

Číslo jednací: 43T 9/2015 -

Spisová značka: 43 T 9/2015

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Karly Kubíkové a Ing. Vlastimila Šerého v hlavním líčení konaném dne 30. září 2016 v Praze

t a k t o :

Obžalovaní

1. Bc. Vladimír ŠIŠKA, MBA

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX

2. Ing. Miroslav DUDA

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

j s o u v i n n i, ž e

Bc. Vladimír Šiška, MBA jako 1. náměstek ministra práce a sociálních věcí jednající jménem svého zaměstnavatele, tj. České republiky – Ministerstva práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2 (dále též jen „MPSV“), na základě čl. 1 odst. 10 příkazu ministra č. 20/2010 o zásadách řídicí kontroly v podmínkách MPSV ve věcech týkajících se smluv s plněním převyšujícím částku 20 mil. Kč,

poté, co v polovině roku 2011 bez jakékoli studie proveditelnosti, podrobné analýzy či stanoviska společnosti HEWLETT-PACKARD s.r.o., která na základě smlouvy ze dne 18.03.2011 poskytovala pro MPSV služby systémového integrátora, rozhodl o tom, že MPSV od 01.01.2012 přejde na nový koncept ICT řešení pro výplatu dávek mimo jiné v oblasti politiky zaměstnanosti, hmotné nouze a sociálních služeb, které do té doby pro MPSV zajišťovala společnost OKsystem s.r.o. vývojem, komplexní údržbou a správou aplikačního programového vybavení OKpráce, OKnouze a OKslužby, konkrétně na platformu pro provozování aplikací, systémů a agend MPSV formou centralizovaného provozu prostřednictvím služeb privátního cloudu,

a poté, co v návaznosti na uvedené rozhodnutí rozhodl, že dodavatelem služeb souvisejících s tímto novým konceptem ICT řešení a činností spojených s vývojem a provozem nových agendových systémů na výplatu nepojistných dávek s výjimkou dávek státní sociální podpory již nebude společnost OKsystem s.r.o.,

namísto toho, aby dodavatele nového informačního systému, nových agendových systémů a služeb souvisejících nechal vybrat v otevřené soutěži, v jejímž rámci by si MPSV vybralo nejvhodnější nabídku, rozhodl, že tato nadlimitní veřejná zakázka bude bez výběrového řízení zadána společnosti Fujitsu Technology Solutions s.r.o. a jejím subdodavatelům,

a to tak, že MPSV využije Dohody o centrálním zadávání uzavřené dne 30.06.2008 mezi Ministerstvem vnitra coby centrálním zadavatelem a MPSV jako zadavatelem a přistoupí k Rámcové smlouvě na poskytování licencí k produktům společnosti Microsoft uzavřené dne 01.12.2008 (dále též jen „Rámcová smlouva“) mezi Ministerstvem vnitra coby centrálním zadavatelem a společností Fujitsu Siemens Computers s.r.o., která se od 16.04.2009 přejmenovala na Fujitsu Technology Solutions s.r.o. (dále též jen „Fujitsu“), jejímž předmětem bylo stanovení základních práv a povinností při uzavírání prováděcích smluv na nákup licencí k softwaru společnosti Microsoft licencovanému v Multilicenčních programech Microsoft Enterprise a Microsoft Select a doplňkových služeb pro potřebu subjektů veřejné správy, platné od 01.12.2008 do 01.12.2013,

tedy bude předstírat, že od společnosti Fujitsu odebírá licence k produktům Microsoft a související doplňkové služby v souladu s řádně vysoutěženou Rámcovou smlouvou,

dne 30.06.2011 podepsal za MPSV Prováděcí smlouvu č. 85/2011 k Rámcové smlouvě, která nabyla účinnosti dne 15.07.2011, kdy ji podepsal Ing. Miroslav Duda jako ředitel odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment jednající jménem svého zaměstnavatele, tj. České republiky – Ministerstva vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7 (dále též jen „MV“), na základě písemného pověření ministra vnitra ze dne 30.09.2010 ve věcech týkajících se prováděcích smluv k Rámcové smlouvě, čímž MPSV oficiálně přistoupilo k Rámcové smlouvě, přičemž Bc. Vladimír Šiška, MBA ji podepsal, aniž by v rámci MPSV návrh této smlouvy prošel standardním schvalovacím řízením,

načež oba obžalovaní vědomě rezignovali na své povinnosti účelně a hospodárně využívat majetek státu a vykonávat svou činnost s odbornou péčí vyplývající pro ně v předmětné době mimo jiné z § 14 odst. 1 a § 47 odst. 1 zák. č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, v tehdy platném a účinném znění, § 4 odst. 1 písm. d) zák. č. 320/2011 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, a § 45 odst. 2 zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů, v obecné rovině pak dále z § 415 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a v případě Bc. Vladimíra Šišky, MBA navíc z bodu 1.4.2 písm. k) Organizačního řádu MPSV, vydaného příkazem ministra práce a sociálních věcí č. 6/2011 z 29.04.2011, a § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v tehdy platném a účinném znění,

a přestože oba znali obsah Rámcové smlouvy, v rozporu s povinnostmi vyplývajícími pro ně z § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném a účinném znění (dále jen „ZVZ“), dle něhož byli při zadávání veřejných zakázek povinni dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, a Ing. Miroslav Duda navíc s vědomím, že podle § 3 odst. 3 ZVZ jako zástupce centrálního zadavatele odpovídal za porušení zákona,

v období od 01.08.2011 do 27.12.2011 uzavřeli se společností Fujitsu Dodatky č. 1 - 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, o nichž Bc. Vladimír Šiška, MBA věděl, že je připravovala společnost Fujitsu, jejichž předmětem nebyla dodávka žádných licencí k produktům společnosti Microsoft, nýbrž jen dodávka služeb souvisejících se změnou ICT systému MPSV a činností provozní podpory nových agendových systémů na výplatu dávek v oblasti politiky zaměstnanosti, hmotné nouze a sociálních služeb, včetně služeb rutinního charakteru a služeb, které neměly s produkty společnosti Microsoft žádnou souvislost, tedy služeb, které nebyly předmětem Rámcové smlouvy,

kdy Ing. Miroslav Duda před uzavřením jednotlivých dodatků nepožadoval, aby MPSV předložilo vypracované požadavky týkající se dodávek licencí Microsoft, včetně jejich kvalitativní a kvantitativní specifikace, jak vyplývalo z čl. 3.3 Dohody o centrálním zadávání,

a přestože si oba byli vědomi, že podle § 89 odst. 8 ZVZ a § 92 odst. 5 ZVZ nebyli účastníci rámcové smlouvy při zadávání veřejné zakázky podle rámcové smlouvy oprávněni sjednat podstatné změny podmínek stanovených rámcovou smlouvou,

v Dodatcích č. 1 a 5 svými podpisy odsouhlasili poskytování služeb až do 31.12.2015 a v Dodatku č. 6 až do 31.12.2013 s možností automatického prodloužení do 31.12.2015, přestože věděli, že platnost Rámcové smlouvy byla jen do 01.12.2013,

dále v Dodatcích č. 5 a 6 svými podpisy odsouhlasili v neprospěch MPSV zásadní změnu mechanismu konstrukce ceny za poskytnutí služeb, a to tak, že cena již

neměla být hrazena za poskytnutí služeb podle jejich skutečné časové náročnosti, ale formou měsíčních paušálních plateb,

a v Dodatcích č. 1, 2, 4, 5 a 6 oproti Rámcové smlouvě svými podpisy odsouhlasili v neprospěch MPSV zásadní změnu ustanovení o smluvních pokutách a v Dodatcích č. 3 a 4 oproti Rámcové smlouvě svými podpisy odsouhlasili v neprospěch MPSV změnu ustanovení o maximální úhrnné výši náhrady škody, za kterou společnost Fujitsu odpovídala,

neboť hlavním záměrem Bc. Vladimíra Šišky, MBA nebylo na základě Rámcové smlouvy odebírat od Fujitsu licence k produktům Microsoft a s nimi spojené doplňkové služby, ale zajistit pro MPSV vývoj a podporu provozu nových aplikací určených pro výplatu sociálních dávek v oblasti zaměstnanosti, v oblasti sociálních služeb, v oblasti hmotné nouze a v oblasti zdravotně postižených osob a veřejných služeb, což byly činnosti, o nichž věděl, že nebyly předmětem Rámcové smlouvy,

a za tím účelem se nejpozději dne 15.09.2011 domluvil se zástupci společností Fujitsu, Vítkovice IT Solutions, a.s., Techniserv IT, spol. s r.o., Skill s.r.o. a Digi Trade s.r.o. na tom, že společnost Vítkovice IT Solutions, a.s. vyvine na své náklady aplikaci Agenda Zaměstnanost, společnost Techniserv IT, spol. s r.o. aplikaci Agenda Sociální služby, společnost Skill s.r.o. aplikaci Agenda zdravotně postižené osoby a Veřejné služby a společnost Digi Trade s.r.o. aplikaci Hmotná nouze a do 31.12.2011 je předají MPSV k uvedení do provozu,

přičemž jim garantoval, že náklady na vývoj těchto aplikací jim budou od 01.01.2012 kompenzovány formou pravidelných měsíčních plateb, které bude MPSV platit společnosti Fujitsu na základě uvedených dodatků za poskytování činností provozní podpory těchto agendových aplikací, které budou fakticky provádět dodavatelé těchto aplikací jako subdodavatelé Fujitsu,

a protože si Bc. Vladimír Šiška, MBA byl vědom toho, že požadované agendové aplikace nebude možné do 31.12.2011 vyvinout tak, aby obsahovaly všechny požadované funkcionality, akceptoval v příloze Dodatku č. 6 ustanovení C.6., kterým se Fujitsu jako dodavatel činností provozní podpory aplikačního prostředí aplikací Sociální služby, Zaměstnanost, Zdravotně postižení a Veřejná služba a Hmotná nouze, konzultační podpory uživatelů agendových systémů a konzultačních služeb, zřekla odpovědnosti mimo jiné za správnost funkcionality předmětných aplikací, opravu chyb a změn aplikací, či poskytování 1. a 3. úrovně uživatelské podpory,

a protože záměrem Bc. Vladimíra Šišky, MBA nebylo zajistit pro MPSV tyto služby za co nejvýhodnějších ekonomických podmínek, ale zadat předmětnou veřejnou zakázku jen a pouze společnosti Fujitsu, resp. jejím subdodavatelům, nezkoumal obvyklou cenu poptávaných služeb a ani nezjišťoval, zda by je jiný dodavatel neposkytl za nižší cenu, a stanovil cenu služeb sjednaných v Dodatcích č. 1, 5 a 6 na celkovou částku 1.527.223.833,60 Kč,

přičemž společnost Fujitsu následně dodávku služeb specifikovaných v Dodatcích č. 1, 5 a 6 v plném rozsahu smluvně zajistila od společnosti VÍTKOVICE IT SOLUTIONS, a.s. za celkovou částku 1.145.955.367,20 Kč, tedy o 381.268.466,40 Kč levněji,

kdy těmito podstatnými změnami podmínek stanovených Rámcovou smlouvou a jednak eliminací hospodářské soutěže zajistili oba obžalovaní společnosti Fujitsu výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, kteří za uvedených podmínek výhodných pro dodavatele mohli podat lepší nabídku než společnost Fujitsu, nejméně pak na úkor společnosti OKsystem a.s., a opatřili jí prospěch v celkové výši 217.080.068,73 Kč,

a navíc Bc. Vladimír Šiška, MBA podepsal Dodatek č. 1, aniž by vyčkal, jaké stanovisko k němu zaujmou odborné útvary v rámci MPSV,

a v důsledku tohoto jednání obžalovaných vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dne 14.08.2013 rozhodnutí č.j. ÚOHS-S196,259,303/2012/VZ-2491/2013/511/Mon, které nabylo právní moci dne 18.12.2013 a kterým tento úřad uložil MPSV zákaz plnění Dodatků č. 5 a 6 a MV pokutu ve výši 500.000,- Kč, neboť shledal, že MV se dopustilo správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ, tím, že nedodrželo postup stanovený v § 21 citovaného zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v Dodatcích č. 5 a 6 nezadalo některou z forem zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky,

a dne 15.05.2014 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodnutí č.j. ÚOHS-S438/2012/VZ-10217/2014/511/Mon, které nabylo právní moci dne 11.12.2015 a kterým tento úřad uložil MPSV zákaz plnění Dodatků č. 1 - 4 a MV pokutu ve výši 600.000,- Kč, neboť mimo jiné shledal, že MV se dopustilo správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ tím, že nedodrželo postup stanovený v § 21 citovaného zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v Dodatcích č. 1 - 4 nezadalo některou z forem zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 ZVZ, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky,

čímž Bc. Vladimír Šiška, MBA způsobil České republice - Ministerstvu práce a sociálních věcí škodu nejméně ve výši 282.138.665,- Kč

a Ing. Miroslav Duda způsobil České republice - Ministerstvu vnitra škodu ve výši 1.100.000,- Kč,

t e d y : Bc. Vladimír Šiška, MBA

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému prospěch zjednal některému dodavateli výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů a takovým činem způsobil značnou škodu a pro jiného získal značný prospěch,

jednak jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, takovým činem opatřil jinému prospěch velkého rozsahu a způsobil škodu velkého rozsahu,

jednak porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobil škodu velkého rozsahu,

Ing. Miroslav Duda

jednak v rozporu s jiným právním předpisem o veřejných zakázkách porušil závažným způsobem závazná pravidla zadávacího řízení, a způsobil tím ve větším rozsahu újmu zadavateli, opatřil tím jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody a získal takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

jednak jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a takovým činem opatřil jinému prospěch velkého rozsahu,

jednak porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobil značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b, c) tr. zákoníku,

jednak zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b) tr. zákoníku,

jednak zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. Miroslav Duda

jednak zločin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku,

jednak zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

jednak přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA

podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 /šesti/ let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

obžalovaný Ing. Miroslav Duda

podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 3 /tří/ let.**

Podle § 81 odst. 1 zákoníku se **výkon tohoto trestu podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **stanoví zkušební doba v trvání 5 /pěti/ let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit poškozené České republice – Ministerstvu vnitra škodu způsobenou trestným činem.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA **povinen zaplatit na náhradě škody** poškozené České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376 částku ve výši 282.138.665,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí **odkazuje se zbytkem svého nároku** na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Ing. Miroslav Duda **povinen zaplatit na náhradě škody** poškozené České republice – Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3 částku ve výši 1.100.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA v rámci své výpovědi učiněné jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem popřel, že by se dopustil jakéhokoliv trestného činu. Obžalovaný se zprvu vyjádřil ke svému působení ve funkci prvního náměstka ministra práce a sociálních věcí, kam byl jmenován v létě roku 2010 a podrobným způsobem popsal úkoly, jenž měl v rámci výkonu své funkce realizovat, a které souvisely s následnou nutností změny provozního systému, kterou Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) do té doby používalo. Z tohoto důvodu obžalovaný přijal navrhované řešení, kterým bylo poskytování oněch služeb prostřednictvím společnosti Microsoft, neboť tato již dodávala ministerstvu své aplikace na základě rámcové smlouvy, kterou měla Česká republika podepsanou se společností Fujitsu. Dle tvrzení obžalovaného posuzovali takto navrhované řešení právníci MPSV, dále právníci Ministerstva vnitra ČR (dále jen „MV“) a právníci fondářů. Sám přitom postupoval na základě výstupů z těchto právních analýz, které žádný nesoulad ohledně použití rámcové smlouvy i pro nově zaváděný systém pro výplatu sociálních dávek neshledaly. Obžalovaný dále uvedl, že veškeré smlouvy, které mu byly předkládány, prošly standardním zákonným schvalovacím procesem a vyloučil, že by svým postupem porušoval jakýkoliv zákon nebo vnitřní předpisy MPSV. Uvedl, že spolupráce se společností Fujitsu nebyla jeho vlastním rozhodnutím, nýbrž se jednalo o povinnost vyplývající z rámcové smlouvy, neboť se na ministerstvech používaly programy od Microsoftu a navíc se tímto rozhodnutím ušetřily značné náklady. Obžalovaný se následně vyjádřil ke spolupráci MPSV se společností OKsystem s.r.o. (dále jen „OKsystem“), která byla do té doby pro MPSV dodavatelem systému pro výplatu sociálních dávek. Uvedl, že případné rozšíření smlouvy na předmětnou dodávku o požadované nové aplikace by se společností OKsystem nebylo možné, neboť by požadované produkty jmenovaná společnost nestihla v potřebném termínu dodat a navíc nebyla vybrána otevřeným výběrovým řízením, kdežto společnost Fujitsu byla vysoutěženým dodavatelem pro platformu Microsoft. Dodal, že společnost OKsystem navíc po ministerstvu požadovala neadekvátní finanční prostředky pro realizaci poptaných systémů, kdy požadovala 2 mld. Kč a dvouletou lhůtu ke zpracování. V návaznosti na uvedená zjištění tak byla oslovena společnost Fujitsu, aby předvedla svou schopnost dodat požadované produkty a služby a jednoznačně se osvědčila. Obžalovaný se tak domnívá, že povinnosti plynoucí mu z jeho funkce prvního náměstka ministra řádně splnil, neboť rozhodnutím ohledně spolupráce se společností Fujitsu snížil MPSV náklady a vešel se do limitu nastaveného státním rozpočtem. S ohledem na tyto skutečnosti tak sporuje nárok na náhradu škody, kterou MPSV v rámci trestního řízení uplatnilo, neboť díky přijatému řešení ministerstvo v letech 2011 až 2012 vykazovalo značné úspory. Obžalovaný si byl vědom skutečnosti, že společnost Fujitsu má nějaké dodavatele, nicméně to, zda se jedná o přímé subdodavatele či nikoliv, již nezkoumal, neboť za klíčovou považoval spolupráci právě se společností Fujitsu. Garanta projektu z hlediska dodavatele tak pro něho představovala společnost Fujitsu, z hlediska architekta pak společnost Microsoft. Nadto konstatoval, že společnost Fujitsu, nikoliv její subdodavatelé, vyhrála v roce 2008 výběrové řízení u společnosti Microsoft, a tudíž se MPSV nemohlo obrátit přímo na subdodavatele, nýbrž toliko na společnost Fujitsu. Prostor

nebyl ani k oslovení jiných subjektů během září či října roku 2011, neboť ke spuštění systému muselo dojít k 01.01.2012, protože nebylo možné připravit zadání na otevřené výběrové řízení, načež se přistoupilo k řešení pomocí využití některé ze smluv, které mělo MPSV uzavřeno jak s OKsystemem, tak s Fujitsu.

Obžalovaný dále popsal, co bylo obsahem Rámcové smlouvy a Prováděcí smlouvy č. 85/2011, jakož i okolnosti jejich uzavření, a dodal, že texty smluv byly pevně dané, neměnné, a proto vlastní realizace služeb dodávaných společnostmi Fujitsu musela být ošetřena jednotlivými dodatky k prováděcí smlouvě. Do přípravy a zpracování dodatků obžalovaný dle svého tvrzení nezasahoval, neboť záležitosti týkající se licencí byly v režii IT oddělení. Teprve poté, co dodatky prošly řádným schvalovacím procesem, byly předloženy jeho osobě. Obžalovaný tak nesouhlasí s tvrzením obžaloby, kdy je mu kladeno za vinu, že dodatek č. 1 k prováděcí smlouvě podepsal bez stanoviska odborných útvarů MPSV. Stejně tomu bylo i v případě podpisu Prováděcí smlouvy č. 85/2011, což učinil až po poradě s ministrem nebo členy vlády a také poté, co byl seznámen s názory všech útvarů MPSV. Podnět k prošetření celé záležitosti podala dle názoru obžalovaného společnost OKsystem na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) z taktických důvodů, kdy si byla již zcela vědoma toho, že není schopna požadované produkty dodat v požadované lhůtě a za stanovený finanční limit, protože využila mediální kampaně a zvolila uvedený postup. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k okolnostem uzavření smlouvy o systémové integraci mezi společnostmi Hewlett Packard (dále jen „HP“) a MPSV. Současně popřel, že by u dodatků připustil vyloučení určitých článků rámcové smlouvy týkajících se zejména smluvní pokuty a ujednání o výši škody, neboť mu vždy byl předkládán schválený text konkrétního dodatku, který již jen coby příkazce operace podepsal. Bylo sice na jeho úvaze, zda předložený dokument podepíše či nikoliv, nicméně svůj podpis vnímal jako splnění úkolu, který mu byl vládou zadán. Dále se obžalovaný vyjádřil ke způsobu dodávky systému společností Fujitsu s tím, že společnost OKsystem nebyla společností Fujitsu nahrazena, neboť jí stále zůstala ¼ původních úkolů. Uvedl, že MPSV mělo kontrolu nad tím, zda nárok společnosti Fujitsu koresponduje s faktickou dodávkou služeb, přičemž fakturace ze strany společnosti Fujitsu vždy reflektovala aktuální počet odběratelů služeb, tj. aktuálně přihlášené pracovníky úřadů práce. Z uvedených důvodů pak NKÚ nemohl vytvořit relevantní závěry, neboť tento úřad nereflektoval uvedený způsob dodávky služeb ze strany společnosti Fujitsu a následnou fakturaci, nýbrž porovnával dodávky Fujitsu s dodávkami OKsystemu, založenými na zcela jiném principu. Obžalovaný se dále vyjádřil ke způsobu, jakým MPSV definovalo požadavky na službu, jakož i k tomu, kterak ministerstvo kontrolovalo funkčnost daného systému, a uvedl okolnosti podmiňující akceptaci systému. Svými podřízenými, kteří měli na starost technickou stránku věci, stejně jako společností Microsoft i dodavatelem byl přítom ujištěn o správnosti funkcionality systému.

Ke spoluobžalovanému Ing. Miroslavu Dudovi obžalovaný Bc. Šiška uvedl, že s ním v rámci výkonu jeho funkce na MV nepřišel do styku.

Obžalovaný Ing. Miroslav Duda se v řízení před soudem vyjádřil ke svému působení na MV, kde působil od 15.09.2010 na pozici ředitele odboru projektů a služeb sekce eGovernment a popsál agendy, které spadaly pod jeho působnost. Následně se ve své výpovědi podrobně zaměřil na agendu rámcové smlouvy, kdy byl k 30.09.2010 zmocněn ministrem vnitra k podpisu Prováděcí smlouvy č. 85/2011 k předmětné Rámcové smlouvě. V důsledku snižování počtu zaměstnanců na MV došlo k ukončení pracovního poměru JUDr. B., jenž před nástupem obžalovaného po léta vykonával agendu Rámcové smlouvy a na jiný úsek přešla i další osoba věnující se Rámcové smlouvě, svědkyně Marta H.. Tato agenda byla následně svěřena svědku Michalu H., do kterého obžalovaný vložil veškerou důvěru stran záležitostí kolem Rámcové smlouvy. Prováděcí smlouvu č. 85 z roku 2011 sám podepsal po jejím řádném prostudování dne 15.07.2011, neboť naznal, že její obsah je v souladu se smluvními podmínkami Rámcové smlouvy a služby v ní poptávané jsou z technického hlediska pod Rámcovou smlouvou podřaditelné. Seznámil se rovněž s důvodovou zprávou, která zdůvodňovala záměr MPSV, proč přistoupit k danému způsobu poptávání služeb a produktů. V následujícím období pak podepsal celkem šest dodatků k uvedené Prováděcí smlouvě, přičemž každý dodatek označoval referenta, který měl jeho zpracování na starosti a avizoval jeho stanovisko, které bylo ve všech případech doporučující. Obžalovaný konstatoval, že neměl důvod jakkoliv pochybovat o odbornosti takového stanoviska, pročez další zdůvodnění či přezkoumání dodatku jiným odborem nepokládal za potřebné. Dodatky č. 5 a č. 6 nadto obsahovaly logo EU, což značilo, že dokument prošel složitým způsobem schvalování. Nicméně svou odpovědnost za to, že uvedené dokumenty podepsal, nevyvrací a přijímá ji. Obžalovaný odmítá svou vinu v té části, kdy je mu obžalobou vytýkáno, že nezjišťoval, zda poptávané produkty a služby lze na trhu opatřit i výhodněji, než jak tomu bylo dle rámcové smlouvy, neboť toto nemohl žádným způsobem ovlivnit, když nemohl zasahovat do textu smluv. Pokud je mu kladeno za vinu, že v případě všech dodatků MV v rozporu s Dohodou o centrálním zadávání nezvažovalo vhodný způsob zadávání, tak má za to, že mezi společnostmi Microsoft a státem proběhlo řádné zadávací řízení, vše bylo vtěleno do Rámcové smlouvy, včetně veškerých technických podkladů a cen. Obžalovanému příslušelo toliko podepisovat předložené dokumenty a posoudit, zdali text předložené Prováděcí smlouvy je v souladu s požadavky, které byly nastaveny Rámcovou smlouvou či nikoliv, přičemž posouzení kompatibility těchto smluv nikdy neprojednával s obžalovaným Bc. Šiškou. Sám má za to, že Rámcová smlouva obsahovala výčet subdodavatelů, se kterými může společnost Fujitsu spolupracovat a pokud by společnost chtěla oslovit jiného subdodavatele, byl jí taktéž Rámcovou smlouvou stanoven přesný postup, tj. obrátit se na MV s písemnou žádostí o jeho schválení. S žádnou takovou písemností se za dobu svého působení na MV nesetkal a skutečnost, že společnost Fujitsu použila neodsouhlasené dodavatele, mu tak nemůže být obžalobou kladena za vinu. Stejně tak odmítá tvrzení obžaloby, že by dodatky č. 2 a č. 3 podepsal bez vyčkání na odborné stanovisko v rámci vnitřních struktur MV. Obžalovaný dále odmítá tvrzení obžaloby, že by změnil ustanovení o smluvní pokutě či náhradě škody, neboť tato smluvní modifikace nebyla provedena na MV, kam byla v této podobě již doručena, pročez k dané změně muselo dojít již ze strany společnosti Fujitsu nebo MPSV. Obžalovaný se následně vyjádřil ke svému

povědomí o obsahu Rámcové smlouvy, možnostech její aplikace a rovněž k obsahu Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jednotlivých dodatků. Z jakého důvodu nebyl obsah dodatků vtělen již do Prováděcí smlouvy, když dodatky byly podepisovány ve velmi krátkém časovém horizontu po podpisu prováděcí smlouvy, mu není známo, resp. se o to nezajímal. Dle jeho názoru byl nákup licencí obsahem Prováděcí smlouvy, obsahem dodatků pak již byl nákup jednotlivých služeb, nikoliv licencí na produkty Microsoft.

Vyjma obžalovaných byla v hlavním líčení slyšena rovněž řada svědků, a to Ing. Radek Sazama, JUDr. Jindřich B., Ing. Petr Hrubý, Ing. Martin Č., Ing. Vladimír F., Michal H., Marta H., Ing. Ivo J., RNDr. Antonín Kočí, Pavel Kocour, Jiří K., Vladimír Měkota, Mgr. Bedřich M., David N., Ing. Michal O., Radan Picek, Ing. Martin Procházka, Ing. René P., Luboš R., Dalibor Š., Luděk Telecký, Radim W., Juraj Ž., JUDr. Tomáš B., Ing. Jaromír Drábek, Zdeněk K., Martin D., Pavel Č., Michal S., Ing. Vladislava J., Ph.D., Simona S., RNDr. Pavel Čížek, Ivan K. a Ing. Jiří B..

Svědci Ing. Radek Sazama, RNDr. Antonín Kočí, Pavel Kocour, Vladimír Měkota, Radan Picek a částečně **Ing. Luděk Telecký** využili s ohledem na svou obavu stran možnosti opětovného zahájení trestního stíhání vůči jejich osobám jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem svého práva nevyprávět.

Svěděk JUDr. Jindřich B. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že v roce 2011 působil jako právník na MPSV, a tudíž ze zaměstnání zná osobu obžalovaného Bc. Vladimíra Šišky, MBA. Náplní svědkovy práce bylo mimo jiné posuzování návrhů smluv, přičemž pravidla schvalovacího procesu v době žalovaného jednání určoval interní předpis z roku 2009. Svědek následně popsal obecné principy schvalovacího procesu a uvedl, že Prováděcí smlouvu č. 85/2011 posuzoval z hlediska formy, předmětu smlouvy a dalších základních právních institutů, nikoliv z hlediska účelnosti. V případě Prováděcí smlouvy shledal, že tato je v souladu s Rámcovou smlouvou. Po celou dobu uvedeného procesu nebyl s obžalovaným Bc. Šiškou v kontaktu, resp. obžalovaný po něm ničeho stran Prováděcí smlouvy či následných dodatků nepožadoval. V kontaktu nebyl ani s žádným pracovníkem MV a po dobu posuzování smluv a dodatků na něj nebyl vyvíjen žádný tlak. Svě stanovisko svědek sděloval buď e-mailem, pokud tímto způsobem došel i návrh, anebo připojil krátký text na zvláštní listině k referátu. K referátu MPSV k prováděcí smlouvě (založenému na č. l. 4288) uvedl, že tento je atypický, neboť není formulován jako žádost o posouzení prováděcí smlouvy, nýbrž je pouze informativní, tzn. že odbor MPSV jím pouze předává informaci jinému odboru MPSV, neboť tak, jak je formulován záznam na předloženém referátu, se žádosti o posouzení smlouvy neposílají. Svědek dovodil, že změněné ustanovení o smluvních pokutách bylo do dodatků zapracováno věcným odborem, v tomto případě IT oddělením MPSV, neboť právnímu oddělení došel k posouzení již hotový návrh.

Svěděk Ing. Martin Č., který v roce 2011 pracoval jako XXXXX ve společnosti Fujitsu, se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřil jednak k náplni své práce, jakož i k okolnostem spolupráce s MPSV, které potřebovalo po IT stránce

zcentralizovat úřady práce, tj. sloučit uživatele všech poboček do centrálního výpočetního uzlu, což se podařilo za relativně krátké období. Uvedl, že společnost Fujitsu pouze nahrála do systému verzi softwaru, kterou jí poskytlo MPSV, tzn. že sama společnost Fujitsu pro MPSV žádné aplikace nevyvíjela. Svědek se následně vyjádřil k činnosti projektového týmu a dodal, že obchodním partnerem, subdodavatelem společnosti Fujitsu, byla společnost Vítkovice IT Solutions (dále jen „Vítkovice IT“). Byl rovněž účasten porad, v rámci kterých se projednávalo zhotovení dodatků k Prováděcí smlouvě, nicméně do tvorby dodatků nikterak nezasahoval. V souvislosti s řešením agendy pro MPSV pro něho byl kontaktní osobou co do technické stránky věci svědek Radim W. z odboru IT. Obžalovaný Bc. Šiška se účastnil meetingů, na kterých byla celá věc projednávána, nicméně jeho činnost spočívala v motivaci zaměstnanců MPSV k tomu, aby vše bylo realizováno v nastaveném čase, zatímco s obžalovaným Ing. Dudou svědek v rámci tohoto projektu do styku nikdy nepřišel. Svědek v rámci své výpovědi porovnal systém dodaný společností Fujitsu se systémem, který dodávala společnost OKsystem a vyjádřil se rovněž k Rámcové smlouvě a využití subdodavatelů. Dále uvedl skutečnosti týkající se licencí k produktům společnosti Microsoft a konstatoval, že samotná licence sama o sobě neplní žádnou funkci, tzn. že je potřeba následně vyvinout další činnost a služby, které povedou ke skutečnému zefektivnění systému. Vývoj těchto aplikací byl zřejmě hrazen prostředky MPSV, neboť společnosti Fujitsu MPSV dodalo již hotové verze, které měla společnost Fujitsu zavést do systému.

Svědék Ing. Petr H. se ve své výpovědi učiněné v hlavním líčení vyjádřil k obsahu své pracovní pozice ve společnosti Skill s.r.o. (dále jen „Skill“), subdodavatele společnosti Vítkovice IT, a uvedl, že v době žalovaného jednání byl XXXXX vyvíjeného informačního systému MPSV. S obžalovaným Bc. Šiškou přišel do kontaktu na technických poradách, kde obžalovaný částečně vystupoval, neboť bylo na jednání přítomno vícero firem, a tak si obžalovaný hlídal technickou stránku věci, tj. aby byla zachována jednotnost agend. Zadáání k vytvoření systému, který bude fungovat jako systém pro výplatu sociálních dávek, přišlo společnosti Skill v průběhu srpna 2011 s tím, že v polovině září téhož roku již má být odprezentován prototyp tohoto systému, resp. návrh uživatelského rozhraní, jakým způsobem budou koncoví uživatelé s aplikací pracovat. Implementace konečné verze pak skončila během prosince roku 2011 a od 01.01.2012 byl nasazen rutinní provoz. Členy týmu, který společnosti Skill zadával vstupní informace, byli jak zástupce společnosti Skill, tak společnosti Fujitsu, Vítkovice IT, MPSV a ÚP. V době, kdy MPSV podepsalo se společností Skill smlouvu o vytvoření a dodání aplikace „Agenda Zdravotně postižené osoby“ a „Agenda Veřejná služba“, která byla uzavřena dne 29.12.2011, a která specifikovala představy MPSV o objednané aplikaci, již byl systém kompletně připraven k nasazení do provozu.

V řízení před soudem byl slyšen i další pracovník společnosti Fujitsu, **svědek Ing. Vladimír F.**, který od roku 2007 zastával pozici XXXXX. Svědek se podrobným způsobem vyjádřil ke spolupráci s MPSV, která byla navázána prostřednictvím Rámcové smlouvy, a která mu byla přidělena svědkem Ing. Radkem Szamou. Vyjádřil se rovněž k obsahu samotné Rámcové smlouvy a následné tvorbě dodatků č.

1 - č. 6, když popsal, co bylo předmětem spolupráce společnosti MPSV a Fujitsu, přičemž MPSV prezentovalo své požadavky na mnohačetných technických schůzkách. Uvedl, že společnost Fujitsu se nikdy nezabývala vývojem aplikací, proto je pro ni vytvářel další subjekt, v tomto případě společnost Vítkovice IT a její subdodavatelé. Dodal, že aplikace musela být uvedena do provozu dne 01.01.2012, a to s ohledem na zákonnou novelu. Svědek se dále vyjádřil k mechanismu konstrukce ceny za poskytování služeb a uvedl, že fakturace za služby byla závislá na tom, kolik uživatelů bylo v daném měsíci připojeno do platformy a vyjádřil se rovněž k měrným jednotkám (tzv. člověkodnům) a k měsíčnímu paušálu stanovenému v dodatku č. 5.

Svědék Michal H. v hlavním líčení uvedl, že v roce 2011 pracoval na MV a jeho úkolem byla realizace zakázek, přičemž jeho přímým nadřízeným byl obžalovaný Ing. Duda. Ve věci týkající se Rámcové smlouvy, Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a dodatků č. 1 - č. 6 k této smlouvě měl svědek na starosti administraci smluv, nikoliv jejich tvorbu. Svědek se následně vyjádřil k dodatkům k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, které se k MV dostaly ve většině případů ve chvíli, kdy již byly oběma stranami podepsány a MV se jako centrální zadavatel nakonec rovněž připojilo svým podpisem. Před touto konečnou fází byl na MV svědkem a obžalovaným Ing. Dudou zkoumán soulad znění dodatku s Rámcovou smlouvou, a pokud byly předmětem dodatku i služby, pak bylo zkoumáno i jejich nastavení. Uvedl, že téměř na všech dodatcích shledali nějaké nedostatky, zejména pak skutečnost, že měly být podepisovány ve chvíli, kdy již vypršel termín smluvního plnění. Pakliže bylo v textu shledáno nekorektní ustanovení, sdělilo MV takové stanovisko společnosti Fujitsu, která jej následně projednávala s MPSV. Posouzení dodatků svědek činil písemně, elektronickou formou do připraveného formuláře a v této podobě je podepsané spolu s návrhem dodatku předal obžalovanému Ing. Dudovi. Pakliže mu obžalovaný stanovisko vrátil k přepracování, jednalo se toliko o překlepy, nikoliv o požadavek změny grafické úpravy apod. Svědek konstatoval, že listina založená ve spise na č. l. 1334 odpovídá grafické podobě, kterou jako své stanovisko předkládal obžalovanému Ing. Dudovi. Předmětem dodatků č. 2 - č. 6, tj. dodatků, které sám posuzoval, byla implementace několika produktů. Svědek následně popsal, jakým způsobem byly definovány platby za dodávané služby dle Rámcové smlouvy, a rovněž uvedl, že seznam subdodavatelů byl ošetřen Rámcovou smlouvou, přičemž skutečnost, že je postupováno v rozporu s touto smlouvou, nebyla MV až do vzniku mediální kampaně známa.

V řízení před soudem byla slyšena i další pracovnice MV, referentka přímo podřízená obžalovanému Ing. Dudovi, **svědkyně Marta H.**, která se vyjádřila k obsahu své pracovní pozice a zejména pak k postupu MV stran schvalování smluv. Uvedla, že dodatky ke smlouvě kontrolovala výhradně po formální stránce, nikoliv obsahové a následně je předávala obžalovanému Ing. Dudovi. Svědkyně rovněž popsal podobu referátníku, který obžalovanému spolu s návrhem dodatku předkládala a jaké informace do referátníku sama uváděla. Po jejím přechodu na jiné oddělení MV převzal její agendu svědek H.

Svědék Ing. Ivo J. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že v období od ledna roku 2013 do dubna roku 2014 pracoval na pozici ředitele útvaru IKT MPSV. Svědek popsal, jakým způsobem se po nástupu na MPSV začal seznamovat se smlouvami a technologiemi MPSV, což bylo zpočátku obtížné s ohledem na nekompletní dokumentace apod. Vyjádřil se rovněž k obsahu a k plnění Rámcové smlouvy, Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a dodatků č. 1 – 6 k této smlouvě a taktéž ke způsobu fakturace ze strany společnosti Fujitsu za dodané služby. Tím, kdo poprvé zaznamenal, že řízení smluv není dostatečně transparentní a efektivní z pohledu státní správy, byla zpráva NKÚ a v důsledku toho došlo k pozastavení plnění od společnosti Fujitsu a současně po této společnosti bylo ze strany MPSV vyžadováno, aby doložila způsob, kterak byly stanovovány a fakturovány tzv. člověkodny. Co se týče faktur, ty za MPSV podepisoval z valné většiny náměstek ministra, jen některé podepisoval svědek sám. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil k nedostatkům, které shledával v dodatku č. 6, zejména stran nedostatečné odpovědnosti za určitá plnění.

V hlavním líčení byl slyšen rovněž **svědek Jiří K.**, který zná oba obžalované osobně z pracovního prostředí, když se s obžalovaným Bc. Šiškou seznámil v roce 2001 nebo 2002, přičemž v období od listopadu 2010 do dubna 2011 působil na MPSV jako ředitel odboru informatiky. Následně se s obžalovaným Bc. Šiškou setkával v době, kdy působil ve funkci ředitele odboru pro řízení eGovernmentu na MV. Obžalovaný Ing. Duda byl svědkův předchůdce v této funkci, kterou mu předal v lednu roku 2012. Svědek se následně vyjádřil k okolnostem, za kterých byl podle svého názoru odvolán z jednotlivých funkcí na MPSV a MV, přičemž k možnému důvodu svého odvolání z funkce na MV uvedl, že odmítal přijmout skutečnost, že subdodavatelé společnosti Fujitsu, kteří ještě nebyli jako subdodavatelé schváleni, přesto dodávali své služby. Svědek od společnosti Fujitsu obdržel dopis s žádostí, aby podepsal schválení určitých subdodavatelů zpětně, což neučinil. Svědek rovněž popsal okolnosti, za jakých došlo ke změně dodavatele služeb z OKsystemu na Fujitsu a konstatoval, že on sám měl odlišný pohled na způsob změny systému, požadoval provést takové rozhodnutí až na základě studie proveditelnosti a ekonomické výhodnosti, nicméně s ohledem na skutečnost, že ke změně muselo dojít velmi rychle, nebyl takovému postupu dán žádný prostor. Změny informačního systému se projednávaly na hromadných poradách, jejichž lídrem byl obžalovaný Bc. Šiška. Svědek dále uvedl, že v rámci možností se po svém nástupu do funkce postupně seznamoval s Prováděcí smlouvou č. 85/2011 a jejími dodatky č. 1 – č. 6 s tím, že se připravoval dodatek č. 7, který ale s ohledem na nepoměr mezi tím, co bylo stanoveno ve smlouvě a tím, v jakém poměru byly licence a služby skutečně dodány, odmítl podepsat. Závěrem se vyjádřil k mechanismu schvalování smluv na MV včetně činnosti, kterou v rámci schvalování smluv činil jeho podřízený, svědek Michal H..

K mechanismu schvalování smluv na MPSV se v řízení před soudem vyjádřil rovněž **svědek Mgr. Bedřich M.**, jenž v roce 2011 pracoval na MPSV jako vrchní ředitel ekonomické sekce a jenž uvedl, jakým způsobem do schvalovacího procesu zasahoval ze své pozice i on sám.

Svědék David N., který v roce 2011 pracoval na pozici ředitele odboru centrálních nákupů, právní podpory a správy majetku na MPSV, ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem popsal, co bylo obsahem jeho pracovní pozice a zejména pak okolnosti nákupu IT systému pro MPSV od společnosti Fujitsu. Uvedl, že jeho úkolem bylo posoudit, zda jsou dodatky k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 v souladu s Rámcovou smlouvou a právním řádem ČR. Činil tak prostřednictvím referátníku, do kterého vtělil svá stanoviska poté, co se seznámil se stanoviskem svých podřízených, zejména svědků JUDr. B. a JUDr. B., kteří dodatky posuzovali za právní oddělení. Požadavek k posouzení vzešel od oddělení IT, přičemž samotná Prováděcí smlouva mu byla dána pouze na vědomí, nikoliv k posouzení. Dodal, že posouzení, zdali může být Rámcová smlouva do určité míry modifikována Prováděcí smlouvou a dodatky, bylo ponecháno na MV jakožto generálním zadavateli. Po předložení referátníku založeného na č. l. 729 svědek konstatoval, že se nejedná o úplný referátník, neboť postrádá podpisy kompetentních osob. Dodal, že s ohledem na fluktuaci v oddělení IT na MPSV se některé referátníky ke smlouvám nepodařilo dohledat. Svědek dále uvedl okolnosti vážící se k Rámcové smlouvě s tím, že rozhodnutí o přistoupení MPSV k této smlouvě učinil obžalovaný Bc. Šiška. O tom, že MPSV zároveň od 01.01.2012 přejde na privátní cloud a nové agendové aplikace, rozhodl odbor IT. Závěrem se svědek vyjádřil k postupu uzavření prováděcí smlouvy a jejích dodatků, když uvedl, že v případě dodatků č. 1 - č. 6 byl volen z jemu neznámých důvodů jiný postup nežli u dodatku č. 7 a č. 8.

Svědék Ing. Michal O. se v rámci své výpovědi učiněné v hlavním líčení z pozice XXXXX společnosti Microsoft podrobným způsobem vyjádřil ke spolupráci s MPSV, které bylo jejich zákazníkem již po dobu několika let. Uvedl, že v případě agendy vztahující se k výplatě nepojistných dávek, bylo společnosti Microsoft zadáno, aby na úrovni infrastruktury navrhla způsob, jakým by se dal doposud velmi decentralizovaný systém centralizovat a ušetřit peníze za licence, počítačové vybavení a lidskou sílu. V průběhu přípravy návrhu na vyřešení této problematiky narazil přípravný tým na to, že datová centra MPSV nemají dostatečnou kapacitu, aby pojala nová data v souvislosti s novým systémem, a proto začali uvažovat o technologii cloudu, která by umožňovala novým službám fungovat mimo prostředí ministerstva, jež by je konzumovalo na základě měsíčního poplatku. S ohledem na skutečnost, že v České republice nebyl žádný subjekt, který by takovou službu MPSV poskytl na té úrovni, aby uložená data byla soukromá a nehrozilo riziko jejich zneužití, navrhli řešení prostřednictvím privátního cloudu, který by byl vybudován toliko pro MPSV. Jelikož společnost Microsoft měla v tomto ohledu dobrou zkušenost se společností Vítkovice IT, požádala ji o spolupráci i v případě MPSV. Postupem času, kdy se blížila účinnost sociální reformy, vyvstala v období léta roku 2011 náhlá potřeba se začleněním nových agend, se kterými se do té doby nepočítalo, což zároveň znamenalo umístit tyto další systémy rovněž do prostředí privátního cloudu. Koncem srpna nebo počátkem září 2011 nicméně MPSV sdělili, že kapacita pro další služby nad rámec původně sjednaných stále je, následkem čehož obdrželi pokyn, aby vše začali realizovat, což pod značným tlakem v důsledku mála času začali činit v říjnu 2011. Svědek se následně vyjádřil k existenci rámcové smlouvy mezi společnostmi Microsoft a MPSV, na základě které dodávala společnost Microsoft

licence a dále se vyjádřil k subdodavatelskému vztahu se společností Vítkovice IT. Závěrem se svědek v rámci své výpovědi zabýval mimo jiné i otázkou výhodnosti systému dodávaného společností Microsoft, včetně porovnání dodávky systémů společnostmi Microsoft a OKsystem z různých hledisek.

Svědék Ing. Martin Procházka ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedl, že je od roku 1990 jednatelem a zároveň ředitelem společnosti OKsystem, jež se v roce 1993 na základě výběrového řízení stala dodavatelem programových systémů pro MPSV. Následně se vyjádřil k nástupu ministra Drábka a jeho náměstka, obžalovaného Bc. Šišky, s nímž v říjnu roku 2010 uzavřel rámcovou smlouvou, kterou bylo navázáno na dosavadní spolupráci MPSV a OKsystemu. Společnost OKsystem se tak uvedenou smlouvou zavázala pokračovat ve vývoji informačního systému pro úřady práce, výplatu dávek sociální podpory a v hmotné nouzi a ve všech službách s tím spojenými. Podle svědka nebyla rámcová smlouva, podepsaná obžalovaným Šiškou, nikterak časově omezena, nicméně obsahovala závazek ministerstva vypsát do konce roku 2011 otevřené výběrové řízení a po případném vysoutěžení nového dodavatele služeb uvést jeho služby do šestiměsíčního paralelního provozu za účelem ověření, zda by nový systém mohl plnohodnotně nahradit systém dodávaný společností OKsystem, a následně pak s OKsystemem ukončit smlouvu. V roce 2011 byla společnost OKsystem informována o přípravě významných legislativních změn k 01.01.2012, pročež očekávala výzvu ze strany MPSV k tomu, aby tyto změny společnost OKsystem zanalyzovala a zapracovala do svých informačních systémů, načež však žádný požadavek v tomto smyslu ze strany MPSV nezvešel. Z tohoto důvodu svědek sám upozornil na poradách obžalovaného Bc. Šiškou a minimálně ještě svědky W. a P., že pokud bude po společnosti OKsystem požadováno, aby tyto zásadní změny zapracovala, je nejvyšší čas o tom začít jednat. Reakce ze strany MPSV však byla nejasná. Ze strany MPSV nebyl vznesen žádný dotaz stran časové nebo finanční náročnosti centralizace systému, případně stran zakomponování dalších softwarových aplikací pro výplatu dalších dávek od 01.01.2012. Komunikace ohledně uvedeného problému ze strany MPSV se omezila pouze na sdělení, že role společnosti OKsystem bude nadále spočívat toliko ve vývoji systému reflektujícího legislativní změnu u dávek státní sociální podpory. Problematika týkající se velké sociální reformy se společností OKsystem nebyla diskutována a ničeho po ní v tomto ohledu nebylo ze strany MPSV žádáno. Postupem času se v létě 2011 ke společnosti OKsystem dostala nikoliv oficiální cestou, nýbrž prostřednictvím IT specialistů, se kterými byli v pracovním kontaktu, informace, že technologická platforma již nebude Oracle jako do té doby, ale Microsoft a také se stále častěji objevovala zmínka o společnostech Fujitsu a Vítkovice IT. Svědek uvedl, že tato situace byla nejasná a zmatečná, neboť dle smluvního ujednání přicházelo do úvahy buď pokračování ve spolupráci se společností OKsystem, což umožňovala Rámcová smlouva, anebo vyhlášení veřejného výběrového řízení pro nového dodavatele. Ke změně platformy svědek neshledával ani technologický důvod, neboť platforma Oracle byla minimálně srovnatelná s platformou Microsoft. K vypsání výběrového řízení však došlo až za současné vlády, tj. s několikaletým zpožděním. Svědek se následně vyjádřil k technickým poradám, které na MPSV probíhaly, osobám, které se jich

účastnily a konstatoval, že z průběhu schůzí jednoznačně vyplynulo, že tvůrcem nového řešení centralizace sociálních systémů ve spolupráci se společností Microsoft je obžalovaný Bc. Šiška. Svědek se nicméně domnívá, že se společnost OKsystem neměla možnost účastnit nejvýznamnějších jednání a z ostatních schůzí nebylo příliš patrné, jak je celý systém nastaven a zásadní informace se k němu objevovaly jen zprostředkovaně. Svědek následně porovnal z hlediska technického, smluvního nastavení i z hlediska cen oba systémy, tj. systém společnosti OKsystem a systém dodávaný společností Fujitsu, když uvedl, že ve smlouvách MPSV se společností Fujitsu nebyla žádná zmínka o vývoji aplikací. Tato skutečnost byla zakotvena až v dodatcích č. 1 - č. 4, které byly výrazně cenově podhodnocené a v rámci dodatků č. 5 a č. 6 byla nesrozumitelným způsobem konstatována jakási podpora administrace a řešení, které společnost OKsystem jako doplňkovou službu také poskytovala. S veškerou uvedenou smluvní dokumentací byla společnost OKsystem seznámena až v roce 2012. Do té doby neměla tušení, jakým způsobem je spolupráce MPSV se společností Fujitsu a jejími subdodavateli zajištěna. Co se týče zřízení státního cloudu, tato myšlenka byla diskutována po delší dobu, nicméně jednáním o faktické realizaci tohoto řešení, kdy se navíc projednávala myšlenka zřídit nikoliv státní, ale privátní cloud, nebyla společnost OKsystem nikdy účastna. Nadto svědek podotkl, že považuje za zcela nepřijatelné, aby takto významný systém byl sdílený s komerčními aplikacemi. Následně se svědek vyjádřil ke stavu, který nastal po 01.01.2012 včetně spolupráce s MPSV a Nadačním fondem proti korupci, přičemž vyjádřil svůj odborný názor na realizaci systémových změn s ohledem na nastalou časovou tíseň. S ohledem na znalost datových struktur by vývoj nového systému podle svědkova vyjádření standardně trval dva roky, nicméně dle jeho přesvědčení by společnost OKsystem mohla délku vývoje zkrátit o půl roku. Vývoj zcela nového systému od léta či podzimu roku 2011 tak, aby byl zcela funkční, do 01.01.2012, je naproti tomu dle svědkova mínění nereálný.

Svědék Ing. René P., působící na MPSV od 01.04.2011 do 31.01.2012 na pozici vedoucího odboru informačních a komunikačních technologií v řízení, v řízení před soudem uvedl, že obžalovaný Bc. Šiška byl jeho nadřízeným, s nímž se setkával při pravidelných poradách a jednáních. Svědek se vyjádřil k systémům, které MPSV po jeho nástupu do funkce používalo a také k tomu, že se po nástupu seznámil s rozhodnutím vedení MPSV přejít na platformu Microsoft, což měl realizovat systémový integrátor, společnost HP. Uvedl, že IT odbor měl 4 oddělení, z nichž jedno, které mělo na starost rozvoj a přípravu nových informačních systémů, vedl svědek W. Svědek se dále vyjádřil k myšlence vytvoření cloudu namísto datových center a rovněž k samotné spolupráci společnosti OKsystem s MPSV. Uvedl, že s ohledem na rozsáhlý počet databází a potřebu finanční úspory, vyvstala potřeba učinit určité změny ve vztahu ke službám dodávaným společností OKsystem, což projednával svědek W. Vzhledem k určitým obtížím stran řešení této problematiky MPSV kolem léta roku 2011 přišlo s myšlenkou, že vedle společnosti OKsystem bude existovat ještě další dodavatel s tím, že společnost OKsystem bude nadále zpracovávat cca 60% dosavadní agendy. Záměr byl takový, že se tato myšlenka zrealizuje prostřednictvím rámcové smlouvy, kterou spravovala společnost Fujitsu, jež byla vysoutěžena na MV jako dodavatel produktů Microsoft. Následně se svědek

vyjádřil k samotné Rámcové smlouvě, k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a k jejím dodatkům č. 1 - č. 6, jakož i k jejich schvalovacímu procesu. Svědek uvedl, že jím vedený odbor byl dotazován na stanovisko k textu návrhu smlouvy a dodatků, které bylo vždy prezentováno v rámci příslušného referátu, a to stran vhodnosti nebo výhodnosti smluv pro MPSV po technologické stránce. Není si vědom toho, že by některá smlouva nebo dodatek neprošly standardním procesem nebo byly podepisovány až ex post. Svědek rovněž popsal obsah spolupráce MPSV se společností Skill, jež byla integrátorem a taktéž k případné součinnosti poskytované MPSV čtyřem společnostem (mezi nimi Vítkovice IT, Digi Trade, Skill a Techniserv IT), které se podílely na rozvoji nových agendových systémů, jež by v souladu s legislativními změnami k 01.01.2012 řešily výplatu dávek nepojistného plnění. Závěrem své výpovědi se svědek vyjádřil k obtížím, které vznikly s ohledem na určitou nefunkčnost systému, což bylo následně i důvodem jeho odchodu z pracovní pozice.

Svědék Luboš R., XXXXX společnosti Digi Trade, se ve své výpovědi učiněné v rámci hlavního líčení vyjádřil ke spolupráci této společnosti a MPSV, resp. společnosti Vítkovice IT, která byla jejich přímým obchodním partnerem. Svědek popsal obsah spolupráce, která spočívala zejména ve vývoji agendy na výplatu některé sociální dávky. Prvotní jednání se odehrála v létě roku 2011 s tím, že systém má být uveden do provozu počátkem následujícího roku. Svědek se vyjádřil zejména k nákladům na vývoj předmětné aplikace a platbě MPSV za její následný „pronájem“, když konstatoval, že vývojářský tým čítal za společnost Digi Trade dvacet osob.

Ke spolupráci s MPSV se v rámci hlavního líčení vyjádřil rovněž **svědek Dalibor Š.**, který pracoval ve společnosti Netprosis s.r.o., která se od srpna roku 2011 spojila fúzí se společností Vítkovice IT. Svědek se podrobně vyjádřil ke spolupráci společnosti Vítkovice IT se společností Fujitsu, zejména k jejímu vzniku, obsahu a ke své roli v jejím rámci. V souvislosti s uvedenou spoluprací se následně vyjádřil též k subdodavatelům společnosti Vítkovice IT, kteří na dodávkách služeb participovali, zejména ke společnosti Techniserv IT. Svědek popsal rovněž otázku vývoje softwarové Agendy Zaměstnanost, na níž byly vzneseny požadavky ze zákona, a která měla být vyvinuta do 01.01.2012. Uvedl, že náklady na vyvinutí systému se pohybovaly v řádech desítek milionů korun a tyto byly následně hrazeny měsíčně s ohledem na počet uživatelů, kteří systém aktuálně využívali, přičemž smluvní vztah byl nastaven na dobu čtyř let. Dodal, že služba, která byla ze strany společnosti Vítkovice IT poskytována, byla vykazována pomocí sady reportů.

Svědék Radim W. se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem zprvu vyjádřil k obsahu své pracovní pozice v oddělení softwaru na MPSV, kdy hlavním partnerem MPSV stran dodávky aplikací byla společnost HP a dále společnosti Microsoft a OKsystem, načež v této souvislosti podrobným způsobem popsal jednání o potřebě nového dodavatele. Uvedl, že v souvislosti s legislativní změnou a s tím nastalou potřebou centralizace systému pro výplatu sociálních dávek, jednal často na pravidelných schůzkách se společností OKsystem, zejména se svědkem RNDr.

Čížkem, kam se dostavovali i svědci P. a Ing. Procházka. Svědek se neztotožňoval s udržováním stávajících aplikací tak, jak je provozovala společnost OKsystem, a tudíž učinil v období léta roku 2011 řadu technologických návrhů a ve spolupráci s integrátorem HP a společností Microsoft učinil i návrhy nových licenčních smluv, komunikačních vazeb a cloudových služeb. Dodavatelem licencí a služeb pak byla společnost Fujitsu. Dodal, že společnost OKsystem současně pracovala na podobném systému, tzv. OKcentru, nicméně po tříletém vývoji integrovala teprve asi třetinu aplikací, tj. nebyla schopna v potřebném časovém rozsahu přetvořit ani své vlastní aplikace. Po létě však společnost OKsystem omezila komunikaci s vývojovým týmem, a to zřejmě proto, že tušila, že její služby budou omezeny. Svědek se dále vyjádřil k uvažovaným možnostem pro realizaci změny dodavatele, kdy jednou z variant bylo použití Rámcové smlouvy. Následně popsal vznik a obsah Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků, přičemž sám zasahoval z technologického hlediska do tvorby dodatků č. 1 a č. 6. Svědek dále popsal obsah spolupráce se společností Fujitsu a jejími subdodavateli, přičemž vyvinutí nových hlavních aplikací muselo být hotové k 01.01.2012, což bylo velmi málo času, když rozhodnutí o novém způsobu vyplácení dávek padlo krátce po jeho nástupu na MPSV, tj. v létě roku 2011. Spolupráce s těmito subdodavateli pak trvala i po tomto datu, neboť bylo třeba dopracovat řadu aplikací za chodu. Důvodem, proč existovalo větší množství subdodavatelů, bylo to, že se vše počítá na člověkodny, a jelikož bylo na vývoj málo času, bylo zapotřebí jednotlivé úkoly rozložit mezi více subjektů. Připustil, že ze strany MPSV zaznívaly zdrženlivé hlasy ve vztahu k přechodu datových center na cloudové řešení, nicméně má za to, že tomu tak bylo z důvodu obavy, že datová centra změnu neunesou. Zátěžový test však ukázal dobrou funkčnost. K předloženému referátníku založenému na č. l. 729 svědek uvedl, že jde o standardní referátník, který MPSV užívalo, nicméně nesplňuje všechny náležitosti, zejména v něm absentují podpisy všech kompetentních osob. Svědek se dále vyjádřil k akceptaci aplikace „Agenda Hmotné nouze“ a jejímu předání do produkčního prostředí, dále ke smlouvě o dodání a vytvoření aplikace na č. l. 3636 a k odpovědnosti za funkčnost dodaných aplikací, kdy měl za to, že od 01.01.2012 odpovídala za aplikace společnost Fujitsu. Skutečnost, že se pod bodem C.6 dodatku č. 6 vyloučila odpovědnost společnosti Fujitsu, tak dle svého tvrzení zřejmě přehlédl.

Svědék Juraj Ž. v rámci hlavního líčení uvedl, že v srpnu nebo září roku 2011, kdy se pracovně poprvé setkal s obžalovaným Bc. Šiškou, působil na pozici XXXXX společnosti Vítkovice IT, pročež spolupráci jmenované společnosti s MPSV a společností Fujitsu dále podrobně rozvedl. Dle svědkovy výpovědi bylo předmětem smlouvy mezi společnostmi Vítkovice IT a Fujitsu vybudování platformy pro privátní cloud a jeho provoz. Později přijaté dodatky pak řešily možnost připojení dalších systémů, služeb a aplikací. Požadavky pro vývoj aplikace dostávala společnost Vítkovice IT jednak od společnosti Fujitsu, a jednak z MPSV prostřednictvím svědka W. Svědek se následně vyjádřil k finanční náročnosti vývoje a provozu „Agendy Zaměstnanost“, jakož i k finančnímu výnosu a popsal, jakým způsobem došlo k akceptaci aplikace.

Svědék JUDr. Tomáš B., který pracoval v době žalovaného jednání na MPSV jako vedoucí právního oddělení, se v řízení před soudem vyjádřil k dodatkům k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, jež posuzoval ze zákonného hlediska a rovněž podle instrukce a konstatoval, že byly z právního hlediska v pořádku. Svědek se vyjádřil ke schvalovacímu procesu, který byl na MPSV aplikován a dodal, že k dodatkům byly vytvořeny referátníky, které prošly řádným kolečkem. Odmítl, že by nastala situace, kdy by došlo k podepsání dodatku i bez předloženého referátníku nebo kdy by se referátník zcela ztratil.

Svědék Ing. Jaromír Drábek, bývalý ministr práce a sociálních věcí, se z počátku své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřil k okolnostem svého seznámení s obžalovaným Bc. Šiškou, když uvedl, že po předchozím dlouholetém pracovním kontaktu obžalovaného po svém nástupu do úřadu jmenoval svým prvním náměstkem. Následně se vyjádřil k přípravám změny dodávek informačních systémů, které byly připravovány ještě před jeho nástupem, přičemž v polovině roku 2010, kdy se stal ministrem, byl systém vyplácení sociálních dávek rozdrobený a byla potřeba jej centralizovat do jednoho místa, tedy na úřady práce. Měl za to, že rok a půl je dostatečná doba na to, aby se změny připravily a od 01.01.2012 byly uvedeny do provozu. Uvedl, že realizací změn pověřil obžalovaného Bc. Šišku, přičemž postupem dle Rámcové smlouvy byla v roce 2012 dle jeho mínění uspořena podstatná část státního rozpočtu v řádech desítek milionů Kč. Následně se svědek vyjádřil k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a jejím dodatkům č. 1 – 6 a konstatoval, že žádný rozpor s Rámcovou smlouvou neshledal. Schvalovací proces uvedených dokumentů měl možnost sledovat jednak na pravidelných poradách, a jednak měl možnost vyžádat si a zkontrolovat příslušný referátník. Do doby, než se o celou věc začal zajímat ÚOHS, neměl ponětí o tom, že by něco neprobíhalo standardně. Svědek se rovněž vyjádřil k původnímu dodavateli systému, kterým byla společnost OKsystem a popsals rozdíly mezi jí dodávaným systémem a systémem od společnosti Fujitsu.

Svědék Zdeněk K. se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřil k pracovnímu vztahu s obžalovaným Bc. Šiškou v době, kdy oba pracovali na MPSV, tj. i v době žalovaného jednání, kdy svědek působil na pozici ředitele odboru kanceláře ministra a zejména pak k tomu, co mu bylo známo o systému na výplatu sociálních dávek a jeho změnách v souvislosti s legislativní reformou. Uvedl, že zásadní jednání probíhala na koncepčních poradách, jichž se účastnily osoby z různých sekcí ministerstva, ale kterých on sám účasten nikdy nebyl. V této souvislosti se svědek vyjádřil rovněž ke vzniku kontraktu mezi MPSV a společností Fujitsu, jenž se odehrál na základě Rámcové smlouvy, a také k aktivitě obžalovaného Bc. Šišky v této oblasti. Svědek potvrdil, že na tvorbě Prováděcí smlouvy č. 85/2011 ani jejích dodatků se nepodílel, když se s nimi blíže seznámil až ve chvíli, kdy byl obžalovaný Bc. Šiška ze své funkce odvolán a svědek po určitou dobu nesl jeho pravomoci. Domnívá se, že dodávka služeb a následná fakturace probíhala za dob jeho působení standardně v rámci předepsaného procesu. Jediná problematika, kterou řešil, byla potřeba aktualizace licenčních odpočtů, pročež podepisoval další dva dodatky. Následně se svědek vyjádřil ke schvalovacímu procesu smluv na

MPSV za doby působení obžalovaného Bc. Šišky ve funkci prvního náměstka a ke způsobu vyjádření stanoviska kompetentních osob. Uvedl, že o významných změnách, jako byl v tomto případě přechod na systém privátního cloudu, rozhoduje příkazce operace, kterým byl v rozhodné době obžalovaný Bc. Šiška.

Svědék Martin D. se v rámci své výpovědi učiněné v hlavním líčení vyjádřil k době, kdy působil jako poradce obžalovaného Bc. Šišky coby prvního náměstka ministra práce a sociálních věcí. Jeho hlavním úkolem byla analýza stavu informačních systémů MPSV, v důsledku čehož se účastnil jako pozorovatel řady jednání odboru informatiky jako takového nebo s dodavateli a svůj názor na věc pak tlumočil obžalovanému Bc. Šiškovi. Důvody ke změně shledal jednak v potřebě získat finanční úspory, a jednak s ohledem na zastaralou a složitou koncepci. V souvislosti s tím se svědek následně vyjádřil ke zvolenému způsobu řešení, realizačním pracovním skupinám sestávajícím se ze zaměstnanců odboru IT MPSV a dodavatelů. Vyjádřil se rovněž i ke spolupráci a jednání stran prováděných změn se společností OKsystem, kdy se setkal s neochotou této společnosti zlevnit své dodávky. Současně prezentoval svůj názor na tehdy dodávaný informační systém společností Oksystem, jakož i budoucí systém, který měl být dodáván společností Fujitsu, či možnost využití cloudu pro uložení dat.

Od září 2011 až do konce tohoto roku působil v roli poradce obžalovaného Bc. Šišky rovněž **svědek Michal S.**, který se ve své výpovědi učiněné v rámci hlavního líčení vyjádřil k projektu reflektujícímu připravovanou sociální reformu, zejména pak k vytvoření jednotného výplatního místa sociálních dávek, na jehož vývoji se podílel. Svědek následně posoudil a srovnal z hlediska výhod pro MPSV systém původního dodavatele, společnosti OKsystem, a systém od společnosti Fujitsu. Svědek byl přítomen jednáním se společností OKsystem, která byla upozorněna na nedostatky, které jí dodávaný systém vykazoval, nicméně jednání se setkala s neúspěchem, neboť původní dodavatel odmítal opustit distribuované řešení a zároveň zpochybňoval vznik a funkcionalitu cloudového uložení dat. Uvedl, že mu svědek Procházka sdělil, že ze strany společnosti OKsystem se v případě inovace systému jedná o řešení na 2 až 3 roky za 2 až 3 mld. Kč. Následně se svědek vyjádřil k tomu, v jaké podobě byl systém uveden dne 01.01.2012 do provozu a v čem spočívala činnost společnosti Fujitsu pro MPSV po tomto datu, jakož i k připravovanému otevřenému výběrovému řízení na poskytování servisních služeb jednotlivým agendám, které mělo být vypsáno na podzim roku 2012. Svědek rovněž popsal postoj obžalovaného Bc. Šišky stran vývoje celého projektu, kdy kladl vysoké nároky a velkou měrou popoháněl veškeré dění.

K žalovanému jednání se v řízení před soudem vyjádřil rovněž XXXXX společnosti Fujitsu, **svědek Pavel Č.**, který nastoupil do projektu na konci léta roku 2011, přičemž jeho úkolem bylo prezentovat možnost, která by mohla být řešena problematika systému pro výplatu sociálních dávek s ohledem na sociální reformu s přihlédnutím k moderním technologiím. Uvedl, v čem konkrétně spočívalo řízení onoho projektu, jehož návrhy byly prezentovány několika útvarům MPSV na několika schůzích. Ve vztahu k systému do té doby dodávaného společností

OKsystem, ten dle svého tvrzení považuje za zastaralý a nákladnější, přičemž společnost OKsystem nechtěla se společností Fujitsu spolupracovat, dodávala data v nekvalitním formátu apod. Svědek se vyjádřil k testování projektu a jeho následnému uvedení do ostrého provozu od ledna roku 2012. O existenci Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků mu není nic známo, přičemž se domnívá, že odpovědnost za funkcionalitu aplikací, uživatelskou podporu a případné opravy nesla společnost Fujitsu.

Svědkyňe Ing. Vladislava J., Ph.D. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem uvedla, že dne 01.07.2012 nastoupila do oddělení interního auditu na MV, načež se vyjádřila ke dvěma konzultačním zprávám datovaným ke dni 05.03.2012 a 11.03.2012, které zpracovávala spolu se svědkyňi S., a které jsou s ohledem na datum jejího nástupu na MV špatně datovány. Činnost svědkyňe však dle jejího tvrzení spočívala toliko v kontrole pravopisných chyb v těchto zprávách a v sestavení příložených tabulek, nikoli ve formulaci vlastních auditních závěrů.

V řízení před soudem byla následně slyšena i další pracovnice interního auditu, která na MV působila od 01.01.2013 do 15.07.2013, **svědkyňe Simona S.**, která uvedla, že na podkladě pokynů ministra vnitra se mimo jiné zaměřila i na posouzení Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků ve vztahu k Rámcové smlouvě, kdy výstupem byla tzv. konzultační zpráva. Osvětlnila, z jakého důvodu nebylo v tomto případě přistoupeno k běžnému způsobu provedení interního auditu, nýbrž k odlišnému postupu, jehož výsledkem byla uvedená konzultační zpráva. Svědkyňe uvedla, jaké materiály měla při posuzování k dispozici a učinila závěr, že bylo zjištěno nevhodné nakládání s veřejnými prostředky, došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách a byla identifikována různá rizika. Ke konzultačním zprávám ze dne 05.03.2012 a 11.03.2012 shodně jako svědkyňe Ing. J. uvedla, že se jedná o uvedení chybného data, neboť zprávy byly zpracovány později, tj. v roce 2013.

Svědke RNDr. Pavel Čížek se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřil ke spolupráci MPSV a společností OKsystem, ve které působí jako zástupce jednatele a současně člen její vývojové divize, když se zaměřil zejména na období roku 2011, kdy se předpokládalo vypsání výběrového řízení na dodávku aplikací, které společnost OKsystem do té doby ministerstvu dodávala, které však nakonec vypsáno nebylo. Svědek dále popsal, co bylo ze strany MPSV po společnosti OKsystem vyžadováno s ohledem na informaci, že se do provozu bude nasazovat nová aplikace pro výplatu sociálních dávek a odmítl tvrzení, že by aplikace dodávané společností OKsystem byly zastaralé a nereflektovaly by nastalé změny, ba naopak. Od roku 2009 společnost OKsystem jí dodávané aplikace převáděla do centrální aplikace v nové technologii, přičemž vše mělo být hotové do roku 2013, avšak v roce 2011 MPSV převod aplikace zaměstnanosti zastavilo s tím, že společnosti OKsystem bude ponechána jen část doposud spravované agendy. Důvod takového rozhodnutí přitom nebyl se společností OKsystem nikterak rozebírán. Uvedl, že od 01.01.2012 byly do provozu nasazeny nové aplikace společnosti Fujitsu, které však nefungovaly, což se ovšem dle jeho názoru dalo očekávat, neboť k vývoji

nových aplikací, které by zcela nahradily ty původní, je zapotřebí doba cca dvou let. V této souvislosti jako příklad svědek uvedl skutečnost, že až do srpna 2012 se vyplácely sociální dávky přes aplikaci společnosti OKsystem, neboť nová aplikace dodávaná společností Fujitsu trpěla nedostatky. Následovaly další obtíže, přičemž od ledna roku 2014 došlo k návratu k aplikacím společnosti OKsystem. Svědek odmítl, že by předmětem jednání MPSV se společností OKsystem byla diskuze nad myšlenkou využití privátního cloudu. Svědek dále uvedl, že poté, co společnost OKsystem podala na ÚOHS návrh na přezkoumání dodatků č. 5 a č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, bylo jim obžalovaným Bc. Šiškou sděleno, že pokud návrh nevezmou zpět, tak již nebudou cokoliv dalšího pro MPSV zajišťovat. Svědek odmítl tvrzení svědka W. učiněné v rámci jeho výpovědi u hlavního líčení dne 20.07.2016 v tom smyslu, že by společnost OKsystem nebyla schopna v požadovaném časovém horizontu předělat své aplikace, že měla omezené kapacity, nebo že by bylo komukoliv ze společnosti OKsystem řečeno, že se spolupráce MPSV s nimi nejeví jako perspektivní či že jsou jejich aplikace zastaralé.

Svědék Ivan K., architekt řešení pro systémovou integraci za HP, ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem prezentoval, jaké měl informace stran potřeby systémových změn pro výplatu dávek na MPSV a rovněž vytvoření cloudového úložiště dat, načež se vyjádřil k jednáním, která za tímto účelem byla vedena. Svědek rovněž objasnil, jaké úkoly připadají do role systémového integrátora, jímž byla v rozhodném období na MPSV právě společnost HP.

V řízení před soudem byl slyšen taktéž svědek **Ing. Jiří B.**, který v době žalovaného jednání působil v roli projektového manažera HP na MPSV a jenž se vyjádřil zejména k dění kolem chystaných systémových změn pro výplatu dávek na MPSV a diskuzím ohledně vzniku cloudového úložiště dat. Svědek popsal důvody, pro které považoval vznik datových center za správné a vyjádřil svůj názor k legislativní změně v sociální oblasti, která byla účinná od 01.01.2012 a konstatoval, že důraz, který byl kladen na tyto změny, byl přeceňován, neboť změny přicházely postupně a již po delší dobu o nich bylo jednáno, a to i za součinnosti Parlamentu a MPSV. O existenci určitých smluv a dodatků, které MPSV uzavřelo se společností Fujitsu, měla společnost HP povědomí, nicméně nikdo ze společnosti HP je neviděl.

Svědék Ing. Luděk Telecký, jednatel společnosti Techniserv IT, v přípravném řízení vyjádřil své nepochopení nad vedeným trestním řízením, neboť společnost zakázku realizovala za 15 - 25 % ceny původního dodavatele. Dále uvedl, že se společnost Techniserv IT nikdy neúčastnila jednání stran vybudování cloudového úložiště. Se smluvními podmínkami MPSV dané rámcovou a prováděcí smlouvou se dozvěděl až v souvislosti se svým výsledkem na policii, neboť do té doby neměl o smluvním ujednání generálního dodavatele MPSV žádné povědomí. Svědek následně využil svého práva a odmítl kvěci vypovídat, načež svého práva nevypovídat využil i v řízení před soudem.

Znalec z oboru ekonomika Dr. Ing. Vítězslav Hálek, MBA, Ph.D. se své výpovědi učiněné v řízení před soudem ve spojení s písemně zpracovaným

znaleckým posudkem č. 4677-15-2014, který byl zpracován znaleckým ústavem Česká znalecká, a.s., vyjádřil jednak k cenám za služby definované v Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a jejích dodatcích č. 1 – č. 6, dále k závěrům znaleckých posudků č. 1419/2012 a č. 64-01/13 zpracovaných v tomto trestním řízení jinými znalci, jakož i k nákladům společnosti Fujitsu, které musela vynaložit v souvislosti s poskytováním služeb pro MPSV na základě Prováděcí smlouvy a jejích dodatků a naopak i k jejímu zisku z dodaných služeb. Pakliže se jednalo o stanovení obvyklé ceny služeb definovaných v Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a dodatků č. 1 – č. 6, tuto nebylo dle závěrů znalce možno stanovit, neboť nebyly pro takové určení splněny parametry, resp. nebyly známy výchozí ceny, které by splnily tzv. veřejnou známost ceny. V České republice v době zpracování posudku neexistoval obdobný systém, se kterým by bylo možné srovnat ceny produktů. Stejně tak nebylo možné určit, zda cena služeb sjednaných v rámci dodatků č. 1 – č. 6 k Prováděcí smlouvě je cenou obvyklou za tyto služby v daném místě a čase, neboť k tomuto nebyly relevantní podklady. Znalec v rámci svého zkoumání porovnával systém, který dodávala společnost Fujitsu se systémem, který dodávala společnost OKsystem, přičemž dospěl k závěru, že tyto systémy jsou postaveny na zcela odlišné technologické bázi, a tudíž není možné provést srovnání obvyklých cen výsledného produktu. Znalec se dále zabýval analytickým vyhodnocením posudků, které byly v rámci tohoto trestního řízení vypracovány znalci Ing. Janem Fantou (posudek č. 1419/2012) a Ing. Tonim Koluchem, Ph.D. (č. 64-01/13) a došel k závěru, že znalecké posudky obou znalců jsou ve svých podstatných závěrech nepřezkoumatelné. Jmenovaní znalci se dle vyjádření Ing. Hálek omezili na pouhé konstatování a určení ceny obvyklé, aniž by uvedli, z jakých podkladů vycházeli a na základě jakých výzkumných metod postupovali při jejich vyhodnocení. Konkrétně znalec Ing. Jan Fanta ve svém znaleckém posudku uvádí odborný názor na obvyklé ceny, aniž by tyto ceny byly ověřitelné konkrétním dokumentem a rovněž mu k závěrům stačilo toliko stanovení cen dle Rámcové smlouvy, aniž by reflektoval služby dle Prováděcí smlouvy a jejích dodatků. Znalec Ing. Toni Koluch, Ph.D. pak dle názoru znalce Ing. Hálek dospěl k závěru, že ceny služeb sjednaných v dodatku č. 6 nebyly cenami obvyklými, aniž by současně vyřešil otázku prokazatelné srovnatelnosti skupin služeb definovaných v dodatku č. 6 se službami, jejichž ceny znalec použil při srovnání. Znalec dodal, že by ceny stanovené znalcem Ing. Koluchem jako ceny obvyklé mohly být s ohledem na nesrovnatelnost služeb podhodnocené. Znalec Ing. Hálek se následně vyjádřil k nákladům, které společnost Fujitsu vynaložila v souvislosti s plněním dle prováděcí smlouvy a jejích dodatků č. 1 – č. 6 za období od roku 2011 do roku 2014 a uvedl, že bez započtení interních nákladů činily náklady částku v celkové výši 1.198.143.162,43 Kč včetně DPH, tj. 994.889.254,83 Kč bez DPH. Při započtení všech vyčíslených nákladů, včetně nákladů interních, činila hodnota nákladů částku ve výši 1.237.401.832,98 Kč včetně DPH, tj. 1.027.334.437,10 Kč bez DPH, pročež jednotlivé náklady konkrétně vyčísлил do tabulky, jež je součástí písemně zpracovaného znaleckého posudku. K otázce zisku společnosti Fujitsu vycházejícího z dodávek služeb pro MPSV na základě Prováděcí smlouvy a dodatků č. 1 – č. 6 znalec konstatoval, že hodnota všech vyfakturovaných služeb společnosti Fujitsu odběrateli MPSV v období let 2011 – 2014 činila částku ve výši 1.498.511.297,97 Kč včetně DPH, tj. 1.244.414.505,83 Kč bez DPH. Celkový zisk

společnosti Fujitsu tak s ohledem na vykázané interní náklady představoval 17% celkové vyfakturované částky, přičemž interní náklady společnosti představovaly 3% celkové vyfakturované částky. Celkový zisk společnosti Fujitsu tak činil částku ve výši 217.080.068,73 Kč bez DPH. Znalec zároveň přesným způsobem popsal, jakým postupem a na základě jakých dokumentů a informací, k uvedeným částkám dospěl.

V přípravném řízení byl slyšen znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, Ing. Jiří Berger, MBA, který ve svém znaleckém posudku č. 492/41/2012 ze dne 17.07.2012 posuzoval uzavření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – 6 za účelem objasnění jejich významu. Byť dospěl k závěru, že Prováděcí smlouva č. 85/2011 je uzavřena v souladu s Rámcovou smlouvou, jejími dodatky a přílohami, uvedl, že Rámcová smlouva a Prováděcí smlouva č. 85/2011 obsahují kromě produktů Microsoft i pět kategorií služeb, z nichž pouze dvě mají prokazatelnou souvislost s produkty Microsoft, zatímco ty zbývající překračují rámec daný názvem „Rámcová smlouva na poskytnutí licencí k produktům Microsoft“. Dodavatel je tak dle těchto smluv schopen poskytovat i další služby, které se základním smluvním rámcem nespojují. Znalec dodal, že těchto pět kategorií služeb se stalo v rámci Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a zejména pak jejích dodatků základem pro čerpání převážně konzultačních a integrátorských služeb, které v mnoha případech nemají souvislost s licencemi a produkty Microsoft. K dodatkům Prováděcí smlouvy č. 1 – č. 6 znalec uvedl, že jejich předmětem jsou v převážné míře konzultační služby ve velkém objemu a jejich podstata souvisí s dodávkou licencí a produktů Microsoft jen v omezené míře, protože předmět ujednání v jednotlivých dodatcích podrobným způsobem popsal a zanalyzoval. K dodatku č. 6 znalec konstatoval, že jeho součástí není žádná dodávka licencí a produktů Microsoft, když na jeho základě byly poskytnuty služby, které sice mohou využít platformu Microsoft, nicméně nemají přímou souvislost s licencemi a produkty Microsoft. Tyto služby dle závěrů znalce přímo souvisí s provozní podporou aplikačního prostředí Aplikací „sociální služby“, „zaměstnanost“, „zdravotně postižené osoby“, „veřejná služba“ a „hmotná nouze“. Dle názoru znalce jsou jednotlivé dodatky rozšířením poskytovaných činností o významné objemy činností, z nichž převážná většina nemá přímou souvislost s dodávkou licencí Microsoft. Soulad dodatků s Rámcovou smlouvou shledal znalec jako čistě teoretický, neboť se odkazují na produkty Microsoft (a to nikoli ve všech případech), přičemž není zřejmé, zda byly tyto služby poskytovány v souvislosti s přímou dodávkou licencí a produktů Microsoft v rámci Rámcové a Prováděcí smlouvy. Výši finančních prostředků, které by byly ze strany MPSV vyplaceny v případě, že by byly služby v plné výši čerpány, vyčíslil na částku ve výši 1.135.152.768,- Kč. Znalec rovněž učinil závěr, že pracovní náročnost vývoje předmětných aplikací by byla v rozsahu stovek a tisíců člověkodnů a s ohledem na skutečnost, že smlouvy byly podepsány tři dny před smluvním plněním, nebylo by objektivně možné aplikace podobného rozsahu vyvinout. V této souvislosti pak znalec konstatoval, že se v daném případě jednalo nikoliv o vytvoření a doladění aplikace, nýbrž spíše o formu úplatného převodu práv k užití takové aplikace, čemuž odpovídá i finanční plnění ze strany MPSV.

Znalec z oboru ekonomika a výpočetní technika, obor ceny a odhady, zahraniční elektronika, Ing. Jan Fanta se ve svém znaleckém posudku č. 1419/2012 ze dne 26.07.2012 zaměřil na posouzení ceny nákupů licencí a služeb dle Rámcové smlouvy, Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejich dodatků, načež dospěl k závěru, že cena nákupů licencí a služeb v uvedených smlouvách odpovídá cenám obvyklým pro daného dodavatele a typy služeb. Znalec dále učinil srovnání cen za licence a služby s cenami obvyklými v daném místě a čase, k čemuž si sestavil tabulku a na základě této tabulky pak konstatoval, že ceny za služby a licence dle Rámcové a Prováděcí smlouvy se nikterak významně neliší od jím sestavených cen obvyklých dle tabulky. Závěrem znalec shledal dvě zarážející skutečnosti, a to jednak, že všechny čtyři smlouvy o vytvoření a dodání aplikace jsou si velice podobné, byly podepsány v jeden den a evidentně na různých místech jedním pracovníkem MV, a jednak že všechny smlouvy jsou uzavřeny na dodávku aplikačních programových vybavení, pracujících v jednom prostředí, a přesto jsou uzavřeny se čtyřmi různými subjekty. Uvedené zjištění tak znamená, že projektové řízení a integrace musela být mnohem složitější a nákladnější.

K dané problematice byl rovněž zpracován znalecký posudek č. 64-01/13 ze dne 26.08.2013 znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, specializace výpočetní technika, Ing. Tonim Koluchem, Ph.D., k němuž byl jmenovaný znalec zároveň slyšen v rámci přípravného řízení. Znalec se zabýval otázkou analýzy tvorby cen služeb sjednaných v dodatku č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a zároveň stanovil rozpětí cen obvyklých za služby definované v tomto dodatku. Poté, co znalec objasnil metodu a postup, na základě které dospěl ke svým závěrům, uvedl, že pokud není stanoveno paušální plnění, je cena kalkulována na člověkodny a hodinové sazby, což je poté fakturováno dle skutečného plnění. Znalec posoudil jednotlivé služby a došel k závěru, že některé služby (zejména služba 6-3) byly hrazeny na základě měsíčního plnění s cílem zakrýt skutečnou výslednou cenu, přičemž po podrobné analýze jednotlivých služeb dle dodatku č. 6 stanovil obvyklou cenu pro každou takovou službu. Závěrem konstatoval, že při stanovení ceny obvyklé shledal nedostatky a má za to, že se nejedná o cenu obvyklou v podmínkách veřejného sektoru v České republice.

V rámci hlavního líčení soud provedl rovněž důkaz přehráním audionahrávky rozhovoru ze schůzky obžalovaného Bc. Šišky a svědků Milana H. a Ing. Martina Procházky ze dne 05. 09. 2012 a jakož i SMS komunikaci mezi obžalovaným Bc. Šiškou a svědkem RNDr. Antonínem Kočí ze dne 18.09.2012. Tyto důkazy byly pořízeny zákonným postupem policejního orgánu v rámci trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 T 9/2013, načež jsou použitelné i v jiné trestní věci ve smyslu § 88 odst. 6 tr. řádu.

Vyjma výpovědi obou obžalovaných, výše jmenovaných svědků, znalců a zpracovaných znaleckých posudků, audionahrávky a SMS zpráv vyšel soud rovněž z provedených listinných důkazů, které měl k dispozici, a to zejména z Rámcové smlouvy na poskytování licencí k produktům Microsoft ze dne 01.12.2008 uzavřené mezi MV coby centrálním zadavatelem a společností Fujitsu coby dodavatelem,

včetně jejich přílohy č. 1 a č. 2; usnesení vlády č. 332 ze dne 26.03.2008 k úpravě smluvních vztahů se společností Microsoft, kterým uložila ministru vnitra uzavřít s touto společností nové smlouvy o strategické spolupráci, smlouvy Microsoft Enterprise, smlouvy Microsoft Select, obchodní smlouvy a servisní smlouvy; Smlouvy o strategické spolupráci ze dne 22.05.2008 uzavřené mezi MV a společností Microsoft, ve které se společnost Microsoft mimo jiné smluvně zavázala podporovat rozvoj informačních technologií a dále spolupracovat v této oblasti s ČR a jejími jednotlivými subjekty, jakož i z usnesení vlády č. 799 ze dne 27.06.2008, kterým uzavření této smlouvy vzala na vědomí; dále z Dohody o centrálním zadávání ze dne 30.06.2008 uzavřené mezi MV a MPSV, ve které se MV zavázalo na účet MPSV provádět zadávací řízení a zadávat veřejné zakázky na dodávku softwarových produktů Microsoft uvedených v usnesení vlády ČR č. 799, pročež si MV za účelem zajištění dodávek softwarových produktů Microsoft pro MPSV vymínilo právo na účet MPSV provádět jiná vhodná zadávací řízení a zadávat veřejné zakázky na dodávku uvedených softwarových produktů Microsoft na jejich podkladě; usnesení vlády č. 223 ze dne 22.03.2010, kterým vzala vláda na vědomí informace MPSV o problematice zajištění aplikací pro výplatu sociálních dávek; Prováděcí smlouvy č. 85/2011 ze dne 30.06.2011 uzavřené na základě Rámcové smlouvy mezi MV jako centrálním zadavatelem a společností Fujitsu jako dodavatelem, kterou za MPSV podepsal obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA, za společnost Fujitsu podepsali svědci Ing. Radek Sazama a Ing. Jiří Řehák a následně za MV ji dne 15.07.2011 podepsal obžalovaný Ing. Miroslav Duda; Dodatku č. 1 ze dne 22.07.2011 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, který podepsal obžalovaný Bc. Šiška za MPSV a teprve dne 01. 08. 2011 podepsal tento Dodatek č. 1 též obžalovaný Ing. Duda za MV; Dodatku č. 2 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, který dne 22.09.2011 podepsal za MPSV taktéž obžalovaný Bc. Šiška a teprve dne 11.10.2011 jej za centrálního zadavatele MV podepsal obžalovaný Ing. Duda; Dodatku č. 3 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, který dne 22.09.2011 podepsal obžalovaný Bc. Šiška a následně dne 11.10.2011 obžalovaný Ing. Duda; referátníků MPSV ke všem šesti citovaným dodatkům, které byly vypraveny odborem informatiky MPSV; Dodatku č. 4 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 podepsaného dne 14.11.2011 obžalovaným Bc. Šiškou, následně dne 16.11.2011 svědky Ing. Radkem Sazamou a Ing. Jiřím Řehákem a teprve dne 21.11.2011 obžalovaným Ing. Dudou; Dodatku č. 5 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, který podepsal dne 28.11.2011 obžalovaný Ing. Duda za MV a svědci Ing. Radek Sazama a Ing. Jiří Řehák za společnosti Fujitsu a obžalovaný Šiška za MPSV, přičemž data jejich podpisu nejsou v dodatku uvedeny; Dodatku č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 podepsaného dne 20.12.2011 obžalovaným Bc. Šiškou za MPSV a dne 27.12.2011 obžalovaným Ing. Dudou za MV; čtyř smluv uzavřených ve dnech 29.12.2011 a 30.12.2011 pojednávajících o vytvoření a dodání aplikace, a to mezi MPSV jako nabyvatelem a společností Vítkovice IT Solutions, a.s., jako dodavatelem -

na dodání aplikace „Agenda Zaměstnanost“, dále mezi MPSV jako nabyvatelem a společností Techniserv IT, spol. s.r.o. jako dodavatelem - na dodání aplikace „Agenda Sociální služby“, mezi MPSV jako nabyvatelem a společností Skill s.r.o. jako dodavatelem - na dodání aplikace „Agenda zdravotně postižené osoby“ a „Agenda Veřejná služby“ a mezi MPSV jako nabyvatelem a společností Digi Trade s.r.o. jako dodavatelem - na dodání aplikace „Hmotná nouze“; rozhodnutí ÚOHS ze dne 15.05.2014, č. j. ÚOHS-S438/2012/VZ-10217/2014/511/Mon, které nabylo právní moci dne 11.12.2015, a kterým byla MV uložena pokuta ve výši 600.000,- Kč a dále rozhodnutí ze dne 14.08.2013, č. j. ÚOHS-S196,259,303/2012/VZ-3491/2013/511/Mon, které nabylo právní moci dne 18. 12.2013, jímž byla MV uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč; znaleckého posudku č. 2277/2010 ze dne 30.01.2010 vypracovaného znalcem z oboru elektronika a kybernetika, odvětví výpočetní technika, prof. Ing. Vladimírem Smejkalem, CSc., LL.M., jehož předmětem byla analýza programových aplikací dodávaných MPSV společností OKsystem, jakož i posouzení plnění veřejné zakázky aplikačního programového vybavení prostřednictvím aplikací OKdávky, OKpráce, OKnouze a OKslužby a analýza možnosti dodávky aplikací jiným subjektem; posudku s názvem „Private Cloud Computing - využití pro MPSV“ vypracovaným společností Gartner, který vyhodnocoval záměr MPSV využít informační systém „Cloud computing“ pro optimalizaci informačních systémů MPSV a dopisu HP ze dne 06.05.2013, ve kterém společnost HP deklaruje absenci jakéhokoliv dotazu MPSV stran jakéhokoliv kvalifikovaného vyjádření ke vhodnosti změny informačního systému, jakož i rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27.05.2014, sp. zn. 10 T 9/2013, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24.09.2014, sp. zn. 2 To 86/2014, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23.02.2016, sp. zn. 56 T 1/2015, aktuálního opisu z evidence Rejstříku trestů k osobám obou obžalovaných a zpráv o pověsti z místa jejich bydliště.

Nalézací soud naproti tomu zamítl návrh obhajoby obžalovaného Bc. Vladimíra Šišky na doplnění dokazování provedením konfrontace mezi svědky RNDr. Pavlem Čížkem a Ing. Radimem W. a mezi RNDr. Pavlem Čížkem a Michalem S., neboť je v kontextu ostatních provedených důkazů shledal jako nadbytečné. V první řadě je třeba konstatovat, že konfrontace je specifickou formou výslechu svědků a obviněných, jejichž výpovědi se v závažných okolnostech rozcházejí a konfrontací má být přispěno k odstranění těchto rozporů. Je pravdou, že výpovědi svědků W. a S. se v určitých bodech rozcházejí s výpovědí svědka RNDr. Čížka, nicméně v souvislosti s ostatními provedenými důkazy, které skutkový stav zcela objasnily, se navržená konfrontace jeví jako ryze nadbytečná. Svědci W. i S. ve své výpovědi zkritizovali technické aspekty systému, který pro MPSV společnost OKsystem dodávala, což obžalovaný RNDr. Čížek odmítl s tím, že tento systém byl naopak moderní a schopný reagovat na nastalé změny. Mezi svědky došlo rovněž k nedorozumění týkajícímu se diskuze o privátním cloudu. Soud s ohledem na tyto

skutečnosti zdůrazňuje, že dané rozpory ve výpovědích jmenovaných svědků nepovažuje s ohledem na podstatu žalovaného jednání za natolik zásadního charakteru, že by je bylo nutné objasnit vzájemnou konfrontací. Soud již na tomto místě předesílá, že podstatou tohoto trestní řízení není posouzení kvality, funkčnosti a vyspělosti systému, který byl MPSV dodáván společností OKsystem, ani kvalita systému dodávaná jinými subjekty. Jeho předmětem zároveň není ani posouzení ekonomické výhodnosti služeb OKsystemu, ani toho, co všechno bylo mezi společností OKsystem a MPSV diskutováno a již vůbec nebyla hodnocena kvalita spolupráce nebo komunikace mezi těmito subjekty, nýbrž jen a pouze způsob, kterým se společnost Fujitsu dostala k veřejné zakázce spočívající v dodávce aplikačních systémů pro výplatu nepojistných dávek a také způsob, jakým tato zakázka byla v konečném důsledku za přispění obou obžalovaných realizována.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se oba obžalovaní dopustili jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku, zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku a zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku (v případě obžalovaného Bc. Vladimíra Šiška, MBA) a skutkové podstaty zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (v případě obžalovaného Ing. Miroslava Dudy). Nálezací soud se přitom plně ztotožnil s návrhem předneseným státním zástupcem v rámci závěrečné řeči na změnu právní kvalifikace ve vztahu k osobě obžalovaného Ing. Miroslava Dudy, neboť změněná právní kvalifikace žalovaného jednání lépe vystihuje charakter jeho jednání a výsledky provedeného dokazování. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. K závěrům o vině obou obžalovaných v podobě, která je podrobně popsána shora ve výrokové části tohoto rozsudku, soud dospěl i za situace, kdy obžalovaní ve svých výpovědích učiněných jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem svoji vinu opakovaně kategoricky odmítli. Nálezací soud tak má za to, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že obžalovaný Bc. Šiška coby 1. náměstek ministra práce a sociálních věcí rozhodl bez jakéhokoliv předchozího stanoviska ze strany systémového integrátora HP o tom, že MPSV přejde s účinností od 01.01.2012 na nový koncept řešení ICT spojený s výplatou několika druhů sociálních dávek tím způsobem, že dojde k centralizaci dat a jejich správě prostřednictvím privátního cloudu, načež obžalovaný Bc. Šiška

rovněž rozhodl, že dodavatelem těchto služeb již nebude společnost OKsystem, která do té doby provozovala komplexní IT služby na MPSV, nýbrž společnost Fujitsu a její subdodavatelé, a to bez uskutečnění jakékoliv veřejné soutěže. K tomuto postupu obžalovaný Bc. Šiška využil Dohodu o centrálním zadávání uzavřenou dne 30.06.2008 mezi MV a MPSV, na základě které MPSV přistoupilo k Rámcové smlouvě na poskytování licencí k produktům Microsoft uzavřené dne 01.12.2008 mezi MV a společností Fujitsu. Tímto způsobem obžalovaný Bc. Šiška předstíral, že MPSV od společnosti Fujitsu odebírá licence k produktům Microsoft, načež za MPSV dne 30.06.2011 podepsal Prováděcí smlouvu č. 85/2011 k Rámcové smlouvě, kterou následně za MV podepsal obžalovaný Ing. Duda, čímž MPSV oficiálně k Rámcové smlouvě přistoupilo. Obžalovaný Bc. Šiška navíc uvedenou Prováděcí smlouvu podepsal, aniž by návrh této smlouvy dříve prošel standardním schvalovacím řízením. Oba obžalovaní poté se znalostí obsahu Rámcové smlouvy, a tudíž s vědomím, že porušují povinnosti jim zákonem svěřené, uzavřeli se společností Fujitsu v období od 01.08.2011 do 27.12.2011 dodatky č. 1 – č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, jejichž předmětem nebyla dodávka žádných produktů společnosti Microsoft, nýbrž jen dodávka služeb souvisejících se změnou ICT systému a provozních činností, tj. služby, které žádným způsobem nesouvisely s produkty společnosti Microsoft, a tudíž ani nebyly předmětem Rámcové smlouvy, resp. přílohy č. 2 této Rámcové smlouvy definující tzv. doplňkové služby. Ani jeden z obžalovaných dle podmínek stanovených Rámcovou smlouvou nebyl kompetentní k provádění podstatných změn této smlouvy, čehož si oba byli vědomi, neboť se s obsahem této Rámcové smlouvy dle svého vyjádření osobně seznámili, a přesto svými podpisy odsouhlasily v dodatcích č. 1 – č. 5 poskytování služeb do 31.12.2015 a v dodatku č. 6 do 31.12.2013 s možností automatického prodloužení do 31.12.2015, ačkoliv platnost Rámcové smlouvy byla jen do 01.12.2013. V neprospěch MPSV pak svými podpisy v dodatcích č. 5 a č. 6 změnili mechanismus konstrukce ceny za poskytnuté služby, když tato se již nadále neměla počítat podle skutečné časové náročnosti provedených služeb, ale formou měsíčních paušálních plateb, dále v dodatcích č. 1, 2, 4, 5 a 6 oproti Rámcové smlouvě zásadně změnili v neprospěch MPSV ustanovení o smluvních pokutách a v dodatcích č. 3 a 4 oproti Rámcové smlouvě změnili v neprospěch MPSV ustanovení o maximální úhrnné výši náhrady škody, za kterou společnost Fujitsu odpovídala. Následně obžalovaný Bc. Šiška, vědom si toho, že předmětné plnění není obsahem Rámcové smlouvy, domluvil se společnostmi Fujitsu, Vítkovice IT, Techniserv IT, Skill a Digi Trade, že poslední čtyři jmenované společnosti jakožto subdodavatelé společnosti Fujitsu vyvinou na své náklady jednotlivé agendy výplaty sociálních dávek a do 31.12.2011 je předají MPSV, aby byly uvedeny do provozu s tím, že náklady za tyto služby jim budou hrazeny od 01.01.2012 formou měsíčních paušálních plateb, které bude MPSV vyplácet společnosti Fujitsu coby dodavateli. Ustanovením C.6. přílohy dodatku č. 6 k

Prováděcí smlouvě č. 85/2011 byla společnost Fujitsu zbavena mimo jiné odpovědnosti za správnost funkcionality dodaných aplikací a poskytování 1. a 3. úrovně uživatelské podpory. Aniž by obžalovaný Bc. Šiška zkoumal výhodnost ekonomických podmínek a poptal se na trhu s obdobnými IT službami po ceně za požadované služby, svým podpisem stanovil cenu služby poskytované společností Fujitsu dle dodatků č. 1, 5 a 6 na částku 1.527.233.833,60 Kč, přičemž společnost Fujitsu předmětné služby nedodala sama, nýbrž prostřednictvím svého subdodavatele, společnosti Vítkovice IT, jež však tyto požadované služby dodala o 381.268.466,40 Kč levněji. Následně ÚOHS vydal dvě rozhodnutí, jimiž uložil MPSV zákaz plnění dodatků č. 1 – č. 6 a MV vyměřil za spáchání správního deliktu pokutu v celkové výši 1.100.000,- Kč.

Shora uvedená skutková zjištění vyplývají z řady provedených listinných důkazů zejména v podobě citovaných smluv a dodatků a jsou podpořena výpovědí řady svědků a znaleckým posudkem č. 4677-15-2014, který byl zpracován za znalecký ústav Česká znalecká, a.s. znalcem z oboru ekonomika Dr. Ing. Vítězslavem Hálkem, MBA, Ph.D. Právní odpovědnost obžalovaných je pak jasně deklarována řadou právních předpisů, jež jsou specifikovány ve výrokové části tohoto rozsudku, a které jsou citovány i níže v rámci tohoto odůvodnění. Ještě před samotným odůvodněním zjištěného skutkového děje a hodnocením provedených důkazů je však třeba zdůraznit, že předmětem tohoto trestního řízení, jak již bylo zmíněno shora v části odůvodňující zamítnutí návrhu obhajoby na doplnění dokazování, nebylo posuzování ekonomické výhodnosti či technologických aspektů systémového řešení, které bylo pro MPSV v oblasti zajištění výplaty nepojistných dávek zajišťováno společností OK Systém a od 01.01.2012 společností Fujitsu, respektive jejími subdodavateli, nýbrž posouzení postupu, jakým došlo ze strany MPSV ke změně osoby dodavatele. Na podkladě provedeného dokazování přitom nalézací soud dospěl k jednoznačnému závěru, že oba obžalovaní svým jednáním porušili řadu právních předpisů, zneužili svého postavení a svěřených pravomocí a umožnili jednání, které v konečném důsledku vedlo ke způsobení škody MPSV v podobě sjednání předražené zakázky na dodávku agendových systémů, byť se obžalovaný Bc. Šiška hájí tím, že jeho kroky směřovaly naopak k úspoře finančních prostředků MPSV. Z provedeného dokazování je zřejmé, že eliminací otevřené soutěže bylo znemožněno, aby se do tohoto vývoje zapojili i další případní dodavatelé a tímto způsobem byla pro MPSV vysoutěžena ta nejvýhodnější cena. S ohledem na smluvní vztahy mezi společností Fujitsu a jejím dodavatelem, společností Vítkovice IT, přitom jednoznačně vyplývá, že identické služby, které byly nasmlouvány mezi MPSV a společností Fujitsu, byly smluvně přeneseny a zajišťovány pro společnost Fujitsu, resp. pro koncového odběratele MPSV, právě společností Vítkovice IT, a to dokonce zhruba o 25 % levněji, než byly identické služby poskytovány a fakturovány ze strany Fujitsu vůči MPSV. Uvedená zjištění korespondují se znaleckým posudkem č. 4677-15-2014 zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s., kterým bylo zjištěno, že obsah služeb dodávaný společností Vítkovice IT je zcela identický s tím, který byl dodáván společností Fujitsu pro MPSV, vyjma ceny, která pro MPSV byla

díky navýšení ze strany společnosti Fujitsu o 25 % vyšší, než za jakou předmětné služby dodala společnosti Fujitsu společnost Vítkovice IT.

Z listinných důkazů bylo zcela nepochybně prokázáno, že dne 30.06.2008 uzavřelo MV a MPSV Dohodu o centrálním zadávání, ve kterém se MV zavázalo na účet MPSV provádět zadávací řízení a zadávat veřejné zakázky na dodávku softwarových produktů Microsoft v rámci programů Microsoft Volume Licensing uvedených v usnesení vlády ČR č. 799 ze dne 27.06.2008, jenž uložilo všem členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy, aby s MV uzavřeli citovanou dohodu a do 15.07.2008 s MV projednali své požadavky týkající se jejich poptávky softwarových produktů Microsoft v rámci programů Microsoft Volume Licensing a aby do uzavření Dohody o centrálním zadávání nepodnikali nekoordinované kroky v oblasti zajištění softwarových produktů společnosti Microsoft. Za účelem zajištění dodávek uvedených softwarových produktů Microsoft pro MPSV si MV vymínilo právo na účet MPSV provádět jiná vhodná zadávací řízení a zadávat na jejich podkladě veřejné zakázky na dodávku uvedených softwarových produktů Microsoft. Dne 01.12.2008 pak byla uzavřena Rámcová smlouva na poskytování licencí k produktům Microsoft mezi MV coby centrálním zadavatelem a společností Fujitsu, jejíž nabídka byla ve veřejném výběrovém řízení na místo dodavatele vyhodnocena jako nejvýhodnější. Tato smlouva deklarovala, že společnost Fujitsu je oprávněným poskytovatelem licencí na produkty Microsoft, jejichž poskytování bude předmětem prováděcích smluv, které budou na základě Rámcové smlouvy uzavírány s MV nebo jiným subjektem veřejné správy. Rámcová smlouva mimo jiné striktně vymezila, co se rozumí pod pojmem licence, produkty a služby Microsoft a možnost využití softwarových produktů Microsoft postavila fakultativně na svobodném rozhodnutí každého subjektu veřejné správy. Jinými slovy opravňovala subjekty veřejné správy k odebírání licencí Microsoft prostřednictvím společnosti Fujitsu dle Rámcové smlouvy v případě, že tento postup bude pro daný subjekt vhodnější, nežli odebrání licencí jiného výrobce. Nedílnou součástí Rámcové smlouvy byla i příloha č. 2 definující tzv. doplňkové služby, přičemž služba nazvaná jako „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ byla rozdělena do pěti podkategorií služeb, na které bylo stanoveno paušální plnění. Usnesením vlády č. 223 ze dne 22.03.2010 vzala vláda na vědomí informace MPSV o problematice zajištění aplikací pro výplatu sociálních dávek, které byly vládě předloženy JUDr. Petrem Šimerkou, tehdejšími ministrem práce a sociálních věcí v podobě předkládací zprávy, ve které je shrnuta dosavadní spolupráce se společností OKsystem s tím, že stávající smlouvy s touto společností má MPSV uzavřené do konce roku 2010. Zpráva dále konstatuje, že MPSV musí zajistit provoz, průběžnou aktualizaci a rozvoj předmětných informačních systémů pro další období, v důsledku čehož prezentovala dvě možné varianty řešení nastalé situace. MPSV tak mohlo učinit jednak výběr dodavatele cestou zadání veřejné

zakázky jednomu zájemci dle § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, tedy v jednacím řízení bez uveřejnění, nebo výběrem dodavatele cestou otevřeného zadávacího řízení dle § 21 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Po analýze eventuálních řešení a závěry znaleckého posudku č. 2277/2010 ze dne 30.01.2010 vypracovaného znalcem z oboru elektronika a kybernetika, odvětví výpočetní technika, prof. Ing. Vladimírem Smejkalem, CSc., LL.M., MPSV navrhlo řešení pomocí druhé varianty, tedy výběrem dodavatele cestou otevřeného zadávacího řízení, které bude probíhat ve dvou etapách, kdy první etapa bude mít podobu řešení navrhovaného v první variantě, tj. že dodavatelem aplikací bude i nadále společnost OKsystem, a to proto, že není možné do doby ukončení současných platných smluv, tj. do 31.12.2010, uskutečnit výběr cestou otevřeného zadávacího řízení s tím, že nejpozději do 31.12.2011 MPSV zahájí výběr dodavatele cestou otevřeného zadávacího řízení uveřejněním v Informačním systému o veřejných zakázkách a smlouva uzavřená v roce 2010 v návaznosti na jednacím řízení bez uveřejnění současnému dodavateli s účinností od 01.01.2011 bude obsahovat tříměsíční výpovědní lhůtu a její platnost bude omezena na dobu, než dodavatel vybraný cestou otevřeného zadávacího řízení APV nově vyvine, otestuje a předvede, MPSV schválí uvedení do provozu a proběhne souběžný šestiměsíční zkušební provoz. MPSV se na to konto zavázalo, že v mezidobí připraví zadávací dokumentaci otevřeného zadávacího řízení se smluvním závazkem na dobu neurčitou a toto zadávací řízení uskuteční. V důsledku výše uvedeného pak obžalovaný Bc. Šiška za MPSV dne 21.10.2010 uzavřel se společností OKsystem Rámcovou smlouvu s tím, že společnost OKsystem bude i nadále dodávat, spravovat a provozovat určité agendové systémy pro MPSV, pročež se MPSV zavázalo, že nejpozději do 31.12.2011 bude vypsáno otevřené výběrové řízení.

Z výpovědi svědka Jiřího K., který v období od listopadu 2010 do dubna 2011 působil na MPSV jako ředitel odboru informatiky, je zřejmé, že cca od prosince roku 2010 byly na MPSV projednávány koncepční představy nové IT strategie, a že lídrem, tedy tím, kdo dominantně prosazoval potřebu změny informačního systému na MPSV, byl jednoznačně obžalovaný Bc. Šiška. V této souvislosti je třeba poukázat na studii „Private Cloud Computing – využití pro MPSV“ vypracovanou společností Gartner, která vyhodnocovala záměr MPSV využít informační systém „Cloud computing“ pro optimalizaci informačních systémů MPSV, a která byla dle výpovědi svědka K. jedinou analýzou, která byla k problematice změny informačního systému vypracována. Uvedená studie nabádala k obezřetnosti při rozhodnutí o přechodu na privátní cloud, který považovala za riskantní, neboť většina služeb na MPSV není na takové řešení dostatečně vyzrálá. Je pak na místě pozastavit se nad tím, že záhy poté, co svědek K. předmětnou studii na MPSV odprezentoval a zároveň byl zastáncem názoru, že rozhodnutí pro změnu informačního systému MPSV je třeba učinit až na

základě studie proveditelnosti a ekonomické výhodnosti, byl ze své funkce odvolán. S ohledem na uvedené skutečnosti, zejména absenci jakýchkoliv ekonomicko-technických analýz, obžalovaný Bc. Šiška na MPSV inicioval změnu systémových aplikací a s tím související změnu dodavatele takových služeb, a to i přesto, že dne 18.03.2011 byla mezi MPSV a společností HP uzavřena smlouva s názvem „Systémová integrace ICT resortu MPSV“, která byla uzavřena na dobu neurčitou za účelem realizace veřejné zakázky „Systémová integrace ICT resortu MPSV“, zadané MPSV společnosti HP v rámci jednacního řízení bez uveřejnění podle § 34 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Na základě uvedené smlouvy mělo MPSV možnost učinit na společnost HP coby systémového integrátora dotaz, resp. požadavek na technický rozbor určité problematiky či si vyžádat stanovisko k otázce vhodnosti a proveditelnosti jakékoliv systémové změny, služby nebo k otázce dodavatelů. Skutečnost, že se MPSV společnosti HP nikdy nedotázalo na vhodnost přechodu na privátní cloud a s tím související změny služeb, vyplývá nejen z listinných důkazů v podobě dopisu HP ze dne 06.05.2013, ve kterém společnost HP deklaruje absenci jakéhokoliv dotazu MPSV stran jakéhokoliv kvalifikovaného vyjádření k dané problematice, ale rovněž z výpovědi svědka Ing. Jiřího B., projektového manažera společnosti HP, který potvrdil, že poptávka ze strany MPSV k vypracování jakékoliv analýzy přechodu na privátní cloud či k zavádění nových agendových systémů nikdy nepřišla. V této souvislosti nelze odhlédnout ani od zjištění NKÚ, dle kterého MPSV nevyužilo služby poskytované na základě obchodních smluv č. 8/2011/1 a 8/2012/1 (uzavřených mezi MPSV a společností HP) efektivně a neučinilo všechna opatření k řízení rizik souvisejících s přechodem na nové ICT řešení výplaty dávek, neboť společnost HP nevyzvalo k předložení kvalifikovaného vyjádření. Je tedy zcela zřejmé, že obžalovaný Bc. Šiška rozhodl o přechodu na nový způsob ICT řešení, aniž by disponoval jakýmkoliv odborným názorem, analýzou nebo stanoviskem, které by takový postup doporučovalo, tj. shledávalo ho proveditelným a ekonomicky výhodným, a to přesto, když se mu taková možnost přímo nabízela na základě smluvního vztahu se společností HP jako systémovým integrátorem MPSV. Naopak zde existovala studie vypracovaná společností Gartner, která v nové ICT strategii shledávala značná rizika a svědek Ing. B. poté, co prosazoval zodpovědnější přístup k rozhodnutí o změně ICT strategie a upozorňoval na závěry studie Gartner, byl ze své funkce ředitele informatiky na MPSV odvolán. Obhajoba obžalovaného Bc. Šiška založená na tvrzení, že jej k otázce změny ICT strategie a tím i jejího dodavatele přiměla skutečnost, že systém vyvíjený společností OKsystem byl zastaralý a ne zcela účinný, přitom nebyla žáným relevantním způsobem prokázána. Pakliže by tomu tak skutečně bylo a systém dodávaný společností OKsystem by byl zastaralý, i přesto by taková skutečnost obžalovaného Bc. Šišku podle závěrů nalézacího soudu neopravňovala k jakémukoli protiprávnímu postupu.

Dne 30.06.2011 podepsal obžalovaný Bc. Šiška Prováděcí smlouvu č. 85/2011 uzavíranou na základě Rámcové smlouvy mezi MV jako centrálním zadavatelem a společností Fujitsu jako dodavatelem, přičemž již dne 29.06.2011 tuto smlouvu za společnost Fujitsu podepsali svědci Ing. Radek Sazama a Ing. Jiří Řehák. Obžalovaný Ing. Duda ji za MV podepsal až dne 15.07.2011, přičemž k podpisu mu byla předložena dne 01.07.2011. Téhož dne, kdy obžalovaný Bc. Šiška citovanou smlouvu podepsal, odsouhlasil také dokument nazvaný „Důvodová zpráva k uzavření prováděcí smlouvy pod Rámcovou smlouvou na poskytování licencí k produktům Microsoft“. Obsahem tohoto dokumentu bylo toliko odůvodnění, z jakého důvodu chce MPSV přistoupit k Rámcové smlouvě a uzavřít Prováděcí smlouvu. Tímto důvodem byla nejvýhodnější forma nákupu softwarových licencí výrobce společnosti Microsoft, a to s ohledem na pořizovací cenu licencí či technické úrovni nabízeného plnění. S ohledem na uvedené skutečnosti je nutno zdůraznit, že důvodová zpráva neobsahovala žádnou bližší specifikaci poptávaných licencí a služeb, což je v hrubém rozporu s Rámcovou smlouvou, konkrétně s ustanovením čl. 4.2.a, kterým bylo deklarováno, že prováděcí smlouvy budou uzavírány postupem dle § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a s navazujícím ustanovením čl. 4.2.b, jímž byl konkrétně popsán postup uzavření prováděcí smlouvy a jasně specifikovány náležitosti návrhu k uzavření takové smlouvy, kdy nezbytným prvkem musela být mimo jiné konkretizace licencí a služeb, jež budou společností Fujitsu na základě Prováděcí smlouvy dodávány, jejich rozsah a termín dodání. Ačkoli Rámcová smlouva, resp. její příloha č. 2 jasně specifikovala služby, doplňkové služby k produktům a licencím Microsoft, které mohly být subjektům veřejné správy dodávány prostřednictvím společnosti Fujitsu, důvodová zpráva MPSV se omezila na konstatování pouhé potřeby zajištění dalšího objemu licencí a neobsahovala ani zmínku o jakékoliv konkrétní licenci nebo službě, kterou MPSV zamýšlí využívat a už vůbec se nezmiňovala o službách, které by se týkaly nového systémového řešení v souvislosti s vývojem nových soukromých aplikací nebo změnou dodavatelů a k tomu nezbytných služeb pro výplatu nepojistných dávek. Tato důvodová zpráva, která, pakliže by bylo postupováno v souladu s čl. 4.2.b Rámcové smlouvy, měla být v podstatě návrhem na uzavření Prováděcí smlouvy a měla být prostřednictvím MV zaslána společnosti Fujitsu, která jej měla podepsat a doručit nazpět MV, čímž by nabyla platnosti a poté, co by ke smlouvě připojilo podpis MPSV, smlouva nabyla účinnosti. Skutečnost, že mělo být takto postupováno a ze strany MPSV tyto kroky učiněny nebyly, potvrdil mimo jiné i svědek David N., ředitel odboru centrálních nákupů, právní podpory a správy majetku MPSV, který zároveň uvedl, že mu není známa žádná překážka, pro kterou nebyl tento způsob postupu zvolen. Současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaný Bc. Šiška Prováděcí smlouvu podepsal 21 dní před tím, než byl v rámci MPSV její návrh předložen příslušným odborům k vyjádření. Tato skutečnost jasně vyplývá z neúplného referátníku č. 2011/55875-33 a výpisu ze spisové služby MPSV zachycující oběh tohoto referátníku. Neúplnost či atypičnost tohoto referátníku potvrdil i svědek JUDr. B. z MPSV, který rovněž uvedl, že tento postup byl velmi neobvyklý, stejně jako je neobvyklá i sama skutečnost, že se nepodařilo dohledat originální referátník. Na neobvyklý postup a nedodržení jeho časové souslednosti

bylo mimo jiné poukázáno i v rámci řízení u ÚOHS a v rámci rozhodnutí NKÚ. Z těchto důvodů nelze v žádném případě přisvědčit obhajobě obžalovaného Bc. Šišky, který se hájí tím, že prováděcí smlouvu podepsal až ve chvíli, kdy její návrh prošel řádným schvalovacím procesem, tj. poté, se k ní vyjádřily všechny příslušné odbory MPSV. Jeho tvrzení je tak ve světle provedených důkazů nutno považovat za ryze účelové, vedené snahou minimalizovat následky vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání.

Z výše uvedeného postupu je tak zcela zřejmé, že za přispění obžalovaného Bc. Šišky, který byl hlavním strůjcem a hybatelem nového řešení ICT strategie v oblasti výplaty nepojistných dávek, došlo k využití Rámcové smlouvy, obejití jejích pravidel, nerespektování předmětu a účelu této smlouvy ve prospěch zakázky, která byla následně zadána společnosti Fujitsu. Navíc ve stejný den, kdy došlo k podpisu Prováděcí smlouvy a přijetí důvodové zprávy obžalovaným Bc. Šiškou, vzešel také ze strany obžalovaného Bc. Šišky pokyn ve formě dopisu adresovaného společnosti OKsystem k pozastavení vývoje všech softwarových aplikací, které do té doby pro MPSV dodávala. V této době již tedy bylo obžalovanému Bc. Šiškovi známo, že dojde k novému způsobu zajištění výplaty nepojistných dávek cestou nově vyvinutých softwarových agend, které budou dodávány jinými dodavateli, než společností OKSystem a rovněž, že je nezbytné vyvinout tyto nové agendové systémy a také zajistit nezbytné služby k tomu, aby tyto nové systémy byly řádně funkční. Nicméně v samotné důvodové zprávě, která uváděla, z jakého důvodu MPSV přistoupilo k Rámcové smlouvě, nebylo nikterak pojednáno o skutečně zamýšlených krocích a s ohledem na provedené dokazování a následný postup obžalovaného Bc. Šišky je dle názoru nalézacího soudu zjevné, že se jednalo o ryze účelové jednání. Aktivní roli obžalovaného Bc. Šišky v oblasti změny dodavatele dokresluje sdělení MPSV učiněné na dotaz NKÚ, dle něhož tím, kdo rozhodl o změně dodavatele agendových systémů v roce 2011, byl právě obžalovaný Bc. Šiška, neboť žádné písemně zachycené kolektivní rozhodnutí vedení MPSV ve věci řešení výběru nového dodavatele nebylo na MPSV dohledáno. Ze všech shora uvedených okolností a zejména časových souvislostí bylo jednoznačně prokázáno, že se jednalo o jasný plán obžalovaného Bc. Šišky, kterak vyřazením jednoho ze soutěžitelů, a to společnosti OKsystem, zajistit společnosti Fujitsu zvýhodnění oproti jiným uchazečům a dodavatelům, tj. ve prospěch společnosti Fujitsu zajistit určité zvýhodnění v souvislosti s jím naplánovanou změnou systému ICT řešení pro MPSV s účinností od 01.01.2012, a to mimo jiné v souvislosti se zajištěním nových dodavatelů pro agendové systémy určující výplatu dávek nepojistného plnění. Snaha obžalovaného Bc. Šišky zbavit se společnosti OKsystem jako hlavního dodavatele informačního systému MPSV pak vyplývá i ze zachycené SMS komunikace mezi ním a svědkem RNDr. Kočím dne 18.09.2012, která byla zákonným způsobem zajištěna v rámci trestního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 T 9/2013, a v níž obžalovaný Bc. Šiška výslovně uvádí, že se chce OKsystemu zbavit.

V období od 01.08.2011 do 27.12.2011 oba obžalovaní uzavřeli se společností Fujitsu dodatky č. 1 – č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011, jejichž obsah byl připraven společností Fujitsu, tj. smluvním dodavatelem. MPSV ani MV přitom žádné úpravy a obsahové korekce těchto dodatků neprovádělo, přičemž sám

dodavatel si zde naformuloval určité zásadní změny oproti Rámcové smlouvě, která však nebyla změnitelná jinak než vyhlášením další soutěže, neboť Rámcová smlouva byla dříve řádně vysoutěžena společností Fujitsu a od počátku tak nastavovala určité parametry, smluvní ujednání a mechanismus kooperace, od kterých se nebylo možno odchýlit, neboť jejich výsledná podoba byla součástí zmíněné soutěže. **Dodatek č. 1 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011** podepsal za MPSV obžalovaný Bc. Šiška dne 22.07.2011 a následně jej dne 01.08.2011 podepsal za MV obžalovaný Ing. Duda, čímž tento dokument nabyl platnosti a účinnosti. Jelikož MPSV stejně jako v případě Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích příloh opětovně nepředložilo návrh dodatku MV s přesnou identifikací služeb, jež zamýšlí od společnosti Fujitsu nakoupit, jednalo MPSV v rozporu s ustanovením čl. 4.2.b rámcové smlouvy, jakož i ustanovením § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Obdobný postup jako u přijetí Prováděcí smlouvy č. 85/2011 je i v případě dodatku č. 1, kdy je spatřován jasný nedostatek v nedodržení standardního schvalovacího procesu v rámci MPSV. Tuto skutečnost potvrzuje zjištění, že referátník MPSV č.j. 2011/55 985-33, byl vypraven odborem IT dne 22.07.2011, tedy v den, kdy již došlo k podpisu tohoto dodatku obžalovaným Bc. Šiškou. V referátníku pak figuruje toliko podpis svědka N., přestože měl být podepsán i několika dalšími osobami. Bez povšimnutí pak nelze ponechat sdělení MPSV, že se referátník, který by obsahoval podpisy všech kompetentních osob, nepodařilo dohledat. Jak již bylo uvedeno výše, slyšení svědci z řad zástupců MPSV uvedli, že nebylo běžné, aby docházelo k přijetí smluv bez existence úplného referátníku, prostřednictvím kterého vyjadřovalo své stanovisko několik odborných odborů MPSV. Skutečnost, že referátník k tak důležitému dokumentu, jakým dodatek č. 1 bezpochyby byl, když zavazoval MPSV k zakázce v řádu několika set milionů Kč, byl vyhotoven v den podpisu smlouvy, kdy je tedy zcela zřejmé, že ani nebylo reálně možné, aby jej prostudovaly a případně se k němu vyjádřily všechny zainteresované osoby, se pak jednoznačně jeví jako snaha obžalovaného Bc. Šišky zakrýt nestandardní postup spočívající v uzavření smlouvy, která svojí povahou odporuje Rámcové smlouvě a zákonným předpisům. Ke dni 01.08.2011 je pak datován referátník MV vystavený svědkyní H., která měla dle své výpovědi na starosti toliko formální, nikoliv obsahovou kontrolu návrhu, načež tentýž den předmětný dodatek č. 1 podepsal i obžalovaný Ing. Duda.

Předmětem dodatku č. 1 bylo rozšíření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 o dalších 5 doplňkových služeb podřazených pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“, jež měly sloužit k přechodu MPSV na tzv. privátní cloud neboli externí datové úložiště. Oba obžalovaní tento dodatek podepsali, a tím i přijali tuto změnu navzdory tomu, že Rámcová smlouva připouštěla užití jen takových doplňkových služeb, které sama definovala ve své příloze č. 2. Nadto je třeba konstatovat, že nejen Rámcová smlouva, ale rovněž ustanovení § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, nepředpokládalo potřebu jakéhokoliv doplňování nebo bližší specifikace poskytovaného plnění. Obžalovaní nejen že podpisem dodatku č. 1 včetně jeho příloh připustili dodávku dalších doplňkových služeb ze strany společnosti Fujitsu, ale také akceptovali změnu některých smluvních ujednání pevně daných Rámcovou smlouvou, přičemž Rámcová smlouva takové změny cestou

jednotlivých dodatků k Prováděcí smlouvě neumožňovala. Přijaté změny navíc vyznívaly výrazně v neprospěch MPSV. V rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, oba obžalovaní svými podpisy připustili modifikaci smluvní pokuty stanovené v čl. 10.1 Rámcové smlouvy a to tím způsobem, že za pomoci čl. E.1.3 přílohy tohoto dodatku vyloučili aplikaci čl. 10.1 Rámcové smlouvy a namísto toho stanovili novou výši smluvní pokuty, kterou mohlo MPSV požadovat po společnosti Fujitsu. Smluvní pokuta byla snížena na 10 – 100 % z měsíční ceny služby v případě, že bude překročena maximální doba všech výpadků dané služby v rutinním provozu. Druhou podstatnou změnou, kterou obžalovaní akceptovali přijetím dodatku č. 1 a jeho příloh, bylo ujednání o ceně za služby poskytnuté MPSV společností Fujitsu. Cena služby byla nově určena podle mechanismu výpočtu pro jeden člověkodenní den, nikoliv den jako takový. Rozsah takových prací navíc nebyl v žádném dokumentu specifikován. Uvedená modifikace výpočtu tak cenu za služby dodávané společností Fujitsu výrazně navýšila, a tedy poškodila zájmy MPSV, tedy českého státu, jež měli naopak oba obžalovaní jako úřední osoby v rámci plnění svých kompetencí hájit. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že obžalovaní svými podpisy dodatku č. 1 včetně příloh, konkrétně v bodě C. přílohy, odsouhlasili poskytování služeb společností Fujitsu až do 31.12.2015, přestože si byli vědomi, že platnost Rámcové smlouvy byla omezena jen do 01.12.2013.

Následně bylo zjevné, že obžalovanému Bc. Šiškoví, resp. MPSV, nebude společnost Fujitsu potřebné služby dodávat sama, nýbrž je bude dodávat prostřednictvím dalších subdodavatelů. Rámcová smlouva přitom kalkulovala s tím, že mohou být k plnění předmětu smlouvy přizváni subdodavatelé, pročež za tímto účelem v seznamu, který byl součástí její přílohy, byl uveden výčet konkrétních možných subdodavatelů. Za účelem realizace služeb nasmlouvaných mezi MPSV a společností Fujitsu však byli vybráni konkrétní subdodavatelé, kteří nebyli uvedeni v příslušném seznamu a až dodatečně došlo k žádostem o jakési doschválení těchto subjektů, což ve své výpovědi potvrdil mimo jiné i svědek Jiří K., který od ledna 2013 zastával pozici ředitele odboru eGovernmentu na MV a který takovýto na něho vznesený požadavek kategoricky odmítl. O tom, že společnost Fujitsu nebude schopna sama dostát svým závazkům vyplývajícím ze smluv uzavřených s MPSV, svědčí jednoznačně skutečnost, že již dne 05.08.2011, tedy několik málo dní poté, co nabyl účinnosti dodatek č. 1, uzavřela společnost Fujitsu jako objednatel smlouvu o poskytnutí služeb se společností Vítkovice IT jako dodavatelem, přičemž tato smlouva obsahově věrně kopírovala smlouvy co do obsahu i rozsahu prací uzavřené mezi společností Fujitsu a MPSV. Společnost Vítkovice IT tak na sebe převzala veškeré závazky společnosti Fujitsu jako dodavatele pro MPSV jako odběratele s tím rozdílem, že sjednané služby poskytne společnost Vítkovice IT pro společnost Fujitsu daleko levněji, a to o cca 25% než jaká cena byla nasmlouvána za dodávku identických služeb mezi společností Fujitsu a MPSV. Zatímco dodatkem č. 1 byla maximální cena plnění smlouvena na částku 637.773.158,40 Kč, Smlouvou o poskytnutí služeb byla maximální cena týchž služeb smlouvena na částku 454.221.472,80 Kč. Z tohoto je zcela zřejmé, že za situace, kdy by byl nový způsob výplaty nepojistných dávek cestou dalších nových dodavatelů softwarových aplikací

řešen za pomoci otevřeného výběrového řízení, není vyloučeno, že by se přihlásili další dodavatelé, kteří by byli schopni MPSV nabídnout za identické služby nižší cenu a jiné výhodnější podmínky, než se tak stalo bez otevřeného výběrového řízení cíleným vybráním společnosti Fujitsu obžalovaným Bc. Šiškou, která tak měla dodavatelský monopol a využívala k tomu své subdodavatele.

Skutečnost, že agendové aplikace nebude schopna vyvinout sama společnost Fujitsu, již musela být předem známa, neboť zaměstnanci společnosti Fujitsu, svědci Ing. Č. a Ing. F., ve svých výpovědích uvedli, že se společnost Fujitsu nikdy nezabývala vývojem aplikací, a tak ani žádné aplikace vyvíjet nemohla. Je tedy více než zarážející, že i přes tato zjištění byla společnost Fujitsu k vývoji nových aplikací Prováděcí smlouvou č. 85/2011 a jejími dodatky zavázána.

Dne 22.09.2011 podepsal obžalovaný Bc. Šiška za MPSV **dodatek č. 2 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011**, který byl následně dne 11.10.2011 podepsán obžalovaným Ing. Dudou za MV, čímž nabyl účinnosti. Předmětem dodatku č. 2 bylo opětovné rozšíření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 o jednu další doplňkovou službu podřazenou pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“. Obžalovaní tento dodatek podepsali, a tím i schválili tuto změnu, a to navzdory tomu, že Rámcová smlouva připouštěla užití pouze takových doplňkových služeb, které sama definovala ve své příloze č. 2. Stejně jako v případě předchozího dodatku bylo i tímto dokumentem porušeno ustanovení § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, a čl. 4.2.b Rámcové smlouvy, neboť MPSV nepředložilo návrh dodatku MV s přesnou identifikací služeb, jež zamýšlí od společnosti Fujitsu nakoupit. Stejně tak jako podpisem dodatku č. 1, tak i podpisem dodatku č. 2 byli oběma obžalovanými vědomě odsouhlaseny podstatné změny ustanovení Rámcové smlouvy, přestože ani smlouva, ani zákon o veřejných zakázkách takový postup nedovolovaly. V rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, obžalovaní i v tomto případě dovolili vyloučení aplikace jasně stanovené smluvní pokuty dle čl. 10.1 rámcové smlouvy a namísto toho přijali nové stanovení smluvní pokuty pouze na částku ve výši 500,- Kč, kterou mohlo MPSV požadovat po společnosti Fujitsu za každé závažné porušení kvality služby, čímž došlo k ujednání zjevně v neprospěch MPSV a naopak velkého profitu pro společnost Fujitsu. Mechanismus výpočtu ceny služeb pak byl i v případě dodatku č. 2 přeměněn na jeden člověkoděn, tj. proti zájmům MPSV, a to vše za situace, kdy oba obžalovaní byli s obsahem Rámcové smlouvy dle svého vyjádření řádně obeznámeni.

Ve stejný den, tedy rovněž 22.09.2011 podepsal obžalovaný Bc. Šiška za MPSV **dodatek č. 3 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011**, který byl následně rovněž dne 11.10.2011 podepsán obžalovaným Ing. Dudou za MV, čímž nabyl účinnosti. V rozporu s přílohou č. 2 Rámcové smlouvy a ustanovením § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, byla Prováděcí smlouva č. 85/2011 rozšířena o dalších 8 doplňkových služeb podřazených pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ a zároveň v rozporu

s ustanovením § 92 odst. 1 písm. a) citovaného zákona o veřejných zakázkách a čl. 4.2.b rámcové smlouvy MPSV nepředložilo prvotně návrh dodatku MV s přesnou identifikací služeb, jež zamýšlí od společnosti Fujitsu nakoupit. Ani v případě dodatku č. 3 tomu nebylo jinak a stejně jako v předchozích dvou dodatcích, tak i zde byla v rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, změněna podstatná ustanovení Rámcové smlouvy. Oba obžalovaní tak svými podpisy v čl. C. přílohy dodatku č. 3 připustili, že se pro účely tohoto dodatku č. 3 vylučuje z aplikace čl. 10.2 Rámcové smlouvy pojednávající o maximální výši náhrady škody stanovené na částku ve výši 400.000.000,- Kč, za kterou společnost Fujitsu odpovídala MPSV, a namísto toho byla maximální výše úhrnné předvídatelné škody stanovena na částku 4.000.000 Kč, tedy výrazně v neprospěch MPSV. Mechanismus výpočtu ceny služeb pak byl i v případě dodatku č. 3 přeměněn na jeden člověkodenní, tj. opět proti zájmům MPSV.

V souvislosti s uzavřením dodatků č. 2 a 3 si nelze nevšimnout jisté zvláštnosti ohledně doporučujících stanovisek vyjádřených k těmto dodatkům svědkem H., která tento svědek prostřednictvím dokumentu s názvem „Informace pro ředitele odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment“ datovaného k 12.10.2011 předložil obžalovanému Ing. Dudovi. Obžalovaný Ing. Duda podepsal uvedené dodatky dne 11.10.2011, tedy den předtím, než mu bylo sděleno stanovisko odborného referenta MV. Nelze tak přisvědčit obhajobě obžalovaného Ing. Dudy, již se zříká odpovědnosti za své jednání, když tvrdí, že veškeré smlouvy podepisoval výhradně na základě toho, že mu to bylo odbornými pracovníky jím řízeného odboru MV doporučeno. Vzhledem k dataci předloženým informací ve vztahu k podpisu dodatků, mu tak stanovisko svědka H. nemohlo být v den podpisu dodatků známo, když svědek sám ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem nikterak nepotvrdil tvrzení obžalovaného Ing. Dudy o tom, že by ve vztahu k některému z dodatků k prováděcí smlouvě mělo na pokyn obžalovaného dojít k opětovnému sepsání odborného stanoviska identického znění do standardizované formální podoby v duchu spisového a skartačního řádu MV poté, co toto stanovisko bylo svědkem formulováno v rámci rukou psaného dokumentu a obžalovanému předloženo již den předtím.

Dodatek č. 4 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 byl obžalovaným Bc. Šiškou podepsán dne 14.11.2011 bez předchozího předložení jeho návrhu MV, čímž došlo k porušení ustanovení § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a čl. 4.2.b Rámcové smlouvy. Dne 21.11.2011 připojil k dodatku č. 4 svůj podpis i obžalovaný Ing. Duda a dodatek tak vstoupil v platnost a účinnost. Předmětem dodatku č. 4 bylo neoprávněné rozšíření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 o dalších 7 doplňkových služeb podřazených pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“. Oba obžalovaní tento dodatek podepsali, čímž přijali v dodatku specifikované doplňkové služby navzdory tomu, že Rámcová smlouva nepřipouštěla užití jiných doplňkových služeb než těch, které sama

definovala ve své příloze č. 2. Přijetím dodatku č. 4 obžalovaní jednali v rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 citovaného zákona o veřejných zakázkách, neboť tím došlo k podstatným změnám podmínek stanovených Rámcovou smlouvou, a to jednak vlastním ujednáním o smluvní pokutě, jednak novým ujednáním o náhradě škody, a jednak změnou stanovení ceny za poskytované služby. Konkrétně došlo k tomu, že v čl. C. přílohy dodatku č. 4 připustili, že se pro účely dodatku č. 4 vylučují z aplikace první odstavce čl. 10.1 rámcové smlouvy pojednávající o stanovené výši smluvní pokuty, a namísto něj dostalo MPSV právo požadovat po společnosti Fujitsu uhrazení smluvní pokuty jen ve výši 0,05 % z měsíční ceny každé jednotlivé služby za každý započatý den prodlení, což představovalo značné znevýhodnění v neprospěch MPSV. Obžalovaní svými podpisy a tedy i schválením textu dodatku rovněž v čl. C. přílohy dodatku č. 4 připustili, že se pro účely tohoto dodatku vylučuje z aplikace čl. 10.2 Rámcové smlouvy pojednávající o maximální výši náhrady škody (400.000.000,- Kč), za kterou společnost Fujitsu odpovídala vůči MPSV, a namísto toho byla maximální výše úhrnné předvídatelné škody stanovena na částku 2.000.000 Kč, tedy výrazně v neprospěch MPSV. Mechanismus výpočtu ceny služeb pak byl i v případě dodatku č. 4 přeměněn na jeden člověkodenní, tj. opět proti zájmům MPSV.

O tom, že služby poskytované na základě dodatků č. 1 - č. 4 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 nelze považovat za služby poskytované dle uzavřené Rámcové smlouvy, resp. přílohy č. 2 této smlouvy, svědčí taktéž rozhodnutí ÚOHS ze dne 15.05.2014, č. j. ÚOHS-S438/2012/VZ-10217/2014/511/Mon, které nabylo právní moci dne 11.12.2015. Tímto rozhodnutím ÚOHS uložil MPSV zákaz plnění dodatků č. 1 - č. 4 a MV pokutu ve výši 600.000,- Kč. ÚOHS jednoznačně uzavřel, že v případě dodatku č. 1 nelze jeho předmět plnění podřadit pod plnění dle Rámcové smlouvy. S ohledem na tuto skutečnost MV coby centrální zadavatel nemohlo podle Rámcové smlouvy postupovat, a tudíž již dále nezkoumal, zda uzavřením tohoto dodatku došlo k podstatným změnám oproti Rámcové smlouvě. V případě dodatků č. 2 - č. 4 ÚOHS dospěl k závěru, že MV coby centrální zadavatel nedodržel postup stanovený v § 21 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, když při uzavírání těchto dodatků porušil ustanovení § 89 odst. 8 a § 92 odst. 5 citovaného zákona, neboť těmito dodatky byly provedeny podstatné změny v ujednáních o smluvních pokutách a v případě dodatků č. 3 a č. 4 taktéž ujednání o výši náhrady škody, což dle ÚOHS znamenalo podstatné zhoršení smluvních podmínek pro MPSV.

Dne 28.11.2011 podepsal obžalovaný Ing. Duda za MV **dodatek č. 5 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011**. Tento dodatek podepsal taktéž obžalovaný Bc. Šiška za MPSV, nicméně datum jeho podpisu není v dokumentu uvedeno. Návrh tohoto dodatku zahrnující přesnou specifikaci objednávaných služeb stejně jako v případě předchozích dodatků nebyl předložen ke schválení MV, čímž došlo k porušení ustanovení § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách,

v tehdy platném znění, a čl. 4.2.b Rámcové smlouvy. Předmětem dodatku č. 5 bylo neoprávněné rozšíření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 o další tři doplňkové služby podřazené pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“. Oba obžalovaní tento dodatek podepsali, čímž přijali v dodatku specifikované doplňkové služby navzdory tomu, že Rámcová smlouva nepřipouštěla užití jiných doplňkových služeb než těch, které sama definovala ve své příloze č. 2. Bez respektování zásad a postupů stanovených zákonem o veřejných zakázkách oba obžalovaní přijetím dodatku č. 5 pristoupili na zásadní změny smluvních podmínek stanovených Rámcovou smlouvou, a to jednak tím, že v čl. C.E.1 přílohy dodatku č. 5 připustili pro účely tohoto dodatku vyloučení aplikace prvního odstavce čl. 10.1 Rámcové smlouvy vztahujícího se k ujednání o smluvní pokutě, a namísto něj dostalo MPSV právo požadovat po společnosti Fujitsu uhrazení smluvní pokuty jen ve výši 10 - 100 % z měsíční ceny služby v případě, že bude překročena maximální doba všech výpadků dané služby v rutinním provozu, což pro MPSV představovalo značné znevýhodnění. V této souvislosti je třeba poukázat na další zjevné potlačení zájmů MPSV, kdy dodatek č. 5 stanovil, že při 100% výpadku služby bude výše měsíční slevy pouze 50%. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že obžalovaní svými podpisy v příloze dodatku č. 5 v bodech B.1.3, B.2.3 a B.3.3 odsouhlasili poskytování služeb společností Fujitsu výrazně nad rámec stanovený Rámcovou smlouvou, a to až do 31.12.2015, přestože si byli vědomi, že platnost Rámcové smlouvy byla omezena jen do 01.12.2013. Další zásadní změnou, kterou obžalovaní učinili v dodatku č. 5 oproti Rámcové smlouvě, bylo ujednání o ceně za poskytnuté služby, když Rámcová smlouva předpokládala, že se budou hradit podle skutečně odpracovaných dní, zatímco dodatek č. 5 tento způsob modifikoval na hrazení služeb formou měsíčních paušálů, které si stanovila sama společnost Fujitsu. Nelze pominout skutečnost, že stanovení konkrétní výše měsíčního paušálu nebylo podloženo žádným rozpisem prací nebo analýzou dodávaných služeb.

V případě realizace dodatku č. 5 nastala shodná situace jako v případě plnění dodatku č. 1, kdy společnost Fujitsu uzavřela jako objednatel dne 30.11.2011 dodatek č. 1 ke smlouvě o poskytnutí služeb se společností Vítkovice IT jako dodavatelem, přičemž tento dodatek co do obsahu i rozsahu prací kopíroval smluvní ujednání dodatku č. 5 uzavřeného mezi společnostmi Fujitsu a MPSV. Společnost Vítkovice IT tak na sebe převzala veškeré závazky společnosti Fujitsu, k nimž se zavázala v dodatku č. 5 s tím rozdílem, že sjednané služby poskytne společnost Vítkovice IT pro společnost Fujitsu daleko levněji, než jaká cena byla nasmlouvána za dodávku identických služeb mezi společnostmi Fujitsu a MPSV. Zatímco dodatkem č. 5 byla maximální cena za tři doplňkové služby smluvna na částku 460.424.908,- Kč, tak dodatkem č. 1 ke smlouvě o poskytnutí služeb byla maximální cena těchto služeb smluvna na částku 356.110.214,40 Kč. Opětovně je tedy na místě poznamenat, že pokud by nový způsob výplaty nepojistných dávek cestou dalších nových dodavatelů softwarových aplikací byl řešen za pomoci otevřeného výběrového

řízení, pak není vyloučeno, že by se přihlásili i další dodavatelé, kteří by byli schopni MPSV nabídnout za identické služby nižší cenu a jiné výhodnější podmínky, než se tak stalo bez otevřeného výběrového řízení cíleným výběrem společnosti Fujitsu obžalovaným Bc. Šiškou, která tak měla dodavatelský monopol a využívala k dosažení ještě většího zisku své subdodavatele.

K podpisu **dodatku č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011** došlo ze strany obžalovaného Bc. Šišky za MPSV dne 20.12.2011, načež dne 27.12.2011 připojil k tomuto dokumentu svůj podpis i obžalovaný Ing. Duda za MV. Tento postup byl opětovně porušením ustanovení § 92 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, neboť návrh tohoto dodatku zahrnující přesnou specifikaci objednávaných služeb nebyl před svým uzavřením MV nikterak předložen. Schválením dodatku č. 6 došlo k neoprávněnému rozšíření Prováděcí smlouvy č. 85/2011 o další čtyři nové doplňkové služby podřazené pod „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“. V rozporu s ustanovením § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, přistoupili oba obžalovaní přijetím dodatku č. 6 na zásadní změny smluvních podmínek stanovených Rámcovou smlouvou, když v čl. C.1 přílohy dodatku č. 6 připustili pro účely tohoto dodatku vyloučení aplikace prvního odstavce čl. 10.1 Rámcové smlouvy vztahujícího se k ujednání o smluvní pokutě, a namísto něj dostalo MPSV právo požadovat po společnosti Fujitsu uhrazení smluvní pokuty jen ve výši 5 - 50 % z měsíční ceny služby v případě, že bude překročena maximální doba všech výpadků dané služby v rutinním provozu, což bylo ujednání jdoucí podstatně v neprospěch MPSV. Stejně jako dodatek č. 5, tak i dodatek č. 6 stanovil výši měsíční slevy při výpadku služeb, nicméně oproti dodatku č. 5 ještě více v neprospěch MPSV, když bylo určeno, že při 100% výpadku služby bude výše měsíční slevy pouze ve výši 25%. Obžalovaní dále v příloze dodatku č. 6 pod body B.1.3, B.2.3, B.3.3 a B.4.3 odsouhlasili poskytování služeb společností Fujitsu nad rámec stanovený Rámcovou smlouvou, a to až do 31.12.2013 s tím, že pokud by dle bodu D. přílohy dodatku č. 6 nejpozději do 30.11.2013 nevyzvali k zahájení jednání za účelem dohodnutí případného prodloužení poskytování služeb na základě tohoto dodatku, došlo by k prodloužení trvání tohoto dodatku až do 31.12.2015. Toto ujednání obžalovaní přijali i přesto, že si byli vědomi toho, že platnost Rámcové smlouvy trvá jen do 01.12.2013. Další zásadní změnou, kterou obžalovaní učinili v dodatku č. 6 oproti Rámcové smlouvě, bylo (zcela shodně jako v předchozím dodatku) ujednání o ceně za poskytnuté služby. Rámcová smlouva předpokládala, že služby budou hrazeny podle skutečně odpracovaných dní, nicméně dodatek č. 6 zvolil způsob hrazení služeb formou měsíčních paušálů, které si navíc stanovila sama společnost Fujitsu. Ani v tomto případě nelze pominout skutečnost, že stanovení konkrétní výše měsíčního paušálu nebylo podloženo žádným rozpisem prací nebo analýzou dodávaných služeb. Zásadní a alarmující změnou, která byla v rozporu s ustanovením Rámcové smlouvy přijata v bodě C.6 přílohy dodatku č. 6, byla akceptace vyloučení odpovědnosti společnosti Fujitsu jako dodavatele plnění mimo jiné za správnost funkcionality předmětných aplikací, opravu chyb a změnu aplikací, či poskytování 1. a 3. úrovně uživatelské podpory.

ÚOHS svým rozhodnutím ze dne 14.08.2013, č. j. ÚOHS-S196,259,303/2012/VZ-3491/2013/511/Mon, které nabylo právní moci dne 18.12.2013, uložil zákaz plnění dodatků č. 5 a č. 6 a MV coby centrálnímu zadavateli uložil pokutu ve výši 500.000,- Kč. Důvodem takového rozhodnutí byla zejména skutečnost, že centrální zadavatel MV nezadal zakázku na poskytování služeb obsažených v dodatcích č. 5 a č. 6 některou z forem zadávacího řízení. ÚOHS došel k závěru, že Rámcová smlouva nepředpokládala poskytování služeb v rozsahu dodatků č. 5 a č. 6, o čemž svědčí zejména změna mechanismu výpočtu ceny za danou službu ze skutečně odpracovaných dnů právě na tzv. člověkodny, přičemž ÚOHS se zabýval rovněž změnou ustanovení o smluvních pokutách. ÚOHS dále uvedl, že v postupu MV coby centrálního zadavatele lze shledat účelovost a úmysl obejítí zákona o veřejných zakázkách při zadávání navazujících veřejných zakázek (viz níže), neboť původní veřejnou zakázku zadával zadavatel prokazatelně s vědomím, že v budoucnu mu vznikne potřeba realizovat další plnění, které jsou veřejnými zakázkami. Závěrem se ÚOHS zabýval deliktní odpovědností MV, když podle § 3 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, dojde-li při postupu podle § 3 odst. 1 k porušení tohoto zákona, odpovídá za porušení zákona centrální zadavatel. Úřad přitom konstatoval, že je to výlučně centrální zadavatel, který v průběhu centralizovaného zadávání vystupuje v zadávacím řízení v postavení zadavatele, tj. činí veškerá rozhodnutí zadavateli náležející.

Ke smlouvě o poskytnutí služeb byl mezi společnostmi Fujitsu jako objednatel a společností Vítkovice IT jako dodavatelem uzavřen dne 30.12.2011 dodatek č. 2. Předmětný dodatek co do obsahu i rozsahu prací kopíroval smluvní ujednání dodatku č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 uzavřené mezi společnostmi Fujitsu a MPSV. Společnost Vítkovice IT tak na sebe převzala veškeré závazky společnosti Fujitsu, k nimž se tato společnost zavázala vůči MPSV v dodatku č. 6 s tím rozdílem, že sjednané služby poskytne nikoliv sama společnost Fujitsu, nýbrž společnost Vítkovice IT, a to výrazně levněji, než za jakou cenu byla dodávka těchto služeb nasmlouvána mezi společnostmi Fujitsu a MPSV. Zatímco dodatkem č. 6 byla maximální cena za 4 doplňkové služby smluvna na částku 429.025.766,- Kč, tak dodatkem č. 2 ke smlouvě o poskytnutí služeb byla maximální cena těchto služeb smluvna na částku 335.623.680,- Kč. Opětovně je i v tomto případě na místě poznamenat, že díky dodavatelskému monopolu společnosti Fujitsu, která byla na místo dodavatele IT služeb dosazena obžalovaným Bc. Šiškou bez uskutečnění řádného veřejného výběrového řízení, kam by se mohli přihlásit i další dodavatelé, kteří by byli schopni MPSV nabídnout za identické služby nižší cenu a jiné výhodnější podmínky, než se tak stalo bez otevřeného výběrového řízení cíleným výběrem společnosti Fujitsu, docházelo k opakovanému znevýhodňování MPSV. Legislativní nesoulad a možné podvodné jednání pak bylo shledáno i na základě šetření odboru interního auditu MV dne 05.03.2013

Pro úplnost je nutno konstatovat, že ani společnost Vítkovice IT neposkytovala na základě smlouvy o poskytnutí služeb uzavřené mezi ní a společností Fujitsu předmětné služby sama, neboť dne 29.12.2011 uzavřela smlouvu se společností Techniserv IT, v níž se společnost Techniserv IT zavázala za částku

660.000,- Kč měsíčně zajišťovat službu provozu aplikace „Sociální služby“, následně dne 16.01.2012 uzavřela smlouvu se společností Digi Trade, v níž se společnost Digi Trade zavázala za částku 5.760.000,- Kč měsíčně zajišťovat službu provozu aplikace „Hmotná nouze“ a dne 03.02.2012 uzavřela smlouvu se společností Skill, v níž se společnost Skill zavázala za částku 679.200,- Kč měsíčně zajišťovat službu provozu aplikace „Veřejná služba“ a za částku 568.800,- Kč měsíčně zajišťovat službu provozu aplikace „Zdravotně postižení“.

Podpisem šestého dodatku završili obžalovaní Bc. Šiška a Ing. Duda přechod oblasti ICT resortu MPSV na centralizovaný provoz formou tzv. privátního cloudu. Nové ICT řešení mělo být tvořeno komplexní službou, která měla zahrnovat pronájem externího datového centra, integrační platformu, jednotnou datovou základnu, agendové aplikace pro výplaty dávek a některé další aplikace. Správu a administraci nového ICT řešení měla provádět společnost Fujitsu na základě Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a dodatků č. 1 - 6, přičemž výplata dávek měla být prováděna pomocí pěti agendových aplikací, které měli vytvořit čtyři různí dodavatelé. Jednoznačně tak byly prokázány kroky obžalovaného Bc. Šišky směřující k domluvě se zástupci společností Vítkovice IT, Skill, Digi Trade a Techniserv IT, že společnost Vítkovice IT vyvine na své náklady aplikaci „Agenda Zaměstnanost“, společnost Techniserv IT aplikaci „Agenda Sociální služby“, společnost Skill aplikaci „Agenda zdravotně postižené osoby“ a „Agenda veřejná služba“ a společnost Digi Trade aplikaci „Agenda Hmotná nouze“ s tím, že ji do 31.12.2011 předají MPSV k uvedení do provozu. Uvedené skutečnosti vyplývají z uskutečněného jednání na MPSV dne 18.08.2011, kam byli pozváni tito tehdy potencionální dodavatelé, dále z jednání konaného dne 29.08.2011 věnujícího se agendovým systémům a architektuře a konečně z porady MPSV uskutečněné dne 15.09.2011, kterého se rovněž mimo jiné účastnili zástupci shora jmenovaných společností, jejímž cílem bylo představit připravované aplikace. Ačkoli písemný zápis z této porady nebyl dohledán, její uskutečnění potvrdili v rámci svých výpovědí svědci Ing. Hrubý, zástupce společnosti Skill či svědek R., zástupce společnosti Digi Trade.

Nicméně i přesto, že společnost Vítkovice IT dál nakupovala služby u svých subdodavatelů, společností Skill, Digi Trade a Techniserv IT, tak je zřejmé, že i přesto generovala za předmětné období 17% zisk, což dokládá mimo jiné i závěr znaleckého posudku z oboru ekonomika č. 4677-15-2014, který byl zpracován znaleckým ústav Česká znalecká, a.s. Současně nelze přehlédnout, že jednotlivé smlouvy o vytvoření a dodání aplikace na shora uvedené jednotlivé agendové systémy pro výplatu nepojistných dávek byly uzavírány v období od 29.12. do 30.12.2011 (smlouva mezi MPSV a společností Vítkovice IT na dodání aplikace „Agenda Zaměstnanost“ byla uzavřena dne 29.12.2011, smlouva mezi MPSV a společností Techniserv IT na dodání aplikace „Agenda Sociální služby“ byla uzavřena taktéž dne 29.12.2011 stejně jako smlouva mezi MPSV a společností Skill na dodání aplikace „Agenda zdravotně

postižené osoby“ a „Veřejná služba“ a dne 30.12.2011 došlo k uzavření smlouvy mezi MPSV a společností Digi Trade na dodání aplikace „Hmotná nouze“, přičemž všechny uvedené smlouvy byly za MPSV podepsány svědkem P.). Změna celé ICT strategie měla být dokončena k datu 01.01.2012, kdy se předpokládalo, že tyto systémy budou plně funkční a budou umožňovat rutinní provoz v plném zatížení pro výplatu jednotlivých dávek nepojistného plnění. Z ustanovení čl. IV. odst. 1 shora citovaných smluv vyplývá, že předání aplikací muselo proběhnout protokolárně, a to nejpozději do 31.12.2011 na základě oboustranného podpisu protokolu o akceptaci a převzetí aplikací po řádném a úplném provedení akceptační procedury. Podle čl. IV. odst. 2 pak nabyvatel, tj. MPSV, podpisem protokolu o předání a převzetí potvrzuje seznámení se s vlastnostmi aplikace a prohlašuje, že aplikace splňuje veškeré sjednané vlastnosti. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že akceptační protokoly nebyly nikdy dohledány, a tudíž lze mít důvodné pochybnosti o tom, zda vůbec jakékoli akceptační procedury proběhly, a jedná-li se o předávací protokoly, pak ty pocházejí ze stejného data, jako jsou datovány i jednotlivé smlouvy na vytvoření a dodání shora uvedených aplikací, přičemž v případě aplikace „Agenda Hmotná nouze“ byl vystaven předávací protokol dokonce jeden den před uzavřením samotné smlouvy. Z uvedeného je tedy zcela zjevné, že pokud by byla vzata v potaz data těchto jednotlivých smluv a předávacích protokolů za stavu, kdy akceptační protokoly nebyly ani dohledány, tak případný zkušební provoz by měl probíhat cca dva až tři dny před jejich spuštěním do ostrého rutinního provozu, což je při náročnosti a rozsahu těchto systémů zcela nereálné. Stejně tak nebylo reálné se s vlastnostmi a funkčností jednotlivých aplikací ze dne na den seznámit a svědomitě tak protokolárně stvrdit jejich perfekcionalitu a funkcionalitu. K dotazu NKÚ přitom bylo ze strany MPSV písemně sděleno, že k předání pěti agentových systémů do produkce došlo v rozmezí od 30.12.2011 do 01.01.2012, nicméně o konkrétních podmínkách harmonogramu testování nemá MPSV žádné informace. Dle závěrů nalézacího soudu je tak zcela zřejmé, že se v daném případě jednalo toliko o účelové kroky, které se následně promítly do řady problémů, jež se vyskytly při spuštění onoho ostrého provozu, neboť jednotlivé agendové systémy dodávané subdodavateli společnosti Vítkovice IT, potažmo společnosti Fujitsu jako jediného dodavatele MPSV, neměly v době jejich plného spuštění všechny funkcionality. V řízení slyšení svědci, zejména pak RNDr. Čížek, potvrdili, že tyto aplikace vykazovaly značnou chybovost a nelze pominout, že tohoto si musel být obžalovaný Bc. Šiška předem vědom, neboť dokonalá konstrukce daných aplikací v tak krátkém časovém horizontu je téměř vyloučená. Řadu problémů spojených s přechodem na nový způsob výplaty sociálních dávek následně v lednu 2012 popsali rovněž informatici úřadu práce ve svém prohlášení učiněném na výzvu Generálního ředitelství Úřadu práce ČR. Obdobné námitky pak byly dle zprávy NKÚ shledány i v rámci tzv. „Souhrnné zprávy o stavu řízení rizik za rok 2012“. Obžalovaný Bc. Šiška nadto

svým podpisem v rámci smluvních ujednání stvrdil mimo jiné i vzdání se veškeré odpovědnosti právě za takovéto problémy ze strany společnosti Fujitsu jako smluvního dodavatele. S ohledem na skutečnost, že předmětné aplikace nebyly od 01.01.2012 spuštěny v takové kvalitě, v jaké měly být, bylo zapotřebí na jejich vývoji a zdokonalování pracovat i v průběhu roku 2012. S touto situací byl přitom obžalovaný Bc. Šiška již od počátku seznámen, neboť v rámci hlavního líčení sám potvrdil, že po dobu dvou let ode dne nasazení nového systému, tj. do doby, než se nahradí dodavatel Fujitsu jiným dodavatelem vybraným v otevřené soutěži, měly na nasazených aplikacích probíhat úpravy a jejich vylepšování. Obžalovaný Bc. Šiška tak prokazatelně od počátku jednal s vědomím toho, že k datu 01.01.2012 nebudou uvedeny do ostrého rutinního provozu zcela funkční a po všech stránkách použitelné aplikace, neboť je bude zapotřebí i v následujících letech dotvářet. S tímto vědomím pak podepisoval všechny shora uvedené smlouvy, jež ve smluvních podmínkách předpokládaly zhotovení a předání všech služeb a aplikací právě k datu 01.01.2012. Skutečnost, že se aplikace pro výplatu sociálních dávek budou dotvářet za chodu, potvrdili ve svých výpovědích rovněž svědci W., Ing. Hrubý, Ž., Ing. K. a R. Svědek Ž. dokonce uvedl, že stoprocentní funkcionalita ani nebyla ze strany MPSV k datu 01.01.2012 vyžadována.

Obžalovaný Bc. Šiška jako 1. náměstek ministra práce a sociálních věcí, jenž měl na základě čl. 1 odst. 10 příkazu ministra č. 20/2010 o zásadách kontroly v podmínkách MPSV oprávnění podepisovat nadlimitní zakázky nad 20 mld. Kč a obžalovaný Ing. Duda jako ředitel odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment MV porušili svým jednáním, jenž je podrobně popsáno shora, řadu zákonných i podzákonných právních předpisů. Oba obžalovaní tak jednali v rozporu s ustanovením § 14 odst. 1 a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého musí být majetek využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku (§ 14 odst. 1) a **fyzické osoby, které z titulu svých funkcí nebo pracovního zařazení v organizačních složkách a v Pozemkovém fondu České republiky anebo z titulu pověření vykonávat jménem státu jeho práva akcionáře činí právní a jiné úkony týkající se majetku a plní další úkoly stanovené tímto zákonem, jsou povinny provádět tuto činnost s odbornou péčí a postupovat podle tohoto zákona, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, popřípadě jeho správa řídí** (§ 47 odst.). Jak bylo uvedeno shora, oba obžalovaní přijetím Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6 připustili řadu změn ve smluvních vztazích MPSV, a to v jeho značný neprospěch. Obsahem těchto smluv navíc nebyla dodávka licencí Microsoft tak, jak to předpokládala Rámcová smlouva, která vycházela

z Dohody o centrálním zadávání, nýbrž jen dodávka služeb souvisejících se změnou informačního systému a činností v souvislosti s novou agendou pro výplatu sociálních dávek. Ve většině případů se jednalo o služby, které neměly s produkty Microsoft nic společného, a tudíž nebyly předmětem Rámcové smlouvy, ke které MPSV přistoupilo. Obžalovaný Ing. Duda navíc připojil ke všem smlouvám svůj podpis, aniž by si od MPSV před tímto krokem vyžádal zaslání návrhu s přesnou specifikací služeb, jichž se daná smlouva má týkat, přestože mu taková povinnost byla přímo stanovena článkem 3.3 Dohody o centrálním zadávání. Uvedené jednání se pro shora popsání důvody neslučuje ani s ustanovením § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 320/2011 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého zaměstnanci veřejné správy jsou povinni ji vykonávat hospodárně, efektivně a účelně. K obdobnému závěru lze dospět i rozbořením ustanovení § 45 odst. 2 zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je organizační složka státu povinna dbát, aby dosahovala příjmů stanovených rozpočtem a plnila určené úkoly nejhospodárnějším způsobem. Prostředky, kterými disponuje, může používat na krytí nezbytných potřeb a na opatření zakládající se na právních předpisech. Prostředky může čerpat jen do výše závazných ukazatelů stanovených jí zákonem o státním rozpočtu nebo správcem kapitoly v rámci rozpočtu kapitoly a v souladu s věcným plněním, nestanoví-li tento zákon jinak. V obecné rovině pak oba obžalovaní nejednali v souladu s ustanovením § 415 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v tehdy platném znění, dle něhož je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Citované ustanovení občanského zákoníku je generální prevenční povinností, kdy každý je povinen zachovávat vždy takový stupeň obezřetnosti, který lze po něm vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci rozumně požadovat. Oba obžalovaní nesli za žalované jednání plnou odpovědnost, která vyplývala z charakteru jejich funkce. Obžalovaný Bc. Šiška na MPSV a obžalovaný Ing. Duda na MV byly těmi osobami, které za danou instituci podepisovaly veškeré dokumenty, a díky tomu držely ve svých rukách moc rozhodovat o zásadních otázkách týkajících se chodu a financí obou ministerstev. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný Bc. Šiška byl strůjcem myšlenky a následným hybatelem přechodu MPSV na nový informační systém pro výplatu nepojistných sociálních dávek způsobem, který je popsán shora, tj. určením nového dodavatele bez řádného výběrového řízení s vědomím, že ten bude využívat další subdodavatele, neboť sám není schopen vyvinout nové aplikace, a rovněž přijetím Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6 bez toho, aniž by tyto dokumenty prošly standardním schvalovacím procesem, jakož i konstrukcí předmětu uvedených smluv v neprospěch MPSV a v rozporu s Rámcovou smlouvou, potažmo Dohodou o centrálním zadávání, porušil obžalovaný Bc. Šiška nejen ustanovení § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění

pozdějších předpisů, dle něhož jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, ale jednal i v rozporu s ustanovením § 302 písm. g) téhož zákona, neboť vedoucí zaměstnanci jsou povinni zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele. Jeho úloha v roli 1. náměstka ministra práce a sociálních věcí pak vyplývá z bodu 1.4.2 písm. k) Organizačního řádu MPSV, vydaného příkazem ministra práce a sociálních věcí č. 6/2011 z 29.04.2011, na základě něhož má takový funkcionář spravovat svěřené rozpočtové prostředky a dbát o řádné hospodaření s nimi. Ačkoli byli oba obžalovaní podle § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, při zadávání veřejných zakázek povinni dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, a rovněž přesto, že jim byl znám obsah Rámcové smlouvy, kdy zákon o veřejných zakázkách ve svých ustanoveních § 11 odst. 1 a § 89 odst. 8 konkrétně upravoval způsob uzavírání smluv na základě Rámcové smlouvy, přičemž posledně citované ustanovení zákona o veřejných zakázkách přímo vylučovalo jakoukoliv možnost účastníků sjednat podstatné změny podmínek stanovených Rámcovou smlouvou, oba svými podpisy v Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a jejích dodatcích č. 1 – č. 6 vědomě připustili několik podstatných změn oproti Rámcové smlouvě, a to navíc v neprospěch MPSV. Obžalovaný Ing. Duda nadto coby zástupce MV, tedy centrálního zadavatele, postupoval v rozporu s uvedenými předpisy a jednal protiprávně i s vědomím, že je za takové jednání odpovědný podle § 3 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, neboť za porušení postupu dle tohoto zákona odpovídá právě centrální zadavatel.

Za daného stavu je tedy zcela evidentní, že obejitím otevřeného výběrového řízení a přizpůsobením si, či dokonce zneužitím podmínek Rámcové smlouvy pro systém výplaty nepojistných dávek cestou nových agendových systémů a tím i nových dodavatelů, je porušením zákonných ustanovení tak, jak jsou souhrnně vyjmenována shora ve výrokové části tohoto rozsudku. Současně je třeba zdůraznit, že právě časová souslednost naplánování jednotlivých kroků během poměrně krátké doby roku 2011 jednoznačně svědčí o úmyslné formě zavinění na straně obžalovaného Bc. Šišky, pokud jde o změnu systému ICT v oblasti MPSV v souvislosti s přechodem na privátní cloud, jakož i užití nových dodavatelů pro agendové systémy na výplatu nepojistných dávek. V předmětné době bylo zcela zjevné, že dodavatel nemůže být schopen za dobu několika málo týdnů nebo měsíců v druhé polovině roku 2011 vyvinout všechny softwarové agendy tak, aby byly zcela funkční a schopné obstát v ostrém provozu již s účinností od 01.01.2012. Vyvinutí takovýchto aplikací je procesem, který pro bezchybnou funkčnost vyžaduje mnohem

delší dobu vývoje a vynaložení značných finančních prostředků. Nicméně obžalovaným Bc. Šiškou bylo dodavatelům přislíbeno, že jim bude vše kompenzováno v rámci následných služeb, které budou po spuštění do provozu od 01.01.2012 z prostředků MPSV prostřednictvím společnosti Fujitsu propláceny a tím v podstatě budou satureovány náklady nezbytné na vývoj jednotlivých softwarových aplikací. Zástupci jednotlivých subdodavatelů subjektů ve svých svědeckých výpovědích potvrdili, že vývoj aplikací nebyl ukončen a dále probíhal i po datu 01.01.2012, neboť nebylo realizovatelné, aby tyto agendy byly v plném provozu a měly veškeré nezbytné funkcionality a mohly plnohodnotně nahradit systém, který byl MPSV dodáván společností OKSystem do konce roku 2011. Jak již bylo výše uvedeno, zástupci subdodavatelů navíc potvrdili, že od počátku spolupráce bylo počítáno s tím, že i po datu 01.01.2012 bude pokračováno ve vývoji a zdokonalování jimi vytvořených a dodaných aplikací.

Obhajoba obžalovaného Bc. Šišky poukázala na určité nedostatky v popisu skutku, když uvedla, že z výroku obžaloby není zřejmé, že by se obžalovaní dopustili úmyslného jednání, ani v čem spočívalo porušení jejich povinností. Nálezací soud je však v tomto případě zcela opačného názoru, neboť státní zástupce v podané obžalobě podrobným způsobem popsal skutkový děj, jenž přílehavě akcentuje náročnost celé kauzy danou provázaností jednotlivých smluv a dodavatelských vztahů. Z popisu skutku tak, jak byl v návaznosti na výsledky provedeného dokazování modifikován, přitom zcela zjevně vyplývá forma subjektivní stránky jednání obou obžalovaných. Obdobným způsobem se nelze ztotožnit s argumentací obhajoby obžalovaného Bc. Šišky, jež poukazuje na skutečnost, že v přípravném řízení státní zástupce pravomocně zastavil trestní stíhání některých spoluobviněných s tím, že se skutek nestal, pročež bylo dle názoru obhajoby na místě obdobným způsobem postupovat i v případě obžalovaného Bc. Šišky. K této námitce je předně třeba zdůraznit, že pokud bylo o daném skutku rozhodnuto ve vztahu k některým ze spoluobviněných, nelze automaticky dovozovat, že by tímto způsobem muselo být příslušnými orgány činnými v trestním řízení rozhodnuto bez výjimky u všech obviněných. Pakliže bylo ve vztahu k některým z dříve spoluobviněných osob v rámci přípravného řízení státním zástupcem konstatováno, že se skutek, pro který byli stíháni, nestal, jedná se o konstatování stavu toliko ve vztahu k popsanému jednání oněch spoluobviněných, jejichž trestní stíhání bylo zastaveno. Tímto rozhodnutím státního zástupce nebylo nikterak konstatováno, že se nestal skutek jako takový, tedy že by nebylo prokázáno jednání, které je předmětem trestního stíhání, i ve vztahu ke zbylým obviněným (tj. osobám obžalovaných Bc. Šišky a Ing. Dudy), kteří tak nejsou předmětným usnesením státního zástupce o zastavení trestního stíhání ostatních obviněných nikterak dotčeni, neboť na jejich vlastní jednání nikterak nedopadá. Za daného stavu

tak není dle názoru nalézacího soudu přiléhavá argumentace obhajoby obžalovaného Bc. Šišky nabádající soud k rozhodnutí o zastavení trestního stíhání z důvodu jeho nepřípustnosti ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) tr. řádu.

Obhajoba obžalovaného Bc. Šišky dále uvedla, že nebylo nikterak prokázáno, že by obžalovaný Bc. Šiška s obžalovaným Ing. Dudou jednali ve vzájemné koordinaci, resp. po předchozí domluvě. Jak již bylo konstatováno výše a bude podrobně rozvedeno níže v právním hodnocení jednání obžalovaného Ing. Dudy, soud ve vztahu k jeho osobě s ohledem na výsledky provedeného dokazování modifikoval popis skutkového děje stran jeho jednání. Byť v daném řízení nebylo žádným způsobem prokázáno, že by oba obžalovaní jednali v jakékoliv kooperaci nebo že by obžalovaný Ing. Duda byl přímo zainteresován do způsobu řešení ICT strategie na MPSV, nezbavuje jej absence prokázání předem dohodnuté kooperace se spoluobžalovaným Bc. Šiškou trestní odpovědnosti za negativní následky jeho vlastního protiprávního jednání.

Pakliže obhajoba obžalovaného Bc. Šišky ve svých závěrech zpochybňuje výpovědi některých svědků, je třeba přihlédnout mimo jiné ke skutečnosti, že svědek (na rozdíl od obžalovaného) je pod hrozbou možného trestního stíhání pro křivou výpověď ve smyslu § 346 tr. zákoníku vázán zákonnou povinností vypovídat pravdu a nezamlčovat žádné rozhodné skutečnosti. Soud má současně za to, že v daném řízení nebylo nikterak prokázáno, že by kterýkoli ze svědků v rámci své výpovědi vědomě a účelově lhal. Napadá-li obhajoba zejména výpověď svědka Ing. Procházky, lze tento postup s ohledem na skutečnost, že jmenovaný svědek ve své výpovědi opakovaně a zcela jednoznačně potvrdil, že tvůrcem nového IT řešení na MPSV byl právě obžalovaný Bc. Šiška, pokládat za účelový krok vedený snahou o maximální zpochybnění svědkem tvrzených skutečností.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Bc. Vladimíra Šišky, MBA a Ing. Miroslava Dudy jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku žádných pochybností, neboť zejména provedené listinné důkazy podrobně rozvedené shora ve spojení se závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. a výpověďmi řady slyšených svědků z řad zástupců společnosti OKsystem a HP, popř. subdodavatelských firem spolu vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou obou obžalovaných, kteří jakékoli porušení svých zákonných povinností a způsobení škody českému státu kategoricky odmítají, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA tak svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku, zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku a zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, zatímco obžalovaný Ing. Miroslav Duda naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Ve vztahu k osobě obžalovaného Bc. Šišky a způsobu, jímž naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku, soud na podkladě provedeného dokazování dospěl k závěru, že v daném případě bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že jmenovaný obžalovaný zcela vědomě a cíleně obešel zákon o veřejných zakázkách tak, aby zjednal výhodu společnosti Fujitsu při poskytování zakázky spočívající v dodání nových systémových agend pro MPSV a zajistil, aby se o další dodávku těchto agend nemohl pokusit stávající dodavatel, tj. společnost OKsystem. Obžalovaný Bc. Šiška za MPSV uzavřel se společností OKsystem dne 21.10.2010 rámcovou smlouvu s tím, že společnost OKsystem bude i nadále dodávat, spravovat a provozovat určité agendové systémy pro MPSV, a zároveň touto smlouvou MPSV zavázal k tomu, že nejpozději do 31.12.2011 bude vypsáno otevřené výběrové řízení pro dodavatele informačního systému pro výplatu nepojistných dávek. Ačkoliv mu již v březnu 2011 byla známa zpráva společnosti Gartner, která varovala před koncepcí nového systému a zároveň od 18.03.2011 existovala mezi MPSV a společností HP smlouva s názvem „Systémová integrace ICT resortu MPSV“, jež umožňovala na žádost MPSV vypracování technologického stanoviska k zamýšleným změnám, obžalovaný Bc. Šiška tyto skutečnosti zcela ignoroval, přičemž tou dobou byl ze své funkce vedoucího IT odboru odvolán za nejasných okolností svědek K., který byl naopak zastáncem zpracování analýz a stanovisek k dané problematice. Přestože obžalovaný znal obsah Rámcové smlouvy a věděl, že jejím předmětem je dodávka licencí Microsoft a doplňkových služeb dle přílohy č. 2 k Rámcové smlouvě, nikoliv vytvoření zcela nových aplikací pro výplatu sociálních dávek, rozhodl, že MPSV k Rámcové smlouvě přistoupí a využije její existence pro jiné účely. Obžalovaný Bc. Šiška podepsal Prováděcí smlouvu č. 85/2011, aniž by tato smlouva předtím prošla řádným schvalovacím procesem, který byl požadován příkazem ministra práce a sociálních věcí č. 20/2010. O nekalosti počínání obžalovaného Bc. Šišky pak vypovídá rovněž skutečnost, že na poradě vedení MPSV, která se konala dne 21.07.2011, předložil dokument nazvaný „Koncept strategie rozvoje resortního ICT“, který však neobsahoval žádné informace o tom, jakým způsobem by takový koncept měl být realizován, čímž de facto zatajil, že fakticky změny ICT strategie již probíhají, a to právě z toho důvodu, že za MPSV již téměř před měsícem podepsal Prováděcí smlouvu č. 85/2011 a ve stejný den vyzval dopisem společnost OKsystem, aby pozastavila vývojářské práce na všech

dodávaných systémech. Jelikož záměrem obžalovaného Bc. Šišky bylo od počátku zadat společnosti Fujitsu vývoj agendových aplikací pro výplatu sociálních dávek, nikoliv dodávka licencí (produktů) Microsoft, byl si velmi dobře vědom toho, že celý proces nebude dořešen toliko Prováděcí smlouvou č. 85/2011, nýbrž že budou muset být uzavřeny i další smlouvy. Aniž by tak obžalovaný Bc. Šiška ověřil, zdali požadované služby nemohou být dodávány i jiným subjektem levněji, uzavřel za MPSV se společností Fujitsu dodatky č. 1 - č. 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a s vědomím toho, že postupuje v rozporu s ustanovením § 89 odst. 8 a § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, připustil v těchto dodatcích přijetí několika zásadních změn, které byly navíc v rozporu se samotnou Rámcovou smlouvou. Ačkoliv Prováděcí smlouva předpokládala odběr produktů Microsoft a jen zlomek doplňkových služeb, obžalovaný Bc. Šiška v uvedených dodatcích objednal u společnosti Fujitsu dodávku výhradně doplňkových služeb, čímž překročil rozpočet stanovený Prováděcí smlouvou na doplňkové služby cca 14 krát. Obžalovaný Bc. Šiška si byl rovněž od počátku vědom toho, že společnost Fujitsu nebude všechny služby dodávat sama, neboť jednak nikdy ve své historii sama společnost Fujitsu žádné aplikace nevyvíjela, a jednak sám obžalovaný se subdodavatelé společnosti Fujitsu prokazatelně osobně jednal, a to již od léta roku 2011. Obžalovaný Bc. Šiška v rozporu s Rámcovou smlouvou a zákonem o veřejných zakázkách svým podpisem a tedy schválením obsahu v dodatcích č. 1, 2, 4, 5 a 6 oproti Rámcové smlouvě zásadně změnil v neprospěch MPSV ustanovení o smluvních pokutách, dále v dodatcích č. 3 a 4 oproti Rámcové smlouvě změnil v neprospěch MPSV ustanovení o maximální úhrnné výši náhrady škody, kterou nechal snížit z částky 400.000.000,- Kč na částku 4.000.000,- Kč, resp. 2.000.000,- Kč, v dodatcích č. 5 a 6 oproti Rámcové smlouvě změnil konstrukci výpočtu odměny za poskytnuté služby tak, že nově nebyla vypočítávána podle skutečné pracnosti, ale byla placena pravidelnými měsíčními paušály a v dodatcích č. 1, 5 a 6 oproti Rámcové smlouvě stanovil dobu pro poskytování služeb nad rámec platnosti Rámcové smlouvy, tedy za hranici data 01.12.2013. Z výše uvedených skutečností je tedy zcela zjevné, že obžalovaný Bc. Šiška těmito kroky, kdy využil prostředí Rámcové smlouvy a s vědomím, že poruší její ustanovení, jakož i ustanovení zákona o veřejných zakázkách, cíleně zastavil dodávky od společnosti OKsystem a vynakládal veškerou snahu pro to, aby zakázku na vytvoření agentových systémů pro výplatu sociálních dávek získala výhradně společnost Fujitsu. Obžalovaný Bc. Šiška svým postupem předstíral, že Prováděcí smlouvou č. 85/2011 a jejími dodatky č. 1 - č. 6 pouze vyzývá společnost Fujitsu k plnění, kdy byla cerstou otevřené soutěže pověřena společností Microsoft k dodávce jejích produktů na základě uzavřené Rámcové smlouvy. Fakticky však obžalovaný Bc. Šiška společností Fujitsu tímto způsobem zadával veřejnou zakázku na zcela odlišné plnění, než bylo plnění, s nímž Rámcová smlouva kalkulovala. Obžalovaný Bc. Šiška pouze využil její prostor, využil skutečnosti, že byla společností Microsoft, resp. Fujitsu, řádně vysoutěžena a svévolně existenci této smlouvy aplikoval dle vlastního uvážení na zadání zcela odlišné veřejné zakázky, neboť pro něho nebylo žádoucí, aby soutěž vyhrál jiný subjekt, když jeho záměrem byla spolupráce toliko se společností Fujitsu. Záměr zvýhodnit společnost Fujitsu proti jiným dodavatelům je seznatelný mimo jiné tím, že podpisem dodatků byla v její prospěch významným způsobem zmírněna

ustanovení o smluvních pokutách a snížena výše náhrady škody, za kterou společnost Fujitsu vůči MPSV odpovídala. Výsledkem zadání celé této veřejné zakázky společnosti Fujitsu pak byla situace, kdy společnost Fujitsu téměř všechny služby, které měla MPSV poskytovat, fakticky poskytovala prostřednictvím neschválených subdodavatelů, tzn. že de facto plnila pouze roli přefakturačního místa, za což si ponechávala cca 17 % účtované hodnoty poskytovaných služeb. Jednotliví subdodavatelé participující na zakázce společnosti Fujitsu se přitom o předmětnou veřejnou zakázku v případě, že by bylo řádně vyhlášeno otevřené výběrové řízení, mohli ucházet sami a mohli MPSV nabídnout tytéž ceny, které s nimi dojednala společnost Fujitsu, s čímž byl obžalovaný přinejmenším srozuměn. Tato skutečnost je přitom rovněž důvodem vedoucím k naplnění kvalifikačních znaků skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku jednáním obžalovaného Bc. Šišky, neboť společnost Fujitsu veškeré služby dodávala pro MPSV za výrazně vyšší cenu, konkrétně o částku 282.138.665,- Kč vyšší, než za kterou tyto identické služby odebírala od svých subdodavatelů, tedy se ziskem značného rozsahu. Výsledkem jednání obžalovaného Bc. Šišky pak byla škoda způsobená MPSV, která zaplatila společnosti Fujitsu o 282.138.665,- Kč více, než by zaplatila společnosti Vítkovice IT, pakliže by se tento subjekt mohl přihlásit do otevřené soutěže a být přímým dodavatelem identického plnění přímo MPSV, tzn. že žalovaným jednáním obžalovaného Bc. Šišky tak byl obstarán jednoznačný finanční prospěch společnosti Fujitsu na úkor MPSV.

Jak již bylo konstatováno shora, provedl nalézací soud určitou korekci popisu průběhu skutkového děje a následně i korekci právní kvalifikace žalovaného jednání ve prospěch obžalovaného Ing. Dudy, neboť v rámci provedeného dokazování nebylo jakkoliv prokázáno, že by tento obžalovaný jakýmkoli vědomým způsobem cíleně spolupracoval s obžalovaným Bc. Šíškou, či by byl předem informován o záměru obžalovaného Bc. Šišky realizovat změny v ICT strategii na MPSV nebo že by se účastnil některých schůzek, kde byla tato problematika přímo projednávána. Za daného stavu tak nebylo žádným hodnověrným způsobem prokázáno, že by obžalovaný Ing. Duda byl jakýmkoliv způsobem přímo osobně zainteresován na zadání veřejné zakázky bez otevřené soutěže společnosti Fujitsu. I přes tento dílčí závěr však obžalovaný Ing. Duda svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Nalézací soud na straně obžalovaného Ing. Dudy se velmi pečlivě zabýval otázkou, zda jeho zjištěná pochybení již překročila hranice trestní odpovědnosti nebo zda lze jeho odpovědnost při zachování zásady subsidiarity trestní represe účinně dovést toliko podle jiných právních předpisů. Z výsledků provedeného dokazování přitom jednoznačně plyne, že obžalovaný Ing. Duda byl ředitelem odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment, tj. odboru příslušného k zastupování centrálního zadavatele, kterým bylo MV, a tudíž svým podpisem na Prováděcí smlouvě č. 85/2011 a jednotlivých dodatcích uzavíraných mezi MPSV a společností Fujitsu na dodávku produktů a doplňkových služeb k licencím společnosti Microsoft uváděl jednotlivé smlouvy v platnost, tzn. že bez stvrzujícího podpisu obžalovaného Ing.

Dudy by tak k žádnému plnění mezi MPSV a společností Fujitsu nemohlo dojít. Obžalovaný Ing. Duda sám ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem potvrdil, že jím řízený odbor byl v době žalovaného jednání personálně poddimenzovaný, nicméně připustil, že vždy v této věci vycházel ze stanovisek svých odborných referentů a následně předmětné návrhy Prováděcí smlouvy stejně jako dodatků č. 1 – č. 6 dříve, než k nim připojil svůj podpis, také sám pečlivě prostudoval. I přes skutečnost, že měl obžalovaný Ing. Duda k dispozici dokument s názvem „Důvodová zpráva k uzavření prováděcí smlouvy pod rámcovou smlouvou na poskytování licencí k produktům Microsoft“, kterým MPSV odůvodňovalo svůj požadavek na přistoupení k Rámcové smlouvě, a to potřebou nákupu nových licencí software Microsoft, podepsal dodatky č. 1 – 6, v nichž o nákupu licencí Microsoft nebyla ani zmínka, aniž by si přitom před svým popisem vyžádal byť jen informaci o tom, k jakým produktům Microsoft jsou tyto služby ze strany MPSV poptávány. Obžalovanému byl zároveň znám obsah Dohody o centrálním zadávání uzavřené mezi MV a MPSV, která ukládala MPSV povinnost poskytovat MV veškerou nezbytnou součinnost při provádění zadávacího řízení a zadávání veřejných zakázek na dodávku produktů Microsoft, přesto si však nevyžádal od MPSV předložení jakéhokoli doplnění, vysvětlení či analýzy potřebnosti, smyslu či ekonomické výhodnosti poptávaných služeb. Ačkoli Rámcová smlouva přesně stanovila okruh doplňkových služeb, které mohou být poptávány a také určovala konkrétní dodavatele, kteří mohou být osloveni, připojil obžalovaný Ing. Duda svůj podpis ke shora uvedeným dokumentům, aniž by se zajímal o konkrétní doplňkové služby a konkrétní dodavatele, kteří budou poptané služby dodávat, a aniž by zkoumal, zdali je připravené znění v souladu s Rámcovou smlouvou. Skutečnost, že postupem při podpisu těchto návrhů došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách, neboť došlo ke schválení a posvěcení zásadních odchylek od Rámcové smlouvy, které tato smlouva nepřipouštěla, přitom jednoznačně plynula z předmětných právních předpisů, s nimiž se měl obžalovaný Ing. Duda povinnost seznámit, pakliže nesl odpovědnost a přijal od ministra vnitra pověření k podpisu jednotlivých prováděcích smluv a dodatků. Za daného stavu je tak zřejmé, že si obžalovaný Ing. Duda musel při vlastním prostudování jemu předložených smluvních návrhů povšimnout, že dochází ke změnám zásadních ujednání týkajících se smluvních pokut, náhrady škody, ujednání služeb nad rámec platnosti Rámcové smlouvy, nebo cenových ujednání (tj. stejným způsobem, jak bylo popsáno shora ve vztahu k osobě obžalovaného Bc. Šišky), přičemž jednalo-li se o aspekty a ujednání, které patřily mezi klíčové, jež byly přesně nastaveny Rámcovou smlouvou, mohly být v případě potřeby měněny pouze cestou otevřeného zadávacího řízení. Jelikož měl obžalovaný Ing. Duda jemu předložené návrhy porovnávat s obsahem a podmínkami Rámcové smlouvy, musel si být při tomto svém postupu vědom toho, že smlouvami a dodatky nižší síly nelze měnit mateřskou Rámcovou smlouvu. Značnou škodu pak obžalovaný Ing. Duda způsobil MV tím, že jako zástupce MV akceptoval změny Rámcové smlouvy, ačkoliv je zákon o veřejných zakázkách ani samotná Rámcová smlouva nepřipouštěly, což vedlo ÚOHS k vydání dvou ve výrokové části tohoto rozsudku citovaných rozhodnutí, jimiž tento úřad uložil MV pokutu v celkové výši 1.100.000,- Kč. Kvalifikační znak zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, tj. získání pro jiného

prospěch značného rozsahu, obžalovaný naplnil tím, že podpisem Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6 dopomohl společnosti Fujitsu k získání veřejné zakázky, kterou sama nebyla schopna plnit, a proto její plnění zadala vlastním subdodavatelům, kteří agendové aplikace vyvinuli daleko levněji, než za jakou částku je společnost Fujitsu následně přeprodala MPSV. V této souvislosti je třeba konstatovat, že za situace, kdy by se jednalo ze strany obžalovaného Ing. Dudy toliko o ojedinělé pochybení (jednorázový exces při plnění jeho pracovních povinností na MV), bylo by možné hovořit o určitém opomenutí díky ne zcela šťastnému personálnímu obsazení jím řízeného odboru na MV. Obžalovaný Ing. Duda nicméně tímto způsobem pochybil opakovaně u jednotlivých dodatků, jakož i samotné Prováděcí smlouvy, neboť opakovaně strpěl nedodržení zákonného postupu při jejich vyjednávání, a to období několika měsíců od července do prosince roku 2011. Dle organizačního řádu MV byl obžalovaný Ing. Duda tím, kdo nesl odpovědnost za činnost jednotlivých referentů, a tudíž nelze riziko odpovědnosti přenášet na svědka H. nebo svědkyni H. Naopak bylo povinností obžalovaného, aby se ujistil, jakou formou jednotliví referenti přezkoumávají návrhy smluv, které mu následně předkládají k podpisu, zda tak činí čistě po formální, nebo i obsahové (věcné) stránce. Pakliže se tedy obžalovaný Ing. Duda po nástupu do funkce nebo kdykoli později v průběhu jejího výkonu neobeznámil s tím, že svědkyně H. jednotlivé předložené návrhy posuzuje pouze z ryze formálních hledisek, bylo to pouze jeho odpovědností, neboť on sám byl tím, kdo svým podpisem odpovídal za veškeré z toho plynoucí následky. Ačkoliv měl obžalovaný Ing. Duda z pozice centrálního zadavatele možnost doptat se MPSV na možné nesrovnalosti nebo dokonce mohl požadovat pouhé vysvětlení předmětu veškerých smluv nebo jejich bližší specifikaci a doplnění, nikdy tak neučinil, a naopak se spolehl na svůj úsudek a na stanovisko svých odborných referentů, přestože podle organizačního řádu MV jsou stanoviska referentů pouze doporučující, nikoli závazná. Díky tomu, že k podpisu Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6, a tedy i chybnému postupu obžalovaného Ing. Dudy, došlo během doby několika měsíců, nikoli v jeden den, nelze dle názoru nalézacího soudu uvažovat o tom, že by odpovědnost za následky jeho jednání byla dovoditelná toliko podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku. Dle názoru soudu není možná ani úvaha o tom, že by se v případě postupu obžalovaného Ing. Dudy jednalo o hrubou nedbalost, neboť na straně jeho osoby se jednalo o plné srozumění s tím, že nebude-li postupováno v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, vystavuje riziku způsobení určité újmy nejen sebe samého, ale i MV jako svého zaměstnavatele. Z titulu výkonu své řídicí funkce si musel být obžalovaný vědom toho, že MV jako centrálnímu zadavateli může být v případě porušení zákona o veřejných zakázkách uložen finanční postih, k čemuž také v daném případě následně opakovaně došlo. Pro úplnost je přitom třeba konstatovat, že za dobu působení obžalovaného Ing. Dudy ve vedoucí funkci na MV došlo k uzavření i jiných prováděcích smluv a dodatků, které obžalovaný podepsal, např. prováděcí smlouvy č. 64/2010 uzavřené ve prospěch Všeobecné zdravotní pojišťovny a prováděcí smlouvy č. 78/2011 uzavřené ve prospěch Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Z těchto smluv a jejich dodatků podepsaných Ing. Dudou ve dnech 08.11.2011 a 23.12.2011, tedy ve stejném časovém období, kdy podepisoval i některé dodatky k prováděcí smlouvě č. 85/2011

uzavřené ve prospěch MPSV, vyplývá, že byly-li na jejich základě poskytovány služby uvedené v příloze č. 2 rámcové smlouvy, byly vždy poptávány s licencemi Microsoft a měly být vyúčtovávány podle skutečně odvedené práce. Obžalovaný Ing. Duda tedy s obvyklou podobou a obsahem prováděcích smluv a dodatků byl seznámen mimo jiné i tímto způsobem, tedy ze svého přímého postupu v obdobných případech při řešení týchž otázek ve vztahu k jiným subjektům státní správy.

K otázce dovození trestní odpovědnosti obžalovaného Bc. Šišky za zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku je nejprve nutno konstatovat, že jeho povinnost 1. náměstka ministra práce a sociálních věcí spravovat svěřené rozpočtové prostředky a dbát o řádné hospodaření s nimi vyplývá z bodu 1.4.2 písm. k) Organizačního řádu MPSV. Podle části III, odst. 7.1. písm. c) Pracovního řádu MPSV, vydaného příkazem ministra č. 8/2009 ze dne 26.03.2009, jsou dále vedoucí zaměstnanci povinni v souladu s právními předpisy a vnitřními akty řízení ministerstva řádně hospodařit s přidělenými finančními i materiálními prostředky. Tato interní pravidla, včetně zákonných právních předpisů, jako je zákon o veřejných zakázkách, zákon o finanční kontrole a další zákonné předpisy podrobně vyjmenované ve výrokové části tohoto rozsudku, jakož i shora v rámci tohoto odůvodnění, přitom obžalovaný Bc. Šiška porušil zcela vědomě, když svým záměrem zadat veřejnou zakázku na vytvoření a provoz systémových agend pro výplatu nepojistných dávek jen a pouze společnosti Fujitsu znemožnil ostatním možným soutěžitelům předložit výhodnější nabídku, neboť v daném případě nebylo žádné výběrové řízení vůbec vyhlášeno. Tímto počinem obžalovaný s plným vědomím zamezil tomu, aby MPSV získalo od různých dodavatelů co možná nejvýhodnější nabídku, což rozhodně nekoresponduje s jeho povinností řádně spravovat jemu svěřený majetek českého státu. Obžalovaný Bc. Šiška navíc svým přístupem umožnil, aby si společnost Fujitsu jako dodavatel nastavila příznivější smluvní podmínky navzdory kogentním ustanovením Rámcové smlouvy. Obžalovaný tak musel být minimálně srozuměn s možnou existencí i jiného dodavatele, jenž by mohl MPSV v rámci otevřeného výběrového řízení MPSV nabídnout výhodnější smluvní podmínky a nižší cenu. Absencí otevřené soutěže a analýzy možnosti jiného řešení ICT strategie MPSV přitom obžalovaný způsobil MPSV škodu v celkové výši 282.138.665,- Kč, tedy škodu velkého rozsahu.

Trestní odpovědnost obžalovaného Ing. Dudy za přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku je rovněž dána porušením řady právních předpisů, jimiž byl obžalovaný vázán z titulu své pozice ředitele odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment na MV, a které jsou podrobně specifikovány jak ve výrokové části tohoto rozsudku, tak shora v rámci tohoto odůvodnění. Na podkladě výsledků provedeného dokazování soud dospěl k závěru o povědomí obžalovaného stran skutečnosti, že jedná jménem centrálního zadavatele, tzn. že nese plnou odpovědnost za to, aby všechny subjekty veřejné správy, které projeví zájem přistoupit k Rámcové smlouvě, uzavřely prováděcí smlouvy a případné dodatky zcela v souladu nejen se samotnou Rámcovou smlouvou, ale rovněž v souladu s platným zákonem o veřejných zakázkách. Obžalovaný Ing. Duda však svým shora popsáním jednáním dopustil, aby

Prováděcí smlouva č. 85/2011, stejně jako její dodatky č. 1 – č. 6 byly uzavřeny v rozporu s těmito dokumenty, a to výhradně ve prospěch společnosti Fujitsu a naopak v neprospěch MPSV, tedy českého státu. Oproti podané obžalobě naproti tomu nelze vzhledem k výsledkům provedeného dokazování klást obžalovanému Ing. Dudovi k tíži, že způsobil MPSV škodu velkého rozsahu, neboť obžalovaný byl ze své funkce odpovědný toliko MV, přičemž v tomto řízení nebylo nikterak prokázáno, že by jednal po předchozí dohodě s obžalovaným Bc. Šiškou jako odpovědným zástupcem MPSV. Svému zaměstnavateli, tj. MV, tak obžalovaný Ing. Duda způsobil značnou škodu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku tím, že ÚOHS na základě provedeného šetření MV uložil pokutu v celkové výši 1.100.000,- Kč, a to právě v souvislosti s porušením povinností obžalovaného při podpisu Prováděcí smlouvy č. 85/2011, včetně jejích dodatků.

Rovněž v případě spáchání zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a, b) tr. zákoníku obžalovaným Bc. Šiškou a totožného zločinu podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku obžalovaným Ing. Dudou je třeba předně konstatovat, že oba obžalovaní svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku porušili celou řadu právních předpisů zákonného charakteru, stejně jako interních předpisů, jimiž byli povinni se z titulu výkonu svých řídicích funkcí na MPSV a MV řídit. Provedeným dokazováním má přitom nalézací soud za jednoznačně prokázané, že oba obžalovaní vědomě jednali v rozporu s právními předpisy právě v souvislosti s výkonem svých pravomocí, které byly obžalovanému Bc. Šiškovi svěřeny coby 1. náměstkovi ministra práce a sociálních věcí a Ing. Dudovi pak jako řediteli odboru rozvoje projektů a služeb eGovernment na MV. Úřední osobou se dle výkladového ustanovení § 127 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku rozumí mimo jiné odpovědný úředník orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů. Obžalovanému Bc. Šiškovi byla příkazem ministra práce a sociálních věcí č. 20/2010 svěřena pravomoc uzavírat nadlimitní zakázky, zatímco obžalovanému Ing. Dudovi byla svěřena pravomoc zastupovat MV jako centrálního zadavatele v otázkách aplikace Rámcové smlouvy. Tím, že oba obžalovaní podepsali znění Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6 tak, jak bylo popsáno shora, vědomě dopustili stav, kdy došlo ke změně smluvních podmínek, jež byly nově nastaveny ve prospěch společnosti Fujitsu (viz výše), a to v rozporu s Rámcovou smlouvou a § 89 odst. 8 a § 92 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Tímto jednáním, kterým byla eliminována případná konkurence společnosti Fujitsu v hospodářské soutěži, načež vyšlo najevo, že společnost Vítkovice IT, coby subdodavatel společnosti Fujitsu, dodala identické smluvní plnění určené pro MPSV společnosti Fujitsu o částku ve výši 282.138.665,- Kč nižší, než za kterou následně tato společnost přeprodala takto získané služby navýšené o tuto částku MPSV, obžalovaný Bc. Šiška společnosti Fujitsu opatřil prospěch velkého rozsahu. Obžalovaný Bc. Šiška současně z titulu výkonu své funkce 1. náměstka ministra práce a sociálních věcí způsobil České republice zastoupené touto její organizační složkou škodu velkého rozsahu, již je třeba počítat právě z částky, o kterou byla obohacena společnost Fujitsu na úkor MPSV, tedy z částky 381.268.466,40 Kč představující 25% rozdíl v ceně identických

služeb, které byly dle dodatků č. 1, 5 a 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 poskytovány společností Fujitsu vůči MPSV jako odběrateli (celková částka 1.527.223.833,60 Kč) a které sama společnost Fujitsu v témže rozsahu na základě Smlouvy o poskytnutí služeb včetně dvou dodatků odebírala od společnosti Vítkovice IT jako svého subdodavatele (celková částka 1.145.955.367,20 Kč). Podle závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. ve spojení s provedenými listinnými důkazy, zejména zjištěním NKÚ, bylo MPSV na základě dodatků č. 1 – 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 oprávněno od společnosti Fujitsu odebrat služby v celkové hodnotě 2.019.593.556,88 Kč, tzn. že touto společností fakticky fakturované služby v celkové částce 1.498.511.297,97 Kč představovaly 74% z maximální možné částky, již by společnost Fujitsu mohla ve smyslu uzavřených dodatků č. 1 – 6 MPSV fakturovat. Faktická výše způsobené škody jednáním obžalovaného Bc. Šišky vůči MPSV, jež bylo podrobně popsáno shora, tak odpovídá 74 % z rozdílu mezi cenou sjednaných služeb téhož rozsahu a obsahu, které byly na základě dodatků č. 1, 5 a 6 dodávány společností Fujitsu vůči MPSV (tj. 1.527.223.833,60 Kč), a cenou, za níž byly tytéž služby pro společnost Fujitsu smluvně zajištěny společností Vítkovice IT (tj. 1.145.955.367,20 Kč), tedy dosahuje částky 282.138.665,- Kč (tj. 74 % z částky 381.268.466,40 Kč). Tím, že oba obžalovaní v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách zvýhodnili společnost Fujitsu před ostatními dodavateli, byli ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku zcela srozuměni s tím, že tímto způsobem opatří společnosti Fujitsu neoprávněnou výhodu velkého rozsahu plynoucí z eliminace hospodářské soutěže, čehož společnost Fujitsu také beze zbytku využila. Z chování obou obžalovaných je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na rozsah a charakter protiprávního jednání obou obžalovaných by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což neoprávněný zásah do celospolečenského zájmu na ochraně pořádku ve věcech veřejných, jakož i závazných pravidel tržní ekonomiky a majetku třetích osob bezesporu je.

Při úvaze o druhu a výměře trestu pro oba obžalované soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38, § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, charakteru trestné činnosti, osobám obžalovaných, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchání žalovaného jednání uplynula a jež činí pět let, má v případě obžalovaného Bc. Šišky trest odnětí svobody ve výměře 6 let, tj. trest v dolní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku (sazba od 5 do 12 let) a v případě obžalovaného Ing. Dudy trest odnětí svobody ve výměře 3 let. Ukládaný trest je přitom u obou obžalovaných trestem úhrnným ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jim byl ukládán za více trestných činů, jejichž znaky skutkové podstaty svým jednáním naplnili, a to podle zákonného ustanovení vztahujícího se na trestný čin z nich nejprísněji trestný, tj. podle ustanovení § 329 odst. 3 tr. zákoníku. Při své rozhodovací činnosti o trestu pro obžalované soud na jedné straně hodnotil osobní poměry a dosavadní trestní

bezúhonnost obou obžalovaných, na druhé straně pak společenskou škodlivost a závažnost žalovaného jednání, která je odvislá mimo jiné od míry jejich vzájemné aktivní účasti na žalovaném jednání, pročez je třeba přistoupit k výrazné individualizaci uložené sankce ve vztahu ke každému z obžalovaných. Na základě komplexního dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný Bc. Vladimír Šiška, MBA vystupoval v roli hlavního hybatele a strůjce celého žalovaného jednání, na jehož konci byla škoda způsobená MPSV ve výši 282.138.665,- Kč. Je naprosto nepodstatné, zda finální produkt dodávaný MPSV společností Fujitsu byl oproti systému dodávanému společností Oksystem v konečném důsledku levnější či technologicky propracovanější, neboť podstatou trestní odpovědnost obžalovaného Bc. Šišky byla skutečnost, že ten svým jednáním vyloučil veřejnou soutěž, čímž znemožnil možnost získání pro MPSV cenově ještě výhodnějšího koncového produktu. V daném případě přitom bylo zjevné, že nejméně společnost Vítkovice IT byla schopna identické služby dodat za mnohem nižší částku, než za kterou tento produkt bez jakékoliv přidané hodnoty následně s navýšením koncové ceny za sjednané služby společnost Fujitsu přefakturovala MPSV. Při svých úvahách o druhu a výši trestu soud v případě obžalovaného Bc. Šišky na jedné straně přihlédl k jeho dosavadní trestní bezúhonnosti, na straně druhé však akcentoval skutečnost, že škoda, kterou obžalovaný svým jednáním MPSV způsobil, přesahuje více než 56krát hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku (tj. hranici 5.000.000,- Kč), která je kvalifikačním znakem zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku, což zdejší soud považuje za okolnost významně přitěžující. Z těchto důvodů, jakož i s ohledem na souběh více úmyslných trestných činů, jejichž zákonné znaky obžalovaný svým aktivním jednáním souběžně naplnil, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného Bc. Šišku nelze působit jinak než nepodmíněným trestem odnětí svobody. Soud v daném případě zohlednil rovněž skutečnost, že od žalovaného jednání uplynulo již pět let, obžalovaný je doposud trestně bezúhonný, přičemž v průběhu trestního řízení nebylo nikterak prokázáno, že by obžalovaný Bc. Šiška žalovaným jednáním získal pro sebe jakýkoliv osobní nebo majetkový prospěch.

Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný Bc. Šiška ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, byť na jeho straně byly dány formální podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře šesti let, tedy ve výměře převyšující tři léta. S ohledem na charakter a míru závažnosti žalovaného jednání, jakož i osobní poměry obžalovaného, včetně stupně a povahy jeho narušení, však nalézací soud dospěl k závěru, že odpovídající působení na jeho osobu tak, aby v budoucnu vedl řádný život, bude lépe zaručeno ve věznici mírnějšího typu. Stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice by přitom podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalovaného a zároveň mu pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním ze strany obžalovaného. Stanovený druh a výměra trestu by měly současně náležitým způsobem vyjadřovat

závažnost a význam trestním zákoníkem chráněného společenského zájmu, který byl protiprávním jednáním obžalovaného narušen, tj. význam ochrany cizího majetku, závazných pravidel tržní ekonomiky a pořádku ve věcech veřejných před neoprávněnými zásahy ze strany třetích osob.

Rovněž při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalovaného Ing. Miroslava Dudu soud velmi pečlivě vážil jeho aktivní zapojení do žalovaného jednání a dospěl k závěru, že ačkoli obžalovaný naplnil v případě zločinu zneužití pravomoci úřední osoby stejný kvalifikační znak dle § 329 odst. 3 tr. zákoníku jako obžalovaný Bc. Šiška, tj. opatřil svým jednáním společnosti Fujitsu majetkový prospěch ve výši 282.138.665,- Kč, tedy prospěch velkého rozsahu, byl by trest odnětí svobody vyměřený v zákonné trestní sazbě od 5 do 12 let nepřiměřeně přísným a neodpovídal by výsledkům provedené dokazování, jakož i osobním poměrům samotného obžalovaného. S ohledem na jeho postavení a zapojení do celého systému realizace zakázky pro MPSV na základě Prováděcí smlouvy č. 85/2011 včetně dodatků č. 1 - 6 uzavřených se společností Fujitsu jako dodavatelem nelze dle názoru nalézacího soudu obžalovaného Ing. Dudu postihovat obdobně přísným trestem jako obžalovaného Bc. Šišku, jenž byl strůjcem a hlavním hybatelem celého žalovaného jednání. Byť i v případě obžalovaného Ing. Dudy je ukládán trest úhrnný za souběh více úmyslných trestných činů ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, byly soudem v daném případě shledány všechny zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vzhledem k okolnostem žalovaného jednání, zapojení a následné roli obžalovaného v tomto skutku, jeho dosavadní trestní bezúhonnosti a řádnému způsobu jeho života, jakož i době, která od spáchání žalovaného jednání uplynula, tj. době 5 let, má soud za to, že snížení trestu odnětí svobody pod zákonnou hranici trestní sazby, jež podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku činí 5 až 12 let, je v případě obžalovaného Ing. Dudy zcela přiléhavé. Jmenovanému obžalovanému tak soud uložil trest odnětí svobody o dva roky pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, tj. trest odnětí svobody ve výměře tří let, jehož výkon odložil na zkušební dobu pěti let, tj. maximální možnou zkušební dobu, za současného uložení přiměřené povinnosti v této zkušební době podle svých sil nahradit poškozené České republice zastoupené MV škodu, kterou svým činem způsobil, tj. částku ve výši 1.100.000,- Kč, již bylo MV nuceno na základě shledaného pochybení v postupu obžalovaného dle pravomocného rozhodnutí ÚOHS řádně uhradit. Vzhledem ke všem výše uvedeným okolnostem žalovaného jednání tak dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného Ing. Dudy lze ochranného, jakož i výchovného účelu ukládané sankce lépe dosáhnout trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na přiměřeně dlouhou zkušební dobu, po kterou je obžalovaný povinen vést řádný život, tedy vyvarovat se páčání jakéhokoli protiprávního jednání, jež by mohlo být kvalifikováno jako trestný čin, popř. přestupek, neboť v opačném případě se vědomě vystavuje riziku možného nařízení povinnosti vykonat původně podmíněně odložený trest odnětí svobody.

S ohledem na okolnosti daného případu, zejména osobní a majetkové poměry obou obžalovaných, naproti tomu nebyly soudem shledány zákonné podmínky pro uložení peněžitého ani jiného druhu trestu, neboť uložení sankce tohoto druhu by

bylo ohroženo splnění požadavku na uspokojení majetkových nároků poškozeného, tj. České republiky zastoupené MPSV a MV, jež byly v rámci adhézního řízení řádně uplatněny.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu soud uložil obžalovanému Bc. Vladimíru Šiškoví MBA povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené České republice zastoupené MPSV, která se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu majetkové škody k danému trestnímu řízení, částku ve výši 282.138.665,- Kč, jež představuje 74% z rozdílu mezi cenou sjednaných služeb, za kterou byly služby uvedené v dodatcích č. 1 – 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 pro MPSV dodávány společností Fujitsu (tj. cenou 1.527.223.833,60 Kč), a cenou, za kterou byly tyto z hlediska rozsahu i obsahu identické služby pro společnost Fujitsu smluvně zajištěny společností Vítkovice IT (tj. cenou 1.145.955.367,20 Kč), tedy 74 % z rozdílové částky 381.268.466,40 Kč, neboť podle závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. ve spojení s provedenými listinnými důkazy, zejména zjištěním NKÚ, dosahovala celková hodnota služeb odebraných MPSV od společnosti Fujitsu na základě dodatků č. 1 – 6 k Prováděcí smlouvě č. 85/2011 právě hladiny 74 % z maximální možné částky, jíž by společnost Fujitsu mohla ve smyslu uzavřených dodatků č. 1 – 6 MPSV fakturovat (tj. z maximální částky 2.019.593.556,88 Kč).

Z výsledků provedeného dokazování analyzovaných shora pak bylo prokázáno, že daná škoda českému státu vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného Bc. Šišky, který svým přístupem k realizaci zakázky nového řešení ICT na MPSV bez zadání otevřeného výběrového řízení eliminoval případnou konkurenci společnosti Fujitsu v hospodářské soutěži, načež vyšlo posléze najevo, že nejméně společnost Vítkovice IT, pakliže by byla přímým dodavatelem agendových aplikací pro MPSV, by byla s to poskytovat své služby za výrazně nižší cenu než tomu bylo ze strany společnosti Fujitsu. Jelikož se poškozená Česká republika zastoupená MPSV k tomuto trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu způsobené majetkové škody v celkové výši 529.304.131,56 Kč, byla s ohledem na výše uvedená zjištění podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť její nárok byl po provedeném dokazování, zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. ve spojení s provedenými listinnými důkazy, zejména zjištěním NKÚ, prokázán co do důvodů, resp. co do výše, pouze částečně.

Rovněž osobě obžalovaného Ing. Miroslava Dudy soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost zaplatit na náhradě způsobené škody poškozené České republice zastoupené MV, která se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu majetkové škody k danému trestnímu řízení, částku ve výši 1.100.000,- Kč, jež odpovídá souhrnné výši pokut, které byly MV uloženy ze strany ÚOHS na

základě protiprávního jednání obžalovaného Ing. Dudy spočívajícího v přijetí Prováděcí smlouvy č. 85/2011 a jejích dodatků č. 1 – č. 6. Výsledky provedeného dokazování byla dle názoru nalézacího soudu jednoznačným způsobem prokázána přímá příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného Ing. Dudy, podrobně popsáním shora, a českému státu způsobenou škodou v podobě pokuty ve výši 600.000,- Kč, která byla MV uložena rozhodnutím ÚOHS ze dne 15.05.2014, č.j. ÚOHS-S438/2012/VZ-10217/2014/511/Mon, jež nabylo právní moci dne 11.12.2015, a pokuty ve výši 500.000,- Kč, která byla MV uložena rozhodnutím ÚOHS ze dne 14.08.2013, č.j. ÚOHS-S196,259,303/2012/VZ-3491/2013/511/Mon, které nabylo právní moci dne 18.12.2013, přičemž obě vyměřené částky byly ze strany MV dle provedených listinných důkazů řádně zaplacený.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Odvolání mohou **podat státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoli výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený** pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání **musí být** v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch** obžalovaného.

Odvolání **má** odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Byl-li obžalovaný soudem odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl současně alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má podle § 228 odst. 4 tr. řádu poškozený právo žádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený v takovém případě podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V Praze dne 30. září 2016

JUDr. Tomáš Durdík

předseda senátu

za správnost vyhotovení: